

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 625/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την παράταση και τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1659/98 σχετικά με την αποκεντρωμένη συνεργασία 1
- ★ Απόφαση αριθ. 626/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 508/2000/ΕΚ για τη θέσπιση του προγράμματος «Πολιτισμός 2000» ⁽¹⁾ 3
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 627/2004 της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2004, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων σπωροκηπευτικών 4
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 628/2004 της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2004, σχετικά με τις προσφορές που υποβλήθηκαν για την εξαγωγή θερμικά επεξεργασμένου μακρόσπερμου λευκασμένου ρυζιού Β σε κόκκους προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1877/2003 6
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 629/2004 της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2004, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή λευκασμένου ρυζιού με προορισμό ορισμένες τρίτες χώρες με στρογγυλούς κόκκους στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1875/2003 7
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 630/2004 της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2004, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στρογγυλόσπερμου, μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1876/2003 8

Συμβούλιο

2004/305/ΕΚ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για τη σύναψη συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Γουινέας σχετικά με την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008 9

Συμφωνία υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Γουινέας σχετικά με την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008 11

2004/306/ΕΚ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της απόφασης 2003/902/ΕΚ 28

Επιτροπή

2004/307/ΕΚ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που έχει θέσει σε εφαρμογή η Ιταλία για τις θεομηνίες [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 4328] 30

2004/308/ΕΚ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2004, για την ανάθεση σε εκτελεστικούς φορείς, της διαχείρισης της ενίσχυσης που χορηγείται για την εφαρμογή ενός προενταξιακού μέτρου στους τομείς της γεωργίας και της αγροτικής ανάπτυξης στη Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά την προενταξιακή περίοδο 59

Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του τίτλου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση

- ★ Κοινή θέση 2004/309/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 2004, σχετικά με την ενημέρωση της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2003/906/ΚΕΠΠΑ 61

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 625/2004 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 31ης Μαρτίου 2004
για την παράταση και τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1659/98 σχετικά με την αποκεντρωμένη
συνεργασία

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 179 παράγραφος 1,

Άρθρο 1

την πρόταση της Επιτροπής,

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1659/98 τροποποιείται ως εξής:

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽¹⁾,

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1659/98 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1998, σχετικά με την αποκεντρωμένη συνεργασία ⁽²⁾, είχε εφαρμογή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2001.
- (2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1659/98 τροποποιήθηκε και παρατάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 955/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003.
- (3) Σύμφωνα με αξιολόγηση που πραγματοποιήθηκε το 2003, η οικεία γραμμή του προϋπολογισμού θα πρέπει να είναι περισσότερο επικεντρωμένη.
- (4) Το μέσο αποκεντρωμένης συνεργασίας έχει ειδική προστιθέμενη αξία για τη στήριξη ενεργειών σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και στο πλαίσιο δύσκολων εταιρικών σχέσεων, στις οποίες είναι αδύνατη ή ακατάλληλη η χρήση παραδοσιακών μέσων, καθώς και για τη στήριξη της διαφοροποίησης των αποκεντρωμένων φορέων, ως πιθανών εταίρων στην αναπτυξιακή διαδικασία.
- (5) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1659/98 θα πρέπει να τροποποιηθεί και να παραταθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, κατόπιν της ολοκλήρωσης της αξιολόγησης και της έκδοσης της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή των μη κρατικών φορέων στην αναπτυξιακή πολιτική της ΕΚ. Το δημοσιονομικό πλαίσιο και η περίοδος αναφοράς που καθορίζει ο εν λόγω κανονισμός θα πρέπει να προσαρμοσθούν.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1659/98 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

Η Κοινότητα υποστηρίζει τις δράσεις και πρωτοβουλίες των φορέων αποκεντρωμένης συνεργασίας και των αναπτυσσόμενων χωρών που αποσκοπούν στη μείωση της φτώχειας και στην αειφόρο ανάπτυξη, ιδίως σε περιπτώσεις εταιρικών σχέσεων που παρουσιάζουν δυσκολίες και στις οποίες είναι αδύνατη η χρήση άλλων μέσων. Οι εν λόγω ενέργειες και πρωτοβουλίες προωθούν:

- την ανάπτυξη που βασίζεται σε μεγαλύτερη συμμετοχή και ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στις πρωτοβουλίες των πληθυσμών των αναπτυσσόμενων χωρών,
- τη συμβολή στη διαφοροποίηση και στην ενίσχυση της κοινωνίας των πολιτών, καθώς και στην ενίσχυση της δημοκρατικής βάσης στις χώρες αυτές.

Κατά την υποστήριξη των εν λόγω δράσεων και πρωτοβουλιών δίδεται προτεραιότητα σε φορείς αποκεντρωμένης συνεργασίας των αναπτυσσόμενων χωρών. Όλες οι αναπτυσσόμενες χώρες είναι επιλέξιμες για τις δράσεις που αφορούν την προώθηση της αποκεντρωμένης συνεργασίας.»

2. Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) η δεύτερη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— πληροφόρηση και κινητοποίηση των φορέων αποκεντρωμένης συνεργασίας και συμμετοχή σε διεθνή φόρα για την ενίσχυση του διαλόγου για τη χάραξη πολιτικής.»

β) μετά την τρίτη περίπτωση παρεμβάλλεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— ενίσχυση των δικτύων των κοινωνικών οργανώσεων και κινημάτων που μάχονται για την αειφόρο ανάπτυξη, τα ανθρώπινα δικαιώματα και πιο συγκεκριμένα τα κοινωνικά και τα δημοκρατικά δικαιώματα.»

⁽¹⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 2003 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), απόφαση του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 2004.

⁽²⁾ ΕΕ L 213 της 30.7.1998, σ. 6· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 955/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 148 της 6.6.2002, σ. 1).

3. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

1. Οι εταίροι της συνεργασίας που είναι επιλέξιμοι για να χρηματοδοτηθούν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού είναι οι φορείς αποκεντρωμένης συνεργασίας στην Κοινότητα και στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως: τοπική αυτοδιοίκηση (περιλαμβανομένων των δημοτικών αρχών), μη κυβερνητικοί οργανισμοί, οργανώσεις γηγενών πληθυσμών, τοπικές επαγγελματικές ενώσεις και τοπικές ομάδες πολιτών, συνεταιρισμοί, συνδικάτα, οικονομικές και κοινωνικές ενώσεις φορέων, τοπικές οργανώσεις (συμπεριλαμβανομένων δικτύων) που δραστηριοποιούνται στον τομέα της περιφερειακής αποκεντρωμένης συνεργασίας και ολοκλήρωσης, οργανώσεις καταναλωτών, οργανώσεις γυναικών και νέων, εκπαιδευτικοί, πολιτιστικοί και ερευνητικοί οργανισμοί, πανεπιστήμια, εκκλησίες και θρησκευτικές οργανώσεις ή κοινότητες, μέσα ενημέρωσης και όλες οι μη κυβερνητικές ενώσεις και ανεξάρτητα ιδρύματα που μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη.

2. Οι δραστηριότητες των φορέων που σχετίζονται με τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού πρέπει να χαρακτηρίζονται από διαφάνεια και να συμμορφούνται προς τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και της υποχρέωσης λογοδοσίας.»

4. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

Η χρηματοδότηση των δράσεων του άρθρου 1 από την Κοινότητα καλύπτει τρία έτη. Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος για το διάστημα 2004 έως 2006 ανέρχεται σε 18 εκατομμύρια ευρώ.

Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.»

5. Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2, ο όρος «ECU» αντικαθίσταται από τον όρο «ευρώ»·

β) στην παράγραφο 3, προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— ιδιαίτερες ανάγκες των χωρών στις οποίες η επίσημη συνεργασία αδυνατεί να συμβάλει σημαντικά στους στόχους του άρθρου 1.»

6. Το άρθρο 8 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που συγκροτείται κατά το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1658/98 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1998, σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από κοινού με ευρωπαϊκούς αναπτυξιακούς μη κυβερνητικούς οργανισμούς (ΜΚΟ) δράσεων σε τομείς που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τις αναπτυσσόμενες χώρες (*) (στο εξής: «επιτροπή»).

(*) ΕΕ L 213 της 30.7.1998, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).»

7. Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στο πλαίσιο της ετήσιας έκθεσης προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την εφαρμογή της αναπτυξιακής πολιτικής, η Επιτροπή παρουσιάζει περίληψη των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν, τον αντίκτυπο και τα αποτελέσματά τους και ανεξάρτητη αξιολόγηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού κατά τη διάρκεια του έτους, καθώς και πληροφορίες για τους φορείς της αποκεντρωμένης συνεργασίας με τους οποίους συνήφθησαν οι συμβάσεις.»

β) στο δεύτερο εδάφιο, ο όρος «ECU» αντικαθίσταται από τον όρο «ευρώ».

8. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 31 Μαρτίου 2004.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
P. COX

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
D. ROCHE

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 626/2004/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 31ης Μαρτίου 2004
για την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 508/2000/ΕΚ για τη θέσπιση του προγράμματος «Πολιτισμός 2000»

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 151,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η απόφαση αριθ. 508/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2000, για τη θέσπιση του προγράμματος «Πολιτισμός 2000» ⁽³⁾ καθιέρωσε ένα ενιαίο μέσο χρηματοδότησης και προγραμματισμού για την πολιτιστική συνεργασία για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2000 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004.
- (2) Πρέπει να εξασφαλισθεί η συνοχή της κοινοτικής πολιτιστικής δράσης στο πλαίσιο της αποστολής που αναθέτει στην Κοινότητα το άρθρο 151 της συνθήκης.
- (3) Είναι σκόπιμο, κατά συνέπεια, να παραταθεί το πρόγραμμα «Πολιτισμός 2000» για δύο επί πλέον έτη έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.
- (4) Η αναθεώρηση των δημοσιονομικών προοπτικών ενόψει της διεύρυνσης προβλέπει αυξημένο ανώτατο όριο για την κατηγορία 3, το οποίο πρέπει να τηρηθεί από τη νομοθετική αρχή κατά την παράταση των υφισταμένων προγραμμάτων.
- (5) Είναι σημαντικό να παράσχει η Επιτροπή πλήρη και λεπτομερή έκθεση αξιολόγησης σχετικά με το πρόγραμμα «Πολιτισμός 2000» έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005 το αργότερο,

προκειμένου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να είναι σε θέση να εξετάσουν την πρόταση για το νέο πρόγραμμα πλαίσιο κοινοτικής δράσης για τον πολιτισμό, το οποίο έχει αναγγελθεί για το 2004 και έχει προγραμματισθεί να τεθεί σε εφαρμογή το 2007,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ:

Άρθρο 1

Η απόφαση 508/2000/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 πρώτο εδάφιο, η ημερομηνία «31 Δεκεμβρίου 2004» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «31 Δεκεμβρίου 2006».
2. Στο άρθρο 3 πρώτο εδάφιο, το ποσό «167 εκατομμύρια ευρώ» αντικαθίσταται από το ποσό «236,5 εκατομμύρια ευρώ».

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2005.

Στρασβούργο, 31 Μαρτίου 2004.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
P. COX

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
D. ROCHE

⁽¹⁾ ΕΕ C 23 της 27.1.2004, σ. 20.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2003 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 8ης Μαρτίου 2004.

⁽³⁾ ΕΕ L 63 της 10.3.2000, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 627/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Απριλίου 2004

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Απριλίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Απριλίου 2004.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1947/2002 (ΕΕ L 299 της 1.11.2002, σ. 17).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2004, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	92,4
	204	43,7
	212	120,5
	624	124,3
	999	95,2
0707 00 05	052	147,2
	068	105,0
	096	88,7
	204	132,9
	999	118,5
0709 10 00	220	131,3
	999	131,3
0709 90 70	052	125,9
	204	124,9
	999	125,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	42,7
	204	42,8
	212	55,1
	220	45,6
	388	44,2
	400	46,0
	624	59,9
	999	48,0
0805 50 10	052	40,0
	999	40,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	50,7
	388	74,7
	400	89,1
	404	100,3
	508	77,1
	512	73,1
	524	56,4
	528	74,8
	720	77,3
	804	137,0
	999	81,1
0808 20 50	388	70,9
	512	70,3
	524	80,3
	528	67,3
	720	35,3
	999	64,8

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2081/2003 της Επιτροπής (ΕΕ L 313 της 28.11.2003, σ. 11). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 628/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 2ας Απριλίου 2004

σχετικά με τις προσφορές που υποβλήθηκαν για την εξαγωγή θερμικά επεξεργασμένου μακρόσπερμου λευκασμένου ρυζιού Β σε κόκκους προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1877/2003

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας ⁽¹⁾ και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1877/2003 της Επιτροπής ⁽²⁾ προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή ρυζιού.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής ⁽³⁾, βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει να μη δοθεί συνέχεια στη δημοπρασία.

(3) Λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, δεν ενδείκνυται να καθοριστεί η μέγιστη επιστροφή.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Δεν δίδεται συνέχεια στις προσφορές που υποβλήθηκαν από τις 29 Μαρτίου έως την 1η Απριλίου 2004 στα πλαίσια της δημοπρασίας της επιστροφής κατά την εξαγωγή θερμικά επεξεργασμένου μακρόσπερμου λευκασμένου ρυζιού Β με στρογγυλούς κόκκους προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1877/2003.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Απριλίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Απριλίου 2004.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 411/2002 της Επιτροπής (ΕΕ L 62 της 5.3.2002, σ. 27).

⁽²⁾ ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 20.

⁽³⁾ ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1948/2002 (ΕΕ L 299 της 1.11.2002, σ. 18).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 629/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 2ας Απριλίου 2004****για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή λευκασμένου ρυζιού με προορισμό ορισμένες τρίτες χώρες με στρογγυλούς κόκκους στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1875/2003**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1875/2003 της Επιτροπής ⁽²⁾, προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής ⁽³⁾, βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή. Για τον καθορισμό αυτό πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95. Η δημοπρασία κατακυρώνεται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή λευκασμένου ρυζιού με στρογγυλούς κόκκους προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από τις 29 Μαρτίου έως τις 1 Απριλίου 2004 σε 83,00 EUR/t στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1875/2003.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Απριλίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Απριλίου 2004.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 411/2002 της Επιτροπής (ΕΕ L 62 της 5.3.2002, σ. 27).

⁽²⁾ ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 14.

⁽³⁾ ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 257· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1948/2002 (ΕΕ L 299 της 1.11.2002, σ. 18).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 630/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 2ας Απριλίου 2004****για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στρογγυλόσπερμου, μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1876/2003**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1876/2003 της Επιτροπής ⁽²⁾, προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής ⁽³⁾, βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή. Για τον καθορισμό αυτό, πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95. Η δημοπρασία κατακυρώνεται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από τις 29 Μαρτίου έως τις 1 Απριλίου 2004 σε 83,00 EUR/t, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1876/2003.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Απριλίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Απριλίου 2004.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 411/2002 της Επιτροπής (ΕΕ L 62 της 5.3.2002, σ. 27).

⁽²⁾ ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 17.

⁽³⁾ ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1948/2002 (ΕΕ L 299 της 1.11.2002, σ. 18).

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Μαρτίου 2004

για τη σύναψη συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Γουινέας σχετικά με την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008

(2004/305/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37, σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 15 δεύτερο εδάφιο της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Γουινέας σχετικά με την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας⁽¹⁾, τα δύο μέρη προέβησαν σε διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό των τροποποιήσεων ή συμπληρώσεων που πρέπει να συμπεριληφθούν στην εν λόγω συμφωνία κατά τη λήξη της περιόδου εφαρμογής του προσαρτημένου σ' αυτήν πρωτοκόλλου.
- (2) Κατά το πέρας των διαπραγματεύσεων αυτών, μονογραφήθηκε ένα νέο πρωτόκολλο στις 27 Ιουνίου 2003.
- (3) Το πρωτόκολλο προσφέρει στους αλιείς της Κοινότητας αλιευτικές δυνατότητες στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Γουινέας, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008.
- (4) Για να εξασφαλισθεί η συνέχιση των αλιευτικών δραστηριοτήτων των σκαφών της Κοινότητας, το νέο πρωτόκολλο θα πρέπει να εγκριθεί, το συντομότερο δυνατό. Προς τούτο, τα δύο μέρη μονογράφησαν συμφωνία υπό μορφήν ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του μονογραφημένου πρωτοκόλλου από την 1η Ιανουαρίου 2004.

(5) Θα πρέπει να καθορισθεί η μέθοδος κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών με βάση την παραδοσιακή κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων στο πλαίσιο της αλιευτικής συμφωνίας.

(6) Είναι σκόπιμο να εγκριθεί η συμφωνία υπό μορφήν ανταλλαγής επιστολών, με την επιφύλαξη της οριστικής σύναψής της από το Συμβούλιο,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η συμφωνία υπό μορφήν ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Γουινέας, σχετικά με την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008, εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας.

Το κείμενο της συμφωνίας υπό μορφήν ανταλλαγής επιστολών επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

1. Οι καθοριζόμενες στο πρωτόκολλο αλιευτικές δυνατότητες για το 2004 κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών, ως εξής:

α) αλιεία ιχθύων/κεφαλοπόδων:

— Ισπανία: 844 KOX

— Ιταλία: 750 KOX

— Ελλάδα: 906 KOX.

⁽¹⁾ ΕΕ L 111 της 27.4.1983, σ. 1.

- β) αλιεία γαρίδας:
- Ισπανία: 1 050 ΚΟΧ
 - Πορτογαλία: 300 ΚΟΧ
 - Ελλάδα: 150 ΚΟΧ·
- γ) θυνναλιευτικά γρι-γρι:
- Γαλλία: 17 σκάφη
 - Ισπανία: 17 σκάφη·
- δ) θυνναλιευτικά με καλάμι:
- Γαλλία: 7 σκάφη
 - Ισπανία: 7 σκάφη·
- ε) παραγαδιάρικα επιφανείας:
- Ισπανία: 8
 - Πορτογαλία: 1.

2. Εάν οι αιτήσεις αδειών από αυτά τα κράτη μέλη δεν εξαντλήσουν όλες τις αλιευτικές δυνατότητες που καθορίζονται στο πρωτόκολλο, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη τις αιτήσεις αδειών εκ μέρους οιασδήποτε άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 3

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το ή τα πρόσωπα που είναι αρμόδια να υπογράψουν τη συμφωνία υπό μορφήν ανταλλαγής επιστολών, δεσμεύοντας την Κοινότητα.

Βρυξέλλες, 22 Μαρτίου 2004.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. WALSH

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Γουινέας σχετικά με την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008

A. Επιστολή της Δημοκρατίας της Γουινέας

Κύριε,

Αναφορικά με το πρωτόκολλο που μονογραφήθηκε στις 27 Ιουνίου 2003 στις Βρυξέλλες, το οποίο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τη χρηματική αντιπαροχή για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008, έχω την τιμή να σας γνωρίσω ότι η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Γουινέας προτίθεται να εφαρμόσει προσωρινά το πρωτόκολλο αυτό από την 1η Ιανουαρίου 2004, έως ότου τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 9 του εν λόγω πρωτοκόλλου, υπό την προϋπόθεση ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα προτίθεται να πράξει το ίδιο.

Εξυπακούεται ότι, στην περίπτωση αυτή, η καταβολή της πρώτης δόσης της χρηματικής αντιπαροχής, που καθορίζεται στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου, θα πραγματοποιηθεί μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2004.

Παρακαλώ να μου επιβεβαιώσετε ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συμφωνεί με την εν λόγω προσωρινή εφαρμογή.

Με εξαιρετική εκτίμηση,

Για την κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Γουινέας

B. Επιστολή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

Κύριε,

Έχω την τιμή να σας γνωρίσω ότι έλαβα σημερινή επιστολή σας, η οποία έχει ως εξής:

«Αναφορικά με το πρωτόκολλο που μονογραφήθηκε στις 27 Ιουνίου 2003 στις Βρυξέλλες, το οποίο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τη χρηματική αντιπαροχή για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008, έχω την τιμή να σας γνωρίσω ότι η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Γουινέας προτίθεται να εφαρμόσει προσωρινά το πρωτόκολλο αυτό από την 1η Ιανουαρίου 2004, έως ότου τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 9 του εν λόγω πρωτοκόλλου, υπό την προϋπόθεση ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα προτίθεται να πράξει το ίδιο.

Εξυπακούεται ότι, στην περίπτωση αυτή, η καταβολή της πρώτης δόσης της χρηματικής αντιπαροχής, που καθορίζεται στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου, θα πραγματοποιηθεί μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2004.

Παρακαλώ να μου επιβεβαιώσετε ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συμφωνεί με την εν λόγω προσωρινή εφαρμογή.»

Έχω την τιμή να σας επιβεβαιώσω ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συμφωνεί με την εν λόγω προσωρινή εφαρμογή.

Με εξαιρετική εκτίμηση,

Εξ ονόματος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Γουινέας σχετικά με την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008

Άρθρο 1

Από την 1η Ιανουαρίου 2004 και για περίοδο πέντε ετών, οι αλιευτικές δυνατότητες που χορηγούνται σύμφωνα με το άρθρο 2 της συμφωνίας, καθορίζονται ως εξής:

1. Μηχανότρατες αλιείας ιχθύων και κεφαλόποδων:

- 2 500 κόροι ολικής χωρητικότητας (ΚΟΧ) ανά μήνα κατά ετήσιο μέσο όρο το 2004·
- 3 000 κόροι ολικής χωρητικότητας (ΚΟΧ) ανά μήνα κατά ετήσιο μέσο όρο το 2005·
- 3 500 κόροι ολικής χωρητικότητας (ΚΟΧ) ανά μήνα κατά ετήσιο μέσο όρο το 2006·
- 3 500 κόροι ολικής χωρητικότητας (ΚΟΧ) ανά μήνα κατά ετήσιο μέσο όρο το 2007·
- 3 500 κόροι ολικής χωρητικότητας (ΚΟΧ) ανά μήνα κατά ετήσιο μέσο όρο το 2008.

Οι πρόσθετες αλιευτικές δυνατότητες που εφαρμόζονται από το 2005 για τα σκάφη αλιείας ιχθύων και κεφαλόποδων, υπόκεινται στις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- ύπαρξη επιστημονικών πληροφοριών που αποδεικνύουν την καλή κατάσταση των αποθεμάτων,
- ισοδύναμη μείωση της ποσόστωσης των αδειών που εκδίδονται εκτός συμφωνιών,
- και ικανοποιητικό επίπεδο χρησιμοποίησης των αλιευτικών δυνατοτήτων·

2. μηχανότρατες αλιείας γαρίδας: 1 500 κόροι ολικής χωρητικότητας (ΚΟΧ) ανά μήνα κατά ετήσιο μέσο όρο·

3. θυνναλιευτικά-ψυγεία γρι-γρι: 34 σκάφη·

4. θυνναλιευτικά με καλάμι: 14 σκάφη·

5. παραγαδιάρικα επιφανείας: 9 σκάφη.

Η μεικτή επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 10 της συμφωνίας, αναλύει την κατάσταση και, οσάκις ενδείκνυται και στο μέτρο που η κατάσταση των πόρων το επιτρέπει, αποφασίζει να χορηγήσει πρόσθετες αλιευτικές δυνατότητες, να εισάγει νέες κατηγορίες ιχθύων και να καθορίσει τους τεχνικούς και οικονομικούς όρους εκμετάλλευσής τους από τα κοινοτικά σκάφη.

Άρθρο 2

1. Η χρηματική αντιπαροχή που αναφέρεται στο άρθρο 8 της συμφωνίας για τις αλιευτικές δυνατότητες που προβλέπονται στο άρθρο 1, καθορίζεται ως εξής:

Για το έτος 2004 3 400 000 ευρώ, (εκ των οποίων 2 000 000 ευρώ ως χρηματική αποζημίωση και 1 400 000 ευρώ για τις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος πρωτοκόλλου).

Για το έτος 2005 3 825 000 ευρώ, (εκ των οποίων 2 200 000 ευρώ ως χρηματική αποζημίωση και 1 625 000 ευρώ για τις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος πρωτοκόλλου).

Για το έτος 2006 4 250 000 ευρώ, (εκ των οποίων 2 300 000 ευρώ ως χρηματική αποζημίωση και 1 950 000 ευρώ για τις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος πρωτοκόλλου).

Για το έτος 2007 4 250 000 ευρώ, (εκ των οποίων 2 300 000 ευρώ ως χρηματική αποζημίωση και 1 950 000 ευρώ για τις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος πρωτοκόλλου).

Για το έτος 2008 4 250 000 ευρώ, (εκ των οποίων 2 300 000 ευρώ ως χρηματική αποζημίωση και 1 950 000 ευρώ για τις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος πρωτοκόλλου).

Η χρηματική αποζημίωση καταβάλλεται το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου του πρώτου έτους (2004) και την 1η Φεβρουαρίου κάθε έτους για τα επόμενα έτη (2005, 2006, 2007, 2008).

Εάν οι αυξήσεις των αλιευτικών δυνατοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 δεν χορηγηθούν, η χρηματική αντιπαροχή που καταβάλει η Κοινότητα στη Δημοκρατία της Γουινέας προσαρμόζεται κατ' αναλογία του ποσού που έχει καθορισθεί ανωτέρω.

2. Η διάθεση της χρηματικής αποζημίωσης ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Γουινέας.

3. Η αποζημίωση αυτή καταβάλλεται σε λογαριασμό που υποδεικνύει η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Γουινέας υπέρ του δημοσίου.

Άρθρο 3

Τα δύο μέρη συμφωνούν τους στόχους που θα υλοποιηθούν στον τομέα της βιώσιμης διαχείρισης των αλιευτικών πόρων της Γουινέας. Το τμήμα του ποσού της συνολικής χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 προορίζεται για τη χρηματοδότηση των μέτρων που αποβλέπουν στην υλοποίηση των στόχων αυτών, όπως καθορίζονται στο τομεακό πρόγραμμα της κυβέρνησης, σύμφωνα με την ακόλουθη κατανομή:

	(σε ευρώ)				
	2004	2005	2006	2007	2008
Βελτίωση των αλιευτικών και βιολογικών γνώσεων που αφορούν τη ζώνη αλιείας της Δημοκρατίας της Γουινέας	250 000	350 000	419 835	419 835	419 835
Στήριξη της εποπτείας της αλιείας και της διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας	400 000	425 000	557 115	557 115	557 115
Οργάνωση της αλιείας μικρής κλίμακας	175 000	223 000	277 680	277 680	277 680
Θεσμική ενίσχυση των διαρθρώσεων του αρμόδιου για την αλιεία Υπουργείου	250 000	250 000	277 680	277 680	277 680
Προώθηση της κατάρτισης στους διάφορους επιστημονικούς, τεχνικούς και οικονομικούς κλάδους που αφορούν την αλιεία	150 000	152 000	167 115	167 115	167 115
Εισφορά και συμμετοχή της Δημοκρατίας της Γουινέας στους διεθνείς οργανισμούς αλιείας	175 000	225 000	250 575	250 575	250 575

Τα δύο μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να καθορίσουν τους δείκτες που πρέπει να χρησιμοποιούνται, για να διαπιστώνεται ο βαθμός επίτευξης των ανωτέρω στόχων.

Τα μέτρα, καθώς και τα ετήσια ποσά που διατίθενται γ' αυτά, αποφασίζονται από το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο, το οποίο ενημερώνει σχετικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Τα ετήσια ποσά τίθενται στη διάθεση των σχετικών φορέων το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 2004 για το πρώτο έτος και το αργότερο στις 2 Μαΐου για τα επόμενα έτη και καταβάλλονται με βάση τον προγραμματισμό χρήσης τους στους τραπεζικούς λογαριασμούς που δηλώνονται από το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο. Το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο γνωστοποιεί τους τραπεζικούς λογαριασμούς που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τις πληρωμές αυτές.

Το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο διαβιβάζει στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το αργότερο τρεις μήνες μετά την επέτειο της έναρξης εφαρμογής του παρόντος πρωτοκόλλου, εμπεριστατωμένη έκθεση για το πρώτο έτος και αναλυτική έκθεση για τα επόμενα έτη σχετικά με τον βαθμό επίτευξης των ανωτέρω στόχων βάσει των δεικτών που έχουν επιλεγεί. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιφυλάσσεται του δικαιώματος να ζητάει από το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο κάθε συμπληρωματική πληροφορία για τα αποτελέσματα αυτά και να επανεξετάζει τις σχετικές πληρωμές σε συνάρτηση με την υλοποίηση των μέτρων.

Άρθρο 4

Η Δημοκρατία της Γουινέας αναλαμβάνει την υποχρέωση να αναπτύξει την πολιτική της για την εποπτεία της αλιείας. Για τον σκοπό αυτό, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα παρέχει χρηματοδοτική συνεισφορά προοριζόμενη για την ενίσχυση των δραστηριοτήτων εποπτείας της αλιείας στη Δημοκρατία της Γουινέας, διαθέτοντας 500 000 ευρώ το 2004 και 300 000 ευρώ το 2005 για την αγορά τουλάχιστον δύο ταχύπλων σκαφών εποπτείας. Η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Γουινέας προβαίνει στην αγορά των εν λόγω σκαφών σύμφωνα με την ισχύουσα διαδικασία της διοίκησης της Γουινέας και διαβουλεύεται με τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής και πριν προβεί στην αγορά του εξοπλισμού.

Άρθρο 5

Στην περίπτωση που η Κοινότητα δεν πραγματοποιήσει τις πληρωμές που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3, η εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου μπορεί να ανασταλεί.

Άρθρο 6

Σε περίπτωση που σοβαροί λόγοι, εξαιρέσει φυσικών φαινομένων, αποκλείουν την άσκηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων στην αποκλειστική οικονομική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας, η καταβολή της χρηματικής αντιπαροχής που αφορά την περίοδο του κωλύματος αλιείας, μπορεί να ανασταλεί από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, κατόπιν διαβουλεύσεων μεταξύ των δύο μερών.

Η καταβολή της χρηματικής αντιπαροχής επαναλαμβάνεται με την επιστροφή στην ομαλότητα και μετά από διαβουλεύσεις μεταξύ των δύο μερών, που θα επιβεβαιώσουν ότι η κατάσταση επιτρέπει την επανάληψη των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

Άρθρο 7

Τα δύο μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να προωθήσουν τη σύσταση κοινοπραξιών μεταξύ των επιχειρηματιών της Κοινότητας και της Γουινέας με στόχο την από κοινού εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης της Δημοκρατίας της Γουινέας.

Στην περίπτωση αυτή, οι κοινοτικοί εφοπλιστές που είναι εταίροι στις κοινοπραξίες αυτές έχουν προτεραιότητα ως προς τη χορήγηση των αδειών αλιείας και απολαύουν, ως κίνητρο, μείωσης του ύψους των τελών. Η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Γουινέας αναλαμβάνει την υποχρέωση να χορηγεί τις διευκολύνσεις που προβλέπονται στον κώδικα επενδύσεων.

Εξάλλου, οι εν λόγω εφοπλιστές εκφορτώνουν στη Γουινέα το σύνολο των αλιευθέντων ιχθύων που δεν προορίζονται για την κοινοτική αγορά.

Άρθρο 8

Το παράρτημα της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Γουινέας σχετικά με την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 9

Το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία της υπογραφής του.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2004.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΟΡΟΙ ΑΣΚΗΣΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΖΩΝΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΟΥΙΝΕΑΣ ΑΠΟ ΣΚΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**1. Διατυπώσεις που εφαρμόζονται για την υποβολή αίτησης αδειάς και για την έκδοσή της**

Οι αρμόδιες αρχές της Κοινότητας υποβάλλουν στο αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο, μέσω της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Δημοκρατία της Γουινέας, αίτηση για κάθε σκάφος που επιθυμεί να αλιεύει στο πλαίσιο της συμφωνίας, τουλάχιστον 30 ημέρες πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της αιτουμένης περιόδου ισχύος.

Οι αιτήσεις υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που παρέχεται για το σκοπό αυτό από το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο, υπόδειγμα του οποίου επισυνάπτεται κατωτέρω (προσάρτημα 1).

Κάθε αίτηση άδειας συνοδεύεται από την απόδειξη πληρωμής των τελών για την περίοδο ισχύος της και από αντίγραφο του πιστοποιητικού καταμέτρησης. Η πληρωμή αυτή πραγματοποιείται στον λογαριασμό που έχει ανοιχθεί στο Δημόσιο Ταμείο της Δημοκρατίας της Γουινέας.

Κάθε σκάφος πρέπει να αντιπροσωπεύεται από ναυτικό πράκτορα εθνικότητας Γουινέας, ο οποίος είναι εγκατεστημένος στη Δημοκρατία της Γουινέας. Το όνομα και η διεύθυνση του πράκτορα πρέπει να αναγράφονται στην αίτηση για την έκδοση αδειάς.

Τα τέλη συμπεριλαμβάνουν όλους τους εθνικούς και τοπικούς φόρους, εκτός από τα λιμενικά τέλη και τα έξοδα παροχής υπηρεσιών.

Μετά τη λήψη της απόδειξης πληρωμής των τελών, υπογράφεται η άδεια. Παραδίδεται εντός προθεσμίας 30 ημερών, μετά την παραλαβή της απόδειξης πληρωμής που προβλέπεται ανωτέρω, από το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο στους εφοπλιστές ή στους αντιπροσώπους τους, μέσω της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Δημοκρατία της Γουινέας. Σε περίπτωση που τα γραφεία της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι κλειστά τη στιγμή της υπογραφής της άδειας, αυτή διαβιβάζεται απευθείας στον πράκτορα του σκάφους και αντίγραφο αποστέλλεται στην αντιπροσωπεία.

Για τον καθορισμό της ισχύος των αδειών, λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες ετήσιες περίοδοι:

- πρώτη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004,
- δεύτερη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005,
- τρίτη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2006 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006,
- τέταρτη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2007 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2007,
- πέμπτη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2008 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008.

Καμία άδεια δεν μπορεί να αρχίσει να ισχύει κατά τη διάρκεια μιας ετήσιας περιόδου και να λήξει κατά τη διάρκεια της επόμενης ετήσιας περιόδου.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 1 της συμφωνίας, τα σκάφη που φέρουν σημαία κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας μπορούν να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στην αλιευτική ζώνη της Γουινέας, μόνον εάν διαθέτουν άδεια αλιείας που έχει εκδοθεί στο πλαίσιο του παρόντος πρωτοκόλλου και σύμφωνα με τους κανόνες που περιγράφονται ανωτέρω.

Η άδεια εκδίδεται επ' ονόματι συγκεκριμένου σκάφους και δεν είναι μεταβιβάσιμη. Εντούτοις, σε περίπτωση αποδεδειγμένης ανωτέρας βίας και κατόπιν αιτήσεως της Κοινότητας, η άδεια ενός σκάφους αντικαθίσταται από νέα άδεια επ' ονόματι άλλου σκάφους με χαρακτηριστικά παρόμοια με εκείνα του σκάφους που αντικαθίσταται. Ο εφοπλιστής του σκάφους που αντικαθίσταται παραδίδει την ακυρωθείσα άδεια στο αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο μέσω της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Δημοκρατία της Γουινέας.

Στη νέα άδεια αναφέρονται:

- η ημερομηνία έκδοσης,
- η διάρκεια ισχύος της νέας άδειας, η οποία καλύπτει την περίοδο από την ημερομηνία άφιξης του αντικαθιστώμενου σκάφους έως την ημερομηνία λήξης της άδειας του αντικαθιστώμενου σκάφους.

Στην περίπτωση αυτή, δεν οφείλονται τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 5 δεύτερο εδάφιο της συμφωνίας, για την υπόλοιπη περίοδο ισχύος. Το σκάφος αντικατάστασης υποχρεούται να υποβληθεί στο λιμάνι του Κόνακρι στην τεχνική επιθεώρηση που προβλέπεται στο σημείο 1.1, παράγραφος 1, εάν δεν την έχει ακόμη πραγματοποιήσει.

Η άδεια πρέπει να διατηρείται μόνιμως επί του σκάφους.

1.1. Διατάξεις που εφαρμόζονται στις μηχανότρατες

1. Κάθε σκάφος υποχρεούται να παρουσιάζεται, μία φορά κατ' έτος, πριν από την χορήγηση της άδειας, στο λιμάνι του Κόνακρι, προκειμένου να υποβληθεί στις επιθεωρήσεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία. Οι επιθεωρήσεις αυτές διενεργούνται αποκλειστικά από εξουσιοδοτημένα πρόσωπα και πρέπει να πραγματοποιούνται εντός 24 εργάσιμων ωρών μετά την άφιξη του σκάφους στο λιμάνι, εφόσον η άφιξη αυτή αναγγέλθηκε τουλάχιστον πριν από 48 εργάσιμες ώρες. Σε περίπτωση ανανέωσης της άδειας κατά τη διάρκεια του ίδιου ημερολογιακού έτους, το σκάφος απαλλάσσεται της επιθεώρησης.

Τα έξοδα σχετικά με τις τεχνικές επιθεωρήσεις βαρύνουν τους εφοπλιστές και ανέρχονται κατ' ανώτατο όριο σε 250 ευρώ ανά σκάφος και ανά έτος.

2. α) Οι άδειες εκδίδονται για περιόδους τριών, έξι ή δώδεκα μηνών. Είναι ανανεώσιμες. Ο υπολογισμός της χρησιμοποίησης των αλιευτικών δυνατοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου, λαμβάνει υπόψη τη διάρκεια ισχύος των αδειών.

Οι τριμηνιαίες άδειες αρχίζουν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου, την 1η Απριλίου, την 1η Ιουλίου και την 1η Οκτωβρίου.

Οι εξαμηνιαίες άδειες αρχίζουν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου και την 1η Ιουλίου.

Οι ετήσιες άδειες αρχίζουν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου.

- β) Τα τέλη που βαρύνουν τους εφοπλιστές καθορίζονται ως εξής, σε ευρώ ανά κόρο ολικής χωρητικότητας:

— για τις ετήσιες άδειες:

σκάφη αλιείας ιχθύων: 197 ευρώ/ΚΟΧ

σκάφη αλιείας κεφαλόποδων: 219 ευρώ/ΚΟΧ

σκάφη αλιείας γαρίδας: 279 ευρώ/ΚΟΧ,

— για τις εξαμηνιαίες άδειες:

σκάφη αλιείας ιχθύων: 102 ευρώ/ΚΟΧ

σκάφη αλιείας κεφαλόποδων: 113 ευρώ/ΚΟΧ

σκάφη αλιείας γαρίδας: 144 ευρώ/ΚΟΧ,

— για τις τριμηνιαίες άδειες:

σκάφη αλιείας ιχθύων: 52 ευρώ/ΚΟΧ

σκάφη αλιείας κεφαλόποδων: 58 ευρώ/ΚΟΧ

σκάφη αλιείας γαρίδας: 73 ευρώ/ΚΟΧ.

Τα τέλη αυτά αυξάνονται κατά 2,5 % από το 2006.

1.2. Διατάξεις που εφαρμόζονται στα θυνναλιευτικά και στα αλιευτικά με παραγάδια επιφανείας

Η άδεια πρέπει να διατηρείται μονίμως επί του σκάφους· εντούτοις, η αλιευτική δραστηριότητα επιτρέπεται αμέσως μετά την παραλαβή της κοινοποίησης πληρωμής της προκαταβολής που αποστέλλεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο της Δημοκρατίας της Γουινέας. Το σκάφος εγγράφεται στον κατάλογο των σκαφών που επιτρέπεται να αλιεύουν, ο οποίος κοινοποιείται στις αρμόδιες για τον έλεγχο της αλιείας αρχές της Γουινέας. Αντίγραφο της εν λόγω άδειας μπορεί να λαμβάνεται με τηλεομοιοτυπία εν αναμονή της παραλαβής του πρωτοτύπου της άδειας· το αντίγραφο αυτό φυλάσσεται επί του σκάφους.

Τα ετήσια τέλη καθορίζονται σε 25 ευρώ ανά αλιευόμενο τόνο στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας.

Οι άδειες εκδίδονται κατόπιν καταβολής στο Δημόσιο Ταμείο ετήσιας προκαταβολής 2 500 ευρώ ανά θυνναλιευτικό γρι-γρι, 400 ευρώ ανά θυνναλιευτικό με καλάμια, 1 000 ευρώ ανά παραγαδιάρικο επιφανείας, που ισοδυναμούν με τέλη για:

— 100 τόνους αλιευμάτων τόνου ανά θυνναλιευτικό γρι-γρι ετησίως,

— 16 τόνους αλιευμάτων ανά θυνναλιευτικό με καλάμι ετησίως,

— 40 τόνους ανά παραγαδιάρικο επιφανείας ετησίως.

Η οριστική εκκαθάριση των τελών που οφείλονται για την αλιευτική περίοδο αποφασίζεται από κοινού από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και από το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο της Γουινέας στο τέλος κάθε ημερολογιακού έτους, λαμβάνοντας υπόψη τις προκαταβολές και τα τέλη που αναφέρονται ανωτέρω. Η εκκαθάριση αυτή γίνεται βάσει της αναλυτικής κατάστασης αλιευμάτων, η οποία συντάσσεται βάσει των δηλώσεων αλιευμάτων κάθε εφοπλιστή. Η αναλυτική κατάσταση αλιευμάτων πρέπει να επιβεβαιώνεται από επιστημονικό ίδρυμα αρμόδιο για την επαλήθευση των στοιχείων των αλιευμάτων, όπως είναι το Ινστιτούτο Αναπτυξιακής Έρευνας (IRD), το Ισπανικό Ωκεανογραφικό Ινστιτούτο (ΙΕΟ), το Πορτογαλικό Ινστιτούτο Θαλάσσιων Ερευνών (IPIMAR) και το Εθνικό Κέντρο Αλιευτικών Επιστημών της Boussoura (CNSHB dg@cnsb.org.gn). Η εκκαθάριση κοινοποιείται ταυτόχρονα στο αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο και στους εφοπλιστές. Κάθε ενδεχόμενη πρόσθετη πληρωμή πραγματοποιείται από τους εφοπλιστές το αργότερο 30 ημέρες μετά την κοινοποίηση της τελικής εκκαθάρισης, στον λογαριασμό που έχει ανοιχθεί στο Δημόσιο Ταμείο της Δημοκρατίας της Γουινέας.

Εντούτοις, εάν η οριστική εκκαθάριση είναι κατώτερη από το ποσό της προκαταβολής που αναφέρεται ανωτέρω, το αντίστοιχο υπόλοιπο ποσό δεν επιστρέφεται στον εφοπλιστή.

2. Δήλωση αλιευμάτων

Όλα τα σκάφη της Κοινότητας που επιτρέπεται να αλιεύουν στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας βάσει της συμφωνίας, υποχρεούνται να ανακοινώνουν στο αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο τα αλιεύματά τους, με κοινοποίηση στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Δημοκρατία της Γουινέας, ως εξής:

- οι μηχανότρτες δηλώνουν τα αλιεύματά τους με βάση το συνημμένο έντυπο (προσάρτημα 2). Οι δηλώσεις αυτές αλιευμάτων είναι μηνιαίες και πρέπει να κοινοποιούνται μία φορά τουλάχιστον ανά τρίμηνο,
- τα θυνναλιευτικά γρι-γρι, τα θυνναλιευτικά με καλάμι και τα παραγαδιάρικα επιφανείας τηρούν ημερολόγιο αλιείας, σύμφωνα με το προσάρτημα 3, για κάθε αλιευτική περίοδο που διανύουν στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας. Το έντυπο αυτό πρέπει να αποστέλλεται εντός προθεσμίας 45 ημερών από το πέρας της αλιευτικής περιόδου, στο αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο, μέσω της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Δημοκρατία της Γουινέας.

Τα έντυπα δήλωσης αλιευμάτων πρέπει να είναι ευανάγνωστα και να υπογράφονται από τον πλοίαρχο του σκάφους. Συμπληρώνονται από όλα τα σκάφη που έχουν λάβει άδεια, έστω και εάν δεν άσκησαν αλιευτικές δραστηριότητες.

Σε περίπτωση που δεν τηρείται η διάταξη αυτή, το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο διατηρεί το δικαίωμα να αναστέλλει την άδεια του εμπλεκόμενου σκάφους και, σε περίπτωση υποτροπής, να αρνείται την έκδοση νέων αδειών για το σκάφος αυτό, έως ότου το σκάφος εκπληρώσει την υποχρέωση. Στην περίπτωση αυτή, ενημερώνεται σχετικά η αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Δημοκρατία της Γουινέας.

Ενδεχομένως, η μεικτή επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 10 της συμφωνίας, εξετάζει τη δυνατότητα εξοπλισμού των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών με μέσα ηλεκτρονικής κοινοποίησης των δεδομένων σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες.

3. Εκφόρτωση των αλιευμάτων

Οι μηχανότρτες που επιτρέπεται να αλιεύουν στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας, υποχρεούνται να εκφορτώνουν δωρεάν 200 χιλιόγραμμα ιχθύων ανά ΚΟΧ ετησίως, για να συνεισφέρουν στον εφοδιασμό του πληθυσμού της Γουινέας με ιχθύς.

Οι εκφορτώσεις μπορούν να πραγματοποιούνται ατομικά ή συλλογικά με μνεία των σχετικών σκαφών.

4. Παρεμπιπτόντα αλιεύματα

- 4.1. Τα σκάφη αλιείας ιχθύων δεν μπορούν να κρατούν επί του σκάφους περισσότερα από 9 % μαλακόστρακων και 9 % κεφαλόποδων επί του συνόλου των αλιευμάτων που αλιεύονται στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας.

Τα σκάφη αλιείας κεφαλόποδων δεν μπορούν να κρατούν επί του σκάφους περισσότερα από 9 % μαλακοστράκων και 35 % ιχθύων επί του συνόλου των αλιευμάτων που αλιεύονται στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας.

Τα σκάφη αλιείας γαρίδας δεν μπορούν να κρατούν επί του σκάφους περισσότερα από 15 % ιχθύων και 10 % κεφαλόποδων επί του συνόλου των αλιευμάτων που αλιεύονται στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας.

- 4.2. Ωστόσο, μπορεί να σημειωθεί προσωρινή υπέρβαση των ορίων αυτών μέχρι τα επίπεδα που αναφέρονται στο σημείο 5 στοιχεία α), β) και γ), υπό τον όρο ότι κάθε υπέρβαση ανακοινώνεται στις αρχές που ορίζει το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο, το οποίο μπορεί είτε να οργανώνει τη συλλογή εν πλω των πλεοναζόντων αλιευμάτων είτε να διατάσσει την προσωρινή φύλαξη των αλιευμάτων αυτών με σκοπό τη μεταγενέστερη συλλογή τους ή να διατάσσει την απόρριψή τους. Στην πρώτη περίπτωση, το Υπουργείο καθορίζει εύλογη μέγιστη προθεσμία, εντός της οποίας συλλέγονται τα αλιεύματα, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο προσάρτημα 4. Μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής, τα πλεοναζόντα παρεμπιπτόντα αλιεύματα δεν επιτρέπεται πλέον να διατηρούνται επί του σκάφους.

- 4.3. Κάθε υπέρβαση των ορίων που αναφέρονται στο σημείο 4.1, ανακοινώνεται αμέσως στις αρχές που αναφέρονται στο σημείο 4.2. Στην περίπτωση που οι αρχές αυτές αποφασίσουν να διατάξουν την προσωρινή φύλαξη των πλεοναζόντων παρεμπιπτόντων αλιευμάτων με σκοπό τη μεταγενέστερη συλλογή τους, γίνεται δεύτερη ανακοίνωση, όταν τα αλιεύματα φθάσουν στα επίπεδα που αναφέρονται στο σημείο 5 στοιχεία α), β) και γ). Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται υπέρβαση των επιπέδων αυτών, τα δε επιπλέον αλιεύματα απορρίπτονται αμέσως. Μετά την εν λόγω δεύτερη ανακοίνωση, οι αρχές που αναφέρονται στο σημείο 4.2 μπορούν είτε να οργανώσουν τη συλλογή εν πλω των πλεοναζόντων αλιευμάτων είτε να διατάξουν την απόρριψή τους. Εντούτοις, ο πλοίαρχος μπορεί να επιλέξει να εκφορτώσει στο λιμάνι τα αλιεύματα αυτά δωρεάν.

4.4. Οι ανακοινώσεις που αναφέρονται στα σημεία 4.2 και 4.3 γίνονται υπ' ευθύνη του πλοίαρχου, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών που συλλέγει ο παρατηρητής που έχει οριστεί από το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο, ο οποίος έχει επιβιβασθεί επί του σκάφους. Η ενδεχόμενη απουσία παρατηρητή επί του σκάφους δεν απαλλάσσει τον πλοίαρχο από την υποχρέωση να πραγματοποιήσει τις ανακοινώσεις αυτές.

4.5. Τα αλιεύματα που συλλέγονται εν πλω ή εκφορτώνονται σύμφωνα με τα σημεία 4.2 και 4.3 παραχωρούνται δωρεάν, για να συνεισφέρουν στον εφοδιασμό του τοπικού πληθυσμού. Τα αλιεύματα αυτά λαμβάνονται υπόψη για την εκπλήρωση του όρου της δωρεάν εκφόρτωσης 200 χιλιογράμμων ιχθύων ανά ΚΟΧ ετησίως, ο οποίος προβλέπεται στο σημείο 3.

5. Απορρίψεις

Η απόρριψη εμπορεύσιμων ειδών ιχθύων, μαλακόστρακων και κεφαλόποδων απαγορεύεται, εκτός εάν δοθεί ρητή έγκριση από τις αρμόδιες για την αλιεία αρχές της Γουινέας, και στην περίπτωση που τα παρεμπιπτόντα αλιεύματα των ειδών αυτών φθάσουν τα ακόλουθα επίπεδα:

- α) για τα σκάφη αλιείας ιχθύων, 13,5 % μαλακόστρακων και 13,5 % κεφαλόποδων επί του συνόλου των αλιευμάτων που αλιεύονται στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας·
- β) για τα σκάφη αλιείας κεφαλόποδων, 13,5 % μαλακόστρακων και 52,5 % ιχθύων επί του συνόλου των αλιευμάτων που αλιεύονται στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας·
- γ) για τα σκάφη αλιείας γαρίδας, 22,5 % ιχθύων και 15 % κεφαλόποδων επί του συνόλου των αλιευμάτων που αλιεύονται στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας.

6. Ναυτολόγηση

Οι εφοπλιστές που διαθέτουν άδειες αλιείας που προβλέπονται από τη συμφωνία, συμβάλλουν στην πρακτική επαγγελματική κατάρτιση των υπηκόων της Δημοκρατίας της Γουινέας, βάσει των ακόλουθων όρων και εντός των ακόλουθων ορίων:

6.1. Κάθε εφοπλιστής μηχανότρατας αναλαμβάνει την υποχρέωση να απασχολεί:

- δύο ναυτικούς της Γουινέας για κάθε σκάφος μέχρι 200 ΚΟΧ,
- τρεις ναυτικούς της Γουινέας για κάθε σκάφος μεταξύ 200 ΚΟΧ και 350 ΚΟΧ,
- τέσσερις ναυτικούς της Γουινέας για κάθε σκάφος, του οποίου η χωρητικότητα είναι μεγαλύτερη από 350 ΚΟΧ.

6.2. Για το στόλο των θυνναλιευτικών γρι-γρι, είναι ναυτολογημένοι μονίμως επί του σκάφους έξι ναυτικοί της Γουινέας.

6.3. Για τον στόλο θυνναλιευτικών με καλάμια, ναυτολογούνται πέντε ναυτικοί της Γουινέας κατά τη διάρκεια της πραγματικής παρουσίας των σκαφών στα ύδατα της Γουινέας, χωρίς ωστόσο να μπορεί να σημειωθεί υπέρβαση του αριθμού του ενός ναυτικού ανά σκάφος.

6.4. Για τα παραγαδιάρικα επιφανείας, οι εφοπλιστές αναλαμβάνουν να απασχολούν δύο ναυτικούς της Γουινέας ανά σκάφος, κατά τη διάρκεια της πραγματικής παρουσίας των σκαφών στα ύδατα της Γουινέας.

6.5. Ο μισθός των εν λόγω ναυτικών της Γουινέας πρέπει να καθορίζεται πριν την έκδοση των αδειών, κατόπιν κοινής συμφωνίας μεταξύ των εφοπλιστών ή των αντιπροσώπων τους και του αρμόδιου για την αλιεία Υπουργείου· ο μισθός βαρύνει τους εφοπλιστές και πρέπει να περιλαμβάνει εισφορές κοινωνικής ασφάλισης του καθεστώτος στο οποίο υπάγεται ο ναυτικός (μεταξύ άλλων: ασφάλεια ζωής, ατυχήματος, ασθένειας).

Σε περίπτωση μη ναυτολόγησης, οι εφοπλιστές των θυνναλιευτικών γρι-γρι, των θυνναλιευτικών με καλάμια και των παραγαδιάρικων επιφανείας υποχρεούνται να καταβάλλουν στο αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο κατ' αποκοπή ποσό ίσο προς τους μισθούς των ναυτικών που δεν ναυτολογήθηκαν σύμφωνα με τα σημεία 6.2, 6.3 και 6.4.

Το ποσό αυτό χρησιμοποιείται για την κατάρτιση των ναυτικών-αλιέων της Δημοκρατίας της Γουινέας και καταβάλλεται στο λογαριασμό που υποδεικνύει το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο.

6.6. Η Διακήρυξη της ΔΟΕ σχετικά με τις θεμελιώδεις αρχές και δικαιώματα στην εργασία εφαρμόζεται αυτοδικαίως στους ναυτικούς που ναυτολογούνται στα σκάφη της Κοινότητας. Ισχύει ειδικότερα η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και η ουσιαστική αναγνώριση του δικαιώματος συλλογικών διαπραγματεύσεων των εργαζομένων, καθώς και η κατάργηση των διακρίσεων σε θέματα απασχόλησης και άσκησης του επαγγέλματος.

- 6.7. Οι συμβάσεις απασχόλησης των τοπικών ναυτικών, αντίγραφο των οποίων παραδίδεται στους υπογράφοντες, συνάπτονται μεταξύ των αντιπροσώπων των εφοπλιστών και των ναυτικών ή/και των συνδικάτων τους ή των εκπροσώπων αυτών σε συνεργασία με τις αρμόδιες τοπικές αρχές. Οι συμβάσεις αυτές εξασφαλίζουν στους ναυτικούς τις παροχές του καθεστώτος κοινωνικής ασφάλισης στο οποίο υπάγονται, συμπεριλαμβανομένης ασφάλισης θανάτου, ασθενείας και ατυχήματος. Οι αποδοχές των τοπικών ναυτικών-αλιέων δεν μπορούν να είναι κατώτερες από εκείνες που εφαρμόζονται στα πληρώματα του κράτους υπογραφής της αλιευτικής συμφωνίας και, πάντως, όχι κατώτερες από τους κανόνες της ΔΟΕ.
- 6.8. Σε περίπτωση που ο εργοδότης είναι τοπική εταιρεία, η σύμβαση πρόσληψης πρέπει να αναφέρει το όνομα του εφοπλιστή και του κράτους σημαίας.
- 6.9. Εξάλλου, ο εφοπλιστής εγγυάται στον τοπικό ναυτικό που ναυτολογείται συνθήκες διαβίωσης και εργασίας επί του σκάφους ταυτόσημες με εκείνες των οποίων απολαύουν οι ναυτικοί της Κοινότητας.

7. Παρατηρητές

- 7.1. Σε κάθε μηχανότρατα επιβιβάζεται ένας παρατηρητής που ορίζεται από το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο.

Η παρουσία επί του σκάφους του παρατηρητή δεν μπορεί κανονικά να υπερβαίνει τη διάρκεια δύο διαδοχικών αλιευτικών ταξιδιών.

- 7.2. Κατόπιν αιτήσεως των αρχών της Γουινέας, τα θυνναλιευτικά γρι-γρι και τα παραγαδιάρικα επιφανείας δέχονται την επιβίβαση παρατηρητή. Ο χρόνος παρουσίας του παρατηρητή επί των σκαφών καθορίζεται από τις αρχές της Γουινέας, χωρίς ωστόσο να υπερβαίνει, κατά γενικό κανόνα, τη χρονική περίοδο που είναι αναγκαία για την επιτέλεση των καθηκόντων του.

- 7.3. Ο παρατηρητής απολαύει της μεταχείρισης αξιωματικού του πλοίου. Ο εν λόγω παρατηρητής:

- παρατηρεί τις αλιευτικές δραστηριότητες των σκαφών,
- επαληθεύει το στίγμα των σκαφών που αλιεύουν,
- προβαίνει σε βιολογική δειγματοληψία στο πλαίσιο επιστημονικών προγραμμάτων,
- καταγράφει τα χρησιμοποιούμενα αλιευτικά εργαλεία,
- επαληθεύει τα στοιχεία των αλιευμάτων που αλιεύονται στη ζώνη της Γουινέας και τα οποία καταχωρίζονται στο ημερολόγιο του πλοίου,
- επαληθεύει τα ποσοστά των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων και υπολογίζει κατ' εκτίμηση τον όγκο των απορριψεων εμπορεύσιμων ειδών ιχθύων, μαλακόστρακων και κεφαλόποδων,
- κοινοποιεί, σε εβδομαδιαία βάση, μέσω ασυρμάτου τα στοιχεία αλιείας, συμπεριλαμβανομένου του όγκου των κύριων και παρεμπιπτόντων αλιευμάτων επί του σκάφους.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής του επί του σκάφους, ο παρατηρητής:

- λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε οι συνθήκες της επιβίβασής του καθώς και η παρουσία του επί του σκάφους, να μη διακόπτουν ή παρεμποδίζουν τις αλιευτικές δραστηριότητες,
- σέβεται τα αγαθά και τον εξοπλισμό του σκάφους καθώς και τον εμπιστευτικό χαρακτήρα όλων των εγγράφων που ανήκουν στο σκάφος αυτό,
- συντάσσει έκθεση δραστηριοτήτων, η οποία διαβιβάζεται στις αρμόδιες αρχές της Γουινέας με κοινοποίηση στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Οι όροι της επιβίβασής του καθορίζονται κατόπιν κοινής συμφωνίας μεταξύ του εφοπλιστή ή του πράκτορά του και των αρχών της Δημοκρατίας της Γουινέας. Ο μισθός και οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης του παρατηρητή βαρύνουν το αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο. Ο εφοπλιστής καταβάλλει στο Εθνικό Κέντρο Εποπτείας και Προστασίας της Αλιείας, μέσω του πράκτορά του, 15 ευρώ ανά ημέρα παραμονής του παρατηρητή επί κάθε μηχανότρατας και 10 ευρώ ανά ημέρα παραμονής του παρατηρητή επί κάθε θυνναλιευτικού γρι-γρι ή παραγαδιάρικου επιφανείας. Τα έξοδα επιβίβασης και αποβίβασης του παρατηρητή βαρύνουν τον εφοπλιστή, εάν αυτός δεν είναι σε θέση να παραλάβει και να αποβιβάσει τον παρατηρητή σε λιμάνι της Γουινέας που συμφωνείται από κοινού με τις αρχές της εν λόγω χώρας.

Εάν ο παρατηρητής απουσιάζει από τον συμφωνημένο τόπο και κατά τη συμφωνημένη ώρα και δεν εμφανισθεί κατά τις δώδεκα επόμενες ώρες, ο εφοπλιστής απαλλάσσεται αυτομάτως από την υποχρέωσή του να επιβιβάσει τον εν λόγω παρατηρητή.

8. Επιθεώρηση και έλεγχος

Κάθε κοινοτικό σκάφος, το οποίο αλιεύει στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας, επιτρέπει και διευκολύνει την επιβίβαση και την εκτέλεση των καθηκόντων κάθε υπαλλήλου της Δημοκρατίας της Γουινέας, ο οποίος είναι επιφορτισμένος με την επιθεώρηση και τον έλεγχο. Η παρουσία του εν λόγω υπαλλήλου επί του σκάφους δεν πρέπει να υπερβαίνει τον χρόνο που είναι αναγκαίος για τη διενέργεια των επαληθεύσεων των αλιευμάτων με δειγματοληπτικό έλεγχο, καθώς και για οποιαδήποτε άλλη επιθεώρηση σχετική με τις αλιευτικές δραστηριότητες.

9. Αλιευτικές ζώνες

9.1. Όλα τα σκάφη που αναφέρονται στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου, συμπεριλαμβανομένων των θυνναλιευτικών με καλάμια για τον εφοδιασμό τους με ζωντανό δόλωμα, επιτρέπεται να διεξάγουν τις αλιευτικές τους δραστηριότητες στα ύδατα που βρίσκονται πέραν των 10 ναυτικών μιλίων.

9.2. Η Δημοκρατία της Γουινέας αναλαμβάνει την υποχρέωση να ενσωματώσει στο οικείο σχέδιο αλιείας για το 2004 και τα επόμενα έτη, κατά τη διάρκεια της περιόδου ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, διάταξη που θα προβλέπει την αποκλειστική χρήση από τον παραδοσιακό στόλο αλιείας μικρής κλίμακας της Γουινέας της αλιευτικής ζώνης που περιλαμβάνεται μεταξύ της ακτής και της ισοβαθούς των 20 μέτρων και, όταν η εν λόγω ισοβαθής εισχωρεί σε απόσταση μικρότερη των 12 μιλίων από την ακτή, της ζώνης που περιλαμβάνεται μεταξύ της ακτής και απόστασης 12 ναυτικών μιλίων από την ακτή.

Για να αποφευχθεί διάκριση εις βάρος της Κοινότητας, η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται στον κοινοτικό στόλο, στο βαθμό που εφαρμόζεται σε όλους τους στόλους βιομηχανικής αλιείας, χωρίς εξαίρεση.

Η Δημοκρατία της Γουινέας ανακοινώνει στην Επιτροπή την ημερομηνία εφαρμογής του μέτρου αυτού ένα μήνα ενωρίτερα. Έως την ημερομηνία αυτή, η αλιευτική ζώνη του κοινοτικού στόλου είναι η καθοριζόμενη στο σημείο 9.1.

10. Ελάχιστες επιτρεπόμενες διαστάσεις των ματιών των δικτύων

Οι ελάχιστες επιτρεπόμενες διαστάσεις των ματιών των δικτύων του σάκου της τράτας (τεντωμένο μάτι) ανέρχονται σε:

- 40 mm για τις γαρίδες,
- 70 mm για τα κεφαλόποδα,
- 70 mm για τους ιχθύς,
- 16 mm για την αλιεία ζωντανού δολώματος που χρησιμοποιείται με κυκλωτικό γρι-γρι.

Οι διαστάσεις αυτές των ματιών των δικτύων εφαρμόζονται επίσης για τις τράτες που χρησιμοποιούνται για την αλιεία με προώστη.

11. Είσοδος και έξοδος από τη ζώνη

Όλα τα κοινοτικά σκάφη που προτίθενται να εισέλθουν ή να εξέλθουν από την ΑΟΖ της Γουινέας, πρέπει να προβαίνουν στη σχετική ειδοποίηση 8 ώρες τουλάχιστον εκ των προτέρων στο σταθμό ασυρμάτου του εθνικού κέντρου εποπτείας της αλιείας (CNSP). Τα εν λόγω σκάφη ανακοινώνουν την ημερομηνία και την ώρα καθώς και το στίγμα τους για κάθε είσοδο και έξοδο στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας.

Το χαρακτηριστικό κλήσεως καθώς και οι συχνότητες εργασίας του σταθμού ασυρμάτου, ανακοινώνονται στους εφοπλιστές από το CNSP τη στιγμή της χορήγησης της άδειας.

Σε περίπτωση αδυναμίας χρήσης του ασυρμάτου αυτού, τα σκάφη μπορούν να χρησιμοποιούν άλλα εναλλακτικά μέσα επικοινωνίας, όπως φαξ (CNSP: αριθ. 224-41 36 60 ή αρμόδιο για την αλιεία Υπουργείο: αριθ. 224-41 43 10) ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (cnspr94_gn@yahoo.fr).

12. Διαδικασία σε περίπτωση κράτησης

12.1. Η αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Δημοκρατία της Γουινέας ενημερώνεται εντός 48 ωρών για οποιαδήποτε κράτηση αλιευτικού σκάφους που φέρει σημαία κράτους μέλους της Κοινότητας και ασκεί δραστηριότητα στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας ή συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και τρίτης χώρας, η οποία πραγματοποιήθηκε στην αλιευτική ζώνη της Δημοκρατίας της Γουινέας, και λαμβάνει ταυτόχρονα συνοπτική έκθεση των περιστάσεων και των λόγων που οδήγησαν στην εν λόγω κράτηση.

12.2. Για τα σκάφη που επιτρέπεται να αλιεύουν στα ύδατα της Γουινέας και πριν να εξετασθεί το ενδεχόμενο λήψης μέτρων κατά του πλοιάρχου ή του πληρώματος του σκάφους ή οποιουδήποτε μέτρου κατά του φορτίου και του εξοπλισμού του σκάφους, εκτός από αυτά που αποσκοπούν στη διατήρηση των αποδείξεων για την εικαζόμενη παράβαση, πραγματοποιείται συνάντηση συνδιαλλαγής εντός 48 ωρών από τη λήψη των προαναφερόμενων πληροφοριών, μεταξύ της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του αρμόδιου για την αλιεία Υπουργείου και των αρχών ελέγχου, με την ενδεχόμενη συμμετοχή αντιπροσώπου του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης αυτής, τα μέρη ανταλλάσσουν κάθε χρήσιμο έγγραφο ή πληροφορία, ιδίως τα αποδεικτικά στοιχεία αυτόματης καταγραφής του στίγματος του σκάφους κατά τη διάρκεια του σχετικού αλιευτικού ταξιδιού μέχρι τη στιγμή της κράτησης, τα οποία μπορούν να βοηθήσουν στην αποσαφήνιση των περιστάσεων των διαπιστωθέντων γεγονότων.

Ο εφοπλιστής ή ο αντιπρόσωπός του ενημερώνεται για το αποτέλεσμα της συνάντησης αυτής καθώς και για όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η κράτηση.

- 12.3. Πριν από οποιαδήποτε δικαστική ενέργεια, επιζητείται ο διακανονισμός της εικαζόμενης παράβασης με διαδικασία συμβιβασμού. Η διαδικασία αυτή περατώνεται το αργότερο τρεις εργάσιμες ημέρες μετά την κράτηση.
 - 12.4. Στην περίπτωση που η υπόθεση δεν κατέστη δυνατόν να διακανονισθεί με διαδικασία συμβιβασμού και εφόσον έχει ασκηθεί δίωξη ενώπιον αρμόδιου δικαστικού οργάνου, καθορίζεται τραπεζική εγγύηση που βαρύνει τον εφοπλιστή από την αρμόδια αρχή εντός προθεσμίας 48 ωρών από την περάτωση της διαδικασίας συμβιβασμού και εν αναμονή της δικαστικής απόφασης. Το ποσό της εγγύησης αυτής δεν μπορεί να υπερβαίνει το ανώτατο ποσό του προστίμου που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία για τη σχετική εικαζόμενη παράβαση. Η τραπεζική εγγύηση αποδίδεται από την αρμόδια αρχή στον εφοπλιστή, αμέσως μόλις περατωθεί η υπόθεση χωρίς καταδίκη του πλοιάρχου του σχετικού σκάφους.
 - 12.5. Το σκάφος και το πλήρωμά του απελευθερώνονται:
 - είτε αμέσως μετά το πέρας της συνάντησης συνδιαλλαγής, εφόσον το επιτρέπουν οι σχετικές διαπιστώσεις,
 - είτε αμέσως μετά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη διαδικασία συμβιβασμού,
 - είτε αμέσως μετά την κατάθεση της τραπεζικής εγγύησης από τον εφοπλιστή (δικαστική διαδικασία).
-

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ 1

ΕΝΤΥΠΟ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Συμπληρώνεται από την υπηρεσία	Παρατηρήσεις
Εθνικότητα:	
Αριθμός αδειών:	
Ημερομηνία υπογραφής:	
Ημερομηνία έκδοσης:	

ΑΙΤΩΝ

Εταιρική ανωνυμία:

Αριθμός εμπορικού μητρώου:

Ονοματεπώνυμο υπευθύνου:

Ημερομηνία και τόπος γέννησης:

Επάγγελμα:

Διεύθυνση:

.....

Αριθμός υπαλλήλων:

Ονοματεπώνυμο και διεύθυνση αντιπροσώπου:

.....

.....

ΣΚΑΦΟΣ

Τύπος σκάφους:..... Αριθμός νηολογίου

Νέο όνομα:..... Παλαιό όνομα:

Ημερομηνία και τόπος κατασκευής:

Αρχική εθνικότητα:

Μήκος: Πλάτος: Ύψος:

Ολική χωρητικότητα: Καθαρή χωρητικότητα:

Τύπος υλικού κατασκευής:

Μάρκα κύριας μηχανής: Τύπος: Ιπποδύναμη:

Έλικα: Σταθερή ☐ Μεταβλητού βήματος ☐ Αυλωτή ☐

Ταχύτητα:

Διακριτικό κλήσεως: Συχνότητα:

Κατάλογος μέσων ανίχνευσης, ναυσιπλοΐας και επικοινωνίας:

Ραντάρ ☐ Ηχοβολιστικό (Sonar) ☐ Βολιδόσχοινο ☐

VHF ☐ BLU ☐ Δορυφορική ναυσιπλοΐα ☐ Άλλα:

Αριθμός ναυτικών:

ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ

Πάγος ☐ Πάγος + ψύξη ☐

Κατάψυξη: σε άλμη ☐ ξηρή ☐ σε εψυγμένο θαλάσσιο νερό ☐

Συνολική ψυκτική ισχύς (FG):

Ημερήσια ικανότητα κατάψυξης σε τόνους:

Χωρητικότητα αμπαριών:

ΤΥΠΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

A. Βενθοπελαγική αλιεία

Βενθοπελαγική παράκτια ☐ Βενθοπελαγική βαθέων υδάτων ☐

Τύπος τράτας: για κεφαλόποδα ☐ για γαρίδες ☐ για ψάρια ☐

Μήκος τράτας:..... Μήκος επάνω γρακτιού:

Διαστάσεις ματιών στο σάκο της τράτας:

Διαστάσεις ματιών στα φτερά:

Ταχύτητα τραταρίσματος:

B. Αλιεία μεγάλων πελαγικών (τονοειδή)

Με καλάμι ☐ Αριθ. καλαμιών ☐

Με γρι-γρι ☐ Μήκος δικτυού: Βύθισμα:

Αριθμός κάδων: Χωρητικότητα σε τόνους:

Γ. Αλιεία με παραγάδια και κιούρτους

επιφανείας ☐ βυθού ☐

Μήκος πετονιάς: Αριθμός αγκιστριών:

Αριθμός πετονιών:

Αριθμός κιούρτων:

ΧΕΡΣΑΙΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Διεύθυνση και αριθμός έγκρισης:

.....

Εταιρική επωνυμία:

Δραστηριότητες:

Χονδρεμπόριο αλιευτικών προϊόντων εσωτερικού ☐ εξαγωγής ☐

Φύση και αριθμός του δελτίου χονδρεμπόρου αλιευτικών προϊόντων:

Περιγραφή των εγκαταστάσεων επεξεργασίας και διατήρησης:

.....

.....

.....

.....

.....

Αριθμός υπαλλήλων:

Σημείωση: Σημειώσατε κάθε καταφατική απάντηση στα σχετικά τετραγωνίδια.

Τεχνικές παρατηρήσεις

Έγκριση του αρμόδιου για την αλιεία Υπουργείου

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ 4

ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ

1. Οι αρχές της Γουινέας παρέχουν ένα σκάφος (στο εξής καλούμενο «σκάφος συλλογής») για τη συλλογή των αλιευμάτων, τα οποία αλιεύονται από τα αλιευτικά σκάφη που αλιεύουν στην ΑΟΖ της Γουινέας και προορίζονται να εκφορτωθούν στη Γουινέα.
2. Το σκάφος συλλογής αναλαμβάνει τη συλλογή των πλεοναζόντων παρεπιπτόντων αλιευμάτων, καθώς και των αλιευμάτων που δεν προορίζονται για την κοινοτική αγορά, των αλιευτικών σκαφών που φέρουν σημαία κράτους μέλους της ΕΚ, σύμφωνα με το σημείο 4 του παραρτήματος.
3. Το σκάφος συλλογής εξοπλίζεται και χρηματοδοτείται από την κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Γουινέας.
4. Όταν οι αρχές της Γουινέας αποφασίσουν να συλλέξουν τα αλιεύματα που αναφέρονται στο σημείο 2, τα οποία έχουν ανακοινωθεί από κοινοτικό σκάφος σύμφωνα με το σημείο 4.2 ή 4.3 του παραρτήματος, ανακοινώνουν στον πλοίαρχο τη μέγιστη προθεσμία, εντός της οποίας θα γίνει η συλλογή.
5. Ο πλοίαρχος του κοινοτικού σκάφους προτείνει στις αρχές της Γουινέας τον τόπο μεταφόρτωσης των αλιευμάτων, καθώς και την ημερομηνία και το ωράριο της εν λόγω μεταφόρτωσης. Η ημερομηνία αυτή και το ωράριο πρέπει να επιτρέπουν στο σκάφος συλλογής να μεταβεί εγκαίρως στον υποδεικνυόμενο τόπο και συμφωνούνται μεταξύ των δύο μερών.
6. Κατά τη μεταφόρτωση, ο υπεύθυνος του σκάφους συλλογής εκδίδει απόδειξη που αναφέρει τις ποσότητες που μεταφορτώθηκαν, καθώς και την ώρα και τον τόπο της μεταφόρτωσης.
7. Το κόστος της συλλογής βαρύνει τη Γουινέα. Το κόστος αποθήκευσης επί του σκάφους των προς μεταφόρτωση ιχθύων, βαρύνει τον εφοπλιστή.
8. Οι ιχθύες που μεταφορτώνονται προορίζονται για τον εφοδιασμό της αγοράς, ως μέτρο στήριξης της επισιτιστικής ασφάλειας.
9. Τα δύο μέρη, κατόπιν προτάσεως της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Γουινέας, καθορίζουν τις τεχνικές λεπτομέρειες, οι οποίες γνωστοποιούνται στους εφοπλιστές, το συντομότερο δυνατό.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 2ας Απριλίου 2004

για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της απόφασης 2003/902/ΕΚ

(2004/306/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 22 Δεκεμβρίου 2003, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2003/902/ΕΚ για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2003/646/ΕΚ⁽²⁾.
- (2) Είναι ευκαταίο να εγκριθεί ενημερωμένος κατάλογος προσώπων, ομάδων και οντοτήτων στα οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2580/2001,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Ο κατάλογος που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 έχει ως εξής:

1. ΠΡΟΣΩΠΑ

1. ABOU, Rabah Naami (γνωστός και ως Naami Hamza, Mihoubi Faycal, Fellah Ahmed ή Dafri Rème Lahdi) γενν. 1.2.1966 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
2. ABOUD, Maisi (γνωστός και ως Abderrahmane ο Ελβετός) γενν. 17.10.1964 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (γνωστός και ως ABU OMRAN ή ως AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim) γενν. 26.6.1967 στο Qatif-Bab al Shamal Σαουδικής Αραβίας· υπήκοος Σαουδικής Αραβίας
4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, γεννηθείς στο Al Ihsa Σαουδικής Αραβίας· υπήκοος Σαουδικής Αραβίας
5. AL YACoub, Ibrahim Salih Mohammed γενν. 16.10.1966 στο Tarut Σαουδικής Αραβίας· υπήκοος Σαουδικής Αραβίας

6. ARIOUA, Azzedine γενν. 20.11.1960 στην Κωνσταντίνη της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
7. ARIOUA, Kamel (γνωστός και ως Lamine Kamel) γενν. 18.8.1969 στην Κωνσταντίνη της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
8. ASLI, Mohamed (γνωστός και ως Dahmane Mohamed) γενν. 13.5.1975 στο Ain Taya της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
9. ASLI, Rabah γενν. 13.5.1975 στο Ain Taya της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
10. ATWA, Ali (γνωστός και ως BOUSLIM, Ammar Mansour ή ως SALIM, Hassan Rostom) Λίβανος, γεννηθείς το 1960 στο Λίβανο· υπήκοος Λιβάνου
11. DARIB, Nouredine (γνωστός και ως Carreto; γνωστός και ως Zitoun Mourad) γενν. 1.2.1972 στην Αλγερία (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
12. DJABALI, Abderrahmane (γνωστός και ως Touil) γενν. 1.6.1970 στην Αλγερία (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
13. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (γνωστός και ως AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali ή ως EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali) γενν. 10.7.1965 ή 11.7.1965 στο El Dibabiya Σαουδικής Αραβίας· υπήκοος Σαουδικής Αραβίας
14. FAHAS, Sofiane Yacine γενν. 10.9.1971 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
15. IZZ-AL-DIN, Hasan (γνωστός και ως GARBAYA, AHMED ή ως SA-ID ή ως SALWWAN, Samir), Λίβανος, γεννηθείς το 1963 στο Λίβανο· υπήκοος Λιβάνου
16. LASSASSI, Saber (γνωστός και ως Mimiche) γενν. 30.11.1970 στην Κωνσταντίνη της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
17. MOHAMMED, Khalid Shaikh (γνωστός και ως ALI, Salem ή ως BIN KHALID, Fahd Bin Abdallah ή ως HENIN, Ashraf Refaat Nabith ή ως WADOOD, Khalid Abdul) γενν. 14.4.1965 ή 1.3.1964 στο Πακιστάν, αριθ. διαβατηρίου 488555
18. MOKTARI, Fateh (γνωστός και ως Ferdi Omar) γενν. 26.12.1974 στο Hussein Dey της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
19. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (γνωστός και ως MUGHNIYAH, Imad Fayiz), Ανώτερος Αξιωματικός Πληροφοριών της ΧΕΖΜΠΟΛΑΧ, γενν. 7.12.1962 στο Tayr Dibba Λιβάνου, αριθ. διαβατηρίου 432298 (Λιβάνου)
20. NOUARA, Farid γενν. 25.11.1973 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)

⁽¹⁾ ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 70· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 745/2003 της Επιτροπής (ΕΕ L 106 της 29.4.2003, σ. 22).

⁽²⁾ ΕΕ L 340 της 24.12.2003, σ. 63.

21. RESSOUS, Hoari (γνωστός και ως Hallasa Farid) γενν. 11.9.1968 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
 22. SEDKAOUI, Nouredine (γνωστός και ως Nounou) γενν. 23.6.1963 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
 23. SELMANI, Abdelghani (γνωστός και ως Gano) γενν. 14.6.1974 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
 24. SENOUCI, Sofiane γενν. 15.4.1971 στο Hussein Dey της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
 25. SISON, Jose Maria (γνωστό και ως Armando Liwanag, ή και ως Joma, επικεφαλής του NPA) γενν. 8.2.1939 στο Cagugao των Φιλιππίνων
 26. TINGUALI, Mohammed (γνωστός και ως Mouh di Kouba) γενν. 21.4.1964 στη Blida της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
2. ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ
1. Οργάνωση Abu Nidal (ANO), (γνωστή και ως Επαναστατικό Συμβούλιο Fatah, Αραβικές Επαναστατικές Ταξιαρχίες, Μαύρος Σεπτέμβρης, και Επαναστατική Οργάνωση Σοσιαλιστών Μουσουλμάνων)
 2. Ταξιαρχία Μαρτύρων του Al-Aqsa
 3. al-Takfir και al-Hijra
 4. Aum Shinrikyo (γνωστή και ως AUM, ή ως Aum Υπέρτατη Αλήθεια, ή ως Aleph)
 5. Babbar Khalsa
 6. Gamaa al-Islamiyya (Ισλαμική Ομάδα), (γνωστή και ως Al-Gamaa al-Islamiyya, IG)
 7. Μέγα Ισλαμικό Μέτωπο των Πολεμιστών της Ανατολής (Great Islamic Bastern Warriors Front) (IBDA-C)
 8. Χαμάς (συμπεριλαμβανομένης της οργάνωσης Hamas-Izz al-Din al-Qassem)
 9. Ίδρυμα Αρωγής και Ανάπτυξης Αγίων Τόπων
 10. Διεθνής Ομοσπονδία Νεολαίας Σιχ (International Sikh Youth Federation (ISYF))
 11. Kahane Chai (Kach)
 12. Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK) (γνωστό και ως KADEK ή ως KONGRA-GEL)
 13. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 14. Οργάνωση Mujahedin-e Khalq (MEK ή MKO) [εκτός από το «Εθνικό Αντιστασιακό Συμβούλιο του Ιράν» («National Council of Resistance of Iran» — NCRI)] (γνωστή και ως Εθνικός Απελευθερωτικός Στρατός του Ιράν (NLA, η μαχόμενη πτέρυγα της MEK), Μουτζαχεντίν του Λαού του Ιράν (PMOI), Εταιρία Μουσουλμάνων Ιρανών Σπουδαστών)
 15. Εθνικός Απελευθερωτικός Στρατός (Ejército de Liberación Nacional)
 16. Νέος Λαϊκός Στρατός (NPA), Φιλιππίνες, συνδεδεμένος με το Sison José María C (γνωστό και ως Armando Liwanag, ή και ως Joma, επικεφαλής του NPA)
 17. Παλαιστινιακό Απελευθερωτικό Μέτωπο (Palestine Liberation Front, PLF)
 18. Παλαιστινιακή Ισλαμική Τζιχάντ (Palestinian Islamic Jihad — PIJ)
 19. Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (Popular Front for the Liberation of Palestine — PFLP)
 20. Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης — Γενική Διοίκηση (Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (γνωστό ως PFLP-General Command, PFLP-GC)
 21. Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις της Κολομβίας (Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia, FARC)
 22. Επαναστατικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός/Μέτωπο/Κόμμα (Revolutionary Peoples Liberation Army/Front/Party — DHKP/C), (γνωστός ως Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά), Dev Sol)
 23. Φωτεινό Μονοπάτι (SL) (Sendero Luminoso)
 24. Ίδρυμα Al Aqsa (γνωστό και ως Ίδρυμα Al Aqsa Nederland, ή απλώς Al Aqsa Nederland)
 25. Ενωμένες Δυνάμεις/Ομάδα Αυτοάμυνας Κολομβίας (Auto-defensas Unidas de Colombia — AUC)

Άρθρο 2

Η απόφαση 2003/902/EK καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να παράγει αποτελέσματα την ημέρα της δημοσίευσής της.

Βρυξέλλες, 2 Απριλίου 2004.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
B. COWEN

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Δεκεμβρίου 2003

σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που έχει θέσει σε εφαρμογή η Ιταλία για τις θεομηνίες

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 4328]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2004/307/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο ⁽¹⁾ και αφού έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Ι. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολή της από 22 Φεβρουαρίου 1993, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου 1993, η μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, ένα σχέδιο μέτρων για τη χορήγηση ενισχύσεων στην περιφέρεια της Σικελίας υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που επλήγησαν από θεομηνίες και για την τροποποίηση των ισχυόντων καθεστώτων ενίσχυσης στον γεωργικό τομέα. Το εν λόγω σχέδιο καταχωρίστηκε ως κρατική ενίσχυση υπ' αριθ. Ν 126/93.
- (2) Με επιστολή της από 17 Μαρτίου 1993, η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες. Μη λαμβάνοντας απάντηση από τις ιταλικές αρχές, η Επιτροπή, με επιστολή της από 15 Ιουνίου 1993, ζήτησε να της διαβιβασθούν οι ζητηθείσες πληροφορίες εντός 15 ημερών από την ημερομηνία της επιστολής. Η Επιτροπή απέστειλε μια ακόμη επιστολή υπενθύμισης στις 20 Αυγούστου 1993.
- (3) Ανταποκρινόμενες στις ανωτέρω υπενθυμίσεις, οι ιταλικές αρχές απέστειλαν μία ελλιπή απάντηση με επιστολή τους στις 16 Σεπτεμβρίου 1993, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 1993. Με επιστολή της στις 14 Οκτωβρίου 1993, η Επιτροπή κάλεσε τις ιταλικές αρχές να απαντήσουν αναλυτικά στα ερωτήματα που τους είχε απευθύνει στην επιστολή της της 17ης Μαρτίου 1993.
- (4) Οι ιταλικές αρχές απάντησαν στις 14 Φεβρουαρίου 1994 και η επιστολή τους πρωτοκολλήθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 1994.
- (5) Από το περιεχόμενο της προαναφερθείσας επιστολής προκύπτει ότι το σχέδιο μέτρων για τη χορήγηση ενισχύσεων που κοινοποίησαν οι ιταλικές αρχές στις 22 Φεβρουαρίου 1993 είχε στο μεταξύ εγκριθεί υπό τη μορφή περιφερειακού νόμου στις 12 Ιανουαρίου 1993 ⁽²⁾ (στο εξής, περιφερειακός νόμος αριθ. 6/93) και ότι ο εν λόγω νόμος περιείχε νέα μέτρα που δεν περιλαμβάνονταν στα στοιχεία που διαβιβάσθηκαν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης. Συνεπώς, η Επιτροπή αποφάσισε να καταχωρίσει τις σχετικές ενισχύσεις ως μη κοινοποιηθείσες με αριθμό NN 31/94.

⁽¹⁾ ΕΕ C 295 της 10.11.1995, σ. 5.

⁽²⁾ «Κανόνες για τη χορήγηση προς γεωργικές εκμεταλλεύσεις που έχουν πληγεί από ακραία καιρικά φαινόμενα των ενισχύσεων που προβλέπει ο νόμος αριθ. 31 της 30ής Ιανουαρίου 1991. Αναχρηματοδότηση βάσει του περιφερειακού νόμου αριθ. 13 της 25ης Μαρτίου 1986 καθώς και προκαταβολές επί των κρατικών ενισχύσεων σύμφωνα με το Π.Δ. αριθ. 524 της 21ης Δεκεμβρίου 1987, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84», Επίσημη Εφημερίδα της περιφέρειας της Σικελίας, 16.1.1993.

- (6) Με τηλετυπία στις 30 Μαρτίου 1994, η Επιτροπή ζήτησε από τις ιταλικές αρχές να της διαβιβάσουν το τελικό κείμενο του περιφερειακού νόμου αριθ. 6/93 και να παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες.
- (7) Η Επιτροπή, μην έχοντας λάβει απάντηση στην προαναφερθείσα επιστολή, ζήτησε από τις οικεικές αρχές με επιστολή της στις 21 Ιουνίου 1994 να της παράσχουν τις ζητηθείσες πληροφορίες.
- (8) Οι ιταλικές αρχές απάντησαν στην υπενθύμιση της Επιτροπής με επιστολές στις 14 Ιουλίου 1994 και στις 14 Σεπτεμβρίου 1994, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 1994.
- (9) Με επιστολή της στις 2 Μαρτίου 1995, η Επιτροπή πληροφόρησε την Ιταλία ότι δεν είχε αντιρρήσεις ως προς τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπονταν στα άρθρα 5 και 7 του περιφερειακού νόμου αριθ. 6/93, καθώς αυτές δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Επίσης, η Επιτροπή δεν προέβαλε αντιρρήσεις όσον αφορά την αναχρηματοδότηση των ενισχύσεων που προβλέπεται από το άρθρο 9 και το άρθρο 15 παράγραφοι 3 και επόμενες, του περιφερειακού νόμου (Σικελία) υπ' αριθ. 13/86 ⁽³⁾. Ωστόσο, στην ίδια επιστολή, η Επιτροπή αναφέρει επίσης ότι επιφυλάσσεται να εξετάσει τις ενισχύσεις βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης επ' ευκαιρία της έγκρισης των γενικών κριτηρίων για την αξιολόγηση των ενισχύσεων που χορηγούνται υπό μορφή βραχυπρόθεσμων επιδοτούμενων δανείων.
- (10) Με την ίδια επιστολή, η Επιτροπή ενημέρωσε επίσης την Ιταλία για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης για τα άρθρα 1 και 6 του περιφερειακού νόμου αριθ. 6/93 και την εθνική ιταλική νομοθεσία σχετικά με την οικονομική υποστήριξη του γεωργικού κλάδου σε περιπτώσεις θεομηνιών.
- (11) Η Επιτροπή αιτιολόγησε την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης όχι μόνον όσον αφορά τα άρθρα 1 και 6 του νόμου αριθ. 6/93 αλλά και για το σύνολο της ιταλικής εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τις θεομηνίες, επισημαίνοντας ότι θα ήταν πρακτικά αδύνατο να εκτιμηθεί η συμβατότητα με την αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία των άρθρων 1 και 6 του νόμου αριθ. 6/93 περί της χορήγησης ενισχύσεων υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που έχουν πληγεί από θεομηνίες χωρίς να ληφθεί υπόψη η σχετική εθνική νομοθεσία στο σύνολό της, δεδομένου ότι ο εν λόγω νόμος βριθεί αναφορών σε αυτή και καθώς δεν μπορεί να αποκλεισθεί η σωρευτικότητα με τις υπό εξέταση ενισχύσεις ⁽⁴⁾.
- (12) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η εξέταση του περιφερειακού νόμου 6/93 και η αξιολόγηση της εθνικής νομοθεσίας περί των θεομηνιών, η Επιτροπή, στο πλαίσιο της κίνησης της σχετικής διαδικασίας, κάλεσε τις ιταλικές αρχές να της διαβιβάσουν τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία δεν είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή όπως προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης:
- όλα τα νομικά κείμενα που είχαν εγκριθεί ως εκείνη τη στιγμή και αφορούσαν, τροποποιούσαν ή εφάρμοζαν τον εθνικό νόμο αριθ. 590 της 15ης Οκτωβρίου 1981, με τίτλο «Νέοι κανόνες για το Εθνικό Ταμείο Αλληλεγγύης», που ήταν ο εθνικός νόμος-πλαίσιο σχετικά με τις θεομηνίες στον οποίο βασίσθηκε ο νόμος 6/93 και σε συνδυασμό με τον οποίο έπρεπε να αξιολογηθεί,
 - όλα τα νομικά κείμενα που είχαν εγκριθεί ως εκείνη τη στιγμή και αφορούσαν, τροποποιούσαν ή εφάρμοζαν το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 367 της 6ης Δεκεμβρίου 1990, το οποίο μετατράπηκε στο νόμο αριθ. 31 της 30ής Ιανουαρίου 1991 με τίτλο «Έκτακτα μέτρα υπέρ των γεωργικών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων που υπέστησαν ζημιές λόγω της υπερβολικής ξηρασίας κατά το καλλιεργητικό έτος 1989-1990» ⁽⁵⁾, σχετικά με το οποίο τα άρθρα 1 και 6 του νόμου αριθ. 6/93 θεσπίζουν παρεκκλίσεις και ειδικές ενισχύσεις,

⁽³⁾ Βλέπε υποσημείωση 2.

⁽⁴⁾ Πιο συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της κίνησης της διαδικασίας, η Επιτροπή δήλωσε ότι παρόλο που υπό μία έννοια ήταν εφικτή η «απομόνωση» της αξιολόγησης των άρθρων 1 και 6 του νόμου αριθ. 6/93 από αυτή της εθνικής νομοθεσίας στην οποία βασίζεται ο εν λόγω νόμος, στην πράξη δεν ήταν δυνατό να αγνοηθούν οι δεσμοί μεταξύ του περιφερειακού νόμου και της εθνικής νομοθεσίας περί των θεομηνιών στις οποίες ο εν λόγω νόμος έκανε συχνές αναφορές και της οποίας συνιστούσε τόσο αναχρηματοδότηση όσο και τροποποίηση. Πράγματι, τα δύο εθνικά κείμενα προβλέπουν επιπλέον μέτρα ενίσχυσης, τα οποία, βάσει των τότε διαθέσιμων πληροφοριών, ήταν πιθανό να δρουν σωρευτικά με τα αντίστοιχα περιφερειακά· δεύτερον, οι όροι που έπρεπε να πληρούνται για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονταν από τον περιφερειακό νόμο ετίθεντο από την εθνική νομοθεσία. Ελλείψει στοιχείων σχετικά με τις ανωτέρω πτυχές του θέματος, η Επιτροπή κατέληξε συνεπώς στο συμπέρασμα ότι οι πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της δεν της επέτρεπαν να αποφανθεί περί της συμβατότητας των περιφερειακών μέτρων ενίσχυσης με τα κοινοτικά κριτήρια για τις αποζημιώσεις προς τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις για ζημιές που οφείλονται σε θεομηνίες.

⁽⁵⁾ Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 367 της 6ης Δεκεμβρίου 1990 (Επίσημη Εφημερίδα — γενική σειρά — αριθ. 285 της 6ης Δεκεμβρίου 1990), το οποίο μετατράπηκε στο νόμο αριθ. 31 της 30ής Ιανουαρίου 1991, (στην ίδια Επίσημη Εφημερίδα, σελίδα 3) με τίτλο «Έκτακτα μέτρα υπέρ των γεωργικών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων που υπέστησαν ζημιές λόγω της υπερβολικής ξηρασίας κατά το καλλιεργητικό έτος 1989-1990».

- το κείμενο του νόμου αριθ. 185 της 14ης Φεβρουαρίου 1992 με τίτλο «Νέο καθεστώς του Εθνικού Ταμείου Αλληλεγγύης», που αποτελεί τον ισχύοντα εθνικό νόμο-πλαίσιο στον τομέα των θεομηνιών· τα κείμενα όλων των νομοθετικών πράξεων για την τροποποίηση, την ενσωμάτωση και την εφαρμογή του εν λόγω νόμου,
 - το κείμενο του εθνικού νόμου αριθ. 198 της 13ης Μαΐου 1985 ⁽⁶⁾, για τον οποίο θεσπίσθηκαν παρεκκλίσεις και ενισχύσεις με τα άρθρα 1 και 6 του νόμου 6/93· τα κείμενα όλων των νομοθετικών πράξεων για την τροποποίηση, την ενσωμάτωση και την εφαρμογή του εν λόγω νόμου,
 - όσον αφορά τις προαναφερθείσες νομοθετικές πράξεις, όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής των μέτρων που αυτές προβλέπουν, των κριτηρίων χορήγησης των ενισχύσεων και των σχετικών αρμοδιοτήτων του κράτους, των περιφερειών και των αυτόνομων επαρχιών.
- (13) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽⁷⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.
- (14) Με την επιστολή τους στις 12 Απριλίου 1995 οι εθνικές ιταλικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας για τις εθνικές διατάξεις στον τομέα των θεομηνιών καθώς και τα κείμενα όλων των εθνικών νόμων, όπως τους είχε ζητηθεί με την κίνηση της διαδικασίας. Οι εθνικές ιταλικές αρχές κάλεσαν τις περιφερειακές σκελικές αρχές να αποστείλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τον περιφερειακό νόμο αριθ. 6/93. Η Επιτροπή δεν έλαβε καμία απάντηση εκ μέρους των περιφερειακών αρχών.
- (15) Με την επιστολή της στις 19 Απριλίου 2000 η Επιτροπή ζήτησε από τις ιταλικές αρχές συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με την εθνική νομοθεσία στον τομέα των θεομηνιών και με τον περιφερειακό νόμο αριθ. 6/93. Όσον αφορά τον εν λόγω νόμο, στην προαναφερθείσα επιστολή η Επιτροπή επανέλαβε μέρος των ερωτημάτων που είχε ήδη διατυπώσει σε προηγούμενες αιτήσεις παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών προς τις ιταλικές αρχές, στις οποίες οι εν λόγω αρχές δεν είχαν απαντήσει. Με την ίδια επιστολή ⁽⁸⁾ η Επιτροπή επέστησε την προσοχή των ιταλικών αρχών στην ανάγκη διατύπωσης σαφών απαντήσεων στις τεθείσες ερωτήσεις, προειδοποιώντας ότι, ελλείψει απαντήσεων, η Επιτροπή θα ήταν αναγκασμένη να αποφανθεί βασιζόμενη μόνον στα έως τότε διαθέσιμα στοιχεία.
- (16) Με επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που είχε ζητήσει στις 19 Απριλίου του 2000 σχετικά με την εθνική νομοθεσία στον τομέα των θεομηνιών. Όσον αφορά τον περιφερειακό νόμο αριθ. 6/93 οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι περιφερειακές σκελικές αρχές όφειλαν να διαβιβάσουν τις απαραίτητες διευκρινίσεις· η Επιτροπή ωστόσο δεν έχει λάβει καμία απάντηση εκ μέρους τους.
- (17) Με την επιστολή τους στις 29 Ιανουαρίου 2001, οι ιταλικές αρχές απέστειλαν επίσης άλλα δύο κείμενα σχετικά με τον νόμο 185/92: το υπουργικό διάταγμα αριθ. 100460 της 18ης Μαρτίου 1993 σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του άρθρου 6 του νόμου αριθ. 185/92 και το προεδρικό διάταγμα αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996. Στην ίδια επιστολή οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι το υπουργικό διάταγμα αριθ. 100460 της 18ης Μαρτίου 1993 δεν εφαρμόστηκε ποτέ στην πράξη.
- (18) Στις 13 Νοεμβρίου 2002 οι υπηρεσίες της Επιτροπής αποφάσισαν να χωρίσουν τον υπό εξέταση φάκελο σε τρία μέρη: την κρατική ενίσχυση C 12/A/95 σχετικά με όλες τις ενισχύσεις για την αντιμετώπιση των ζημιών λόγω θεομηνιών που χορήγησε η Ιταλία βάσει του νόμου αριθ. 185 της 14ης Φεβρουαρίου 1992, έως την 31η Δεκεμβρίου 1999· την κρατική ενίσχυση C 12/B/95 σχετικά με όλες τις ενισχύσεις που χορήγησαν οι ιταλικές αρχές βάσει του νόμου αριθ. 185 της 14ης Φεβρουαρίου 1992 από την 1η Ιανουαρίου 2000· την κρατική ενίσχυση C 12/C/95 σχετικά με τα άρθρα 1 και 6 του περιφερειακού νόμου αριθ. 6 της 12ης Ιανουαρίου 1993, και τις λοιπές αναφερόμενες εθνικές νομοθετικές πράξεις.

⁽⁶⁾ Ενισχύσεις για ζημιές που προκλήθηκαν από τις θεομηνίες και τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες από τον Δεκέμβριο του 1984 έως τον Ιανουάριο του 1985. Νέες διατάξεις για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στις γεωργικές ενισχύσεις που προβλέπονται από τον νόμο αριθ. 590 της 15ης Οκτωβρίου 1981. Επίσημη Εφημερίδα αριθ. 118 της 21ης Μαΐου 1985.

⁽⁷⁾ ΕΕ C 295 της 10.11.1995.

⁽⁸⁾ Επιστολή της Επιτροπής VI/10837 της 19ης Απριλίου 2000.

- (19) Με την επιστολή της στις 10 Ιουλίου 2003, η Επιτροπή κοινοποίησε στην Ιταλία την απόφασή της C(2003) 2048 τελικό της 9ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 12/A/95, η οποία αφορούσε τις ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλία για την αντιμετώπιση των ζημιών λόγω θεομηνιών βάσει του νόμου αριθ. 185 της 14ης Φεβρουαρίου 1992, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999.
- (20) Στην επιστολή τους στις 7 Αυγούστου 2003, οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν ότι εφόσον η ασάφεια του σημείου 11.5 στην ιταλική μετάφραση των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας⁽⁹⁾ (στο εξής «κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές») ήταν παραπλανητική για τους δικαιούχους, το περιεχόμενο της αιτιολογικής σκέψης 129 της απόφασης για την κρατική ενίσχυση C 12/A/95, σχετικά με την αδυναμία ανάκτησης των μη συμβατών ενισχύσεων για τη γεωργική ασφάλιση, μπορεί να εφαρμοσθεί και στην περίπτωση των ενισχύσεων που προβλέπονται από το καθεστώς ενισχύσεων C 12/B/95.
- (21) Με την επιστολή τους στις 23 Σεπτεμβρίου 2003 οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν ένα σχέδιο νόμου που είχε ως στόχο την κατάργηση του νόμου 185/1992 και την αντικατάστασή του με έναν νέο νόμο σύμφωνο προς το σημείο 11 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών (ενίσχυση αριθ. N 449/2003).
- (22) Με την επιστολή τους στις 21 Νοεμβρίου 2003, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2003 (συμπεριλαμβανομένων των συμπληρωματικών στοιχείων που κοινοποιήθηκαν με την τηλεομοιοτυπία της 25ης Νοεμβρίου 2003), οι ιταλικές αρχές παρέσχον επιπλέον πληροφορίες και διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή του νόμου 185/1992 από την 1η Ιανουαρίου 2000 και μετά.
- (23) Η παρούσα απόφαση αφορά αποκλειστικά τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την Ιταλία βάσει του νόμου αριθ. 185 της 14ης Φεβρουαρίου 1992, μετά την 1η Ιανουαρίου 2000, ήτοι τις ενισχύσεις που εξετάστηκαν στο πλαίσιο της κρατικής ενίσχυσης C 12/B/95. Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την Ιταλία βάσει του νόμου 185/1992 πριν από την 1η Ιανουαρίου 2000 καθώς και οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει των άρθρων 1 και 6 του περιφερειακού νόμου αριθ. 6 της 12ης Ιανουαρίου 1993 και των λοιπών αναφερόμενων νόμων εξετάζονται στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων C 12/A/95 και C 12/C/95 και αποτελούν αντικείμενο χωριστών αποφάσεων.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Περιεχόμενο του νόμου αριθ. 185/1992

- (24) Ο νόμος αριθ. 185 της 14ης Φεβρουαρίου 1992 είναι ο εθνικός νόμος-πλαίσιο στον τομέα των θεομηνιών. Ο νόμος αυτός, που βρίσκεται ακόμη σε ισχύ, προβλέπει ένα οργανικό σύνολο παρεμβάσεων για την αποζημίωση ζημιών της γεωργικής παραγωγής ή των μέσων παραγωγής λόγω θεομηνιών, δυσμενών καιρικών συνθηκών ή επιζωστιών.
- (25) Οι πόροι που προορίζονται για την αποζημίωση των γεωργών σε περίπτωση ζημιών όπως οι προαναφερθείσες προέρχονται από το Εθνικό Ταμείο Αλληλεγγύης, το οποίο χορηγεί σε κάθε περιφέρεια το απαιτούμενο ποσό. Το Ταμείο, το οποίο λειτουργεί από το 1970, συνιστά έναν αυτόματο μηχανισμό για άμεσες παρεμβάσεις ενεργητικής ή παθητικής προστασίας στον αγροτικό τομέα χωρίς να απαιτείται κάθε φορά η ψήφιση ειδικών νόμων έγκρισης δαπανών.
- (26) Ο νόμος, ο οποίος περιέχει δώδεκα άρθρα, προβλέπει τέσσερα βασικά είδη παρεμβάσεων:
1. ενισχύσεις για την αποζημίωση των γεωργών σε περίπτωση ζημιών που οφείλονται σε θεομηνίες και δυσμενείς καιρικές συνθήκες·
 2. ενισχύσεις για την καταπολέμηση των επιζωστιών·
 3. ενισχύσεις για τη στήριξη πρωτοβουλιών ενεργητικής προστασίας από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες·
 4. ενισχύσεις για την πληρωμή ασφαλιστρών (πρωτοβουλίες παθητικής προστασίας).

⁽⁹⁾ EE C 28 της 1.2.2000, σ. 2 (τροποποίηση στην EE C 232 της 12.08.2000, σ. 17).

- (27) Ο νόμος δεν προσδιορίζει τις πρακτικές πτυχές της χορήγησης των ενισχύσεων. Η εφαρμογή του νόμου διασαφηνίζεται, μεταξύ άλλων, στην εγκύκλιο αριθ. 7 (στο εξής «η εγκύκλιος») της 28ης Μαΐου 1992, την οποία απέστειλε το ιταλικό υπουργείο Γεωργίας σε όλες τις περιφέρειες, στις αυτόνομες επαρχίες του Μπολζάνο και του Τρέντο, στους φορείς γεωργικών πιστώσεων και στις πολυαρίθμες ενώσεις που δραστηριοποιούνται στον γεωργικό τομέα. Οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν την εγκύκλιο στην Επιτροπή αμέσως μετά την κίνηση της διαδικασίας βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης. Η εξέταση του νόμου αριθ. 185/92 δεν είναι δυνατό να διαχωριστεί από αυτή της εγκυκλίου, και συνεπώς η αξιολόγηση του νόμου πρέπει υποχρεωτικά να συμπεριλάβει την αξιολόγηση της εγκυκλίου.

Ενισχύσεις για την αποζημίωση των γεωργών που επλήγησαν από θεομηνίες και δυσμενείς καιρικές συνθήκες (άρθρα 3, 4 και 5 του νόμου αριθ. 185/92)

- (28) Το άρθρο 3 του νόμου αριθ. 185/92 ορίζει τα διάφορα είδη παρεμβάσεων υπέρ του γεωργικού τομέα που αποσκοπούν στην επανέναρξη της παραγωγικής δραστηριότητας ύστερα από θεομηνίες ή δυσμενή καιρικά φαινόμενα. Δικαιούχοι είναι οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις, ατομικές ή συνεταιρικές, σε περιοχές που έχουν πληγεί από θεομηνίες ή δυσμενή καιρικά φαινόμενα, εφόσον οι αρμόδιες περιφερειακές αρχές το κρίνουν αναγκαίο. Συνεπώς, η αξιολόγηση του γεγονότος και η εξακρίβωση της σοβαρότητας των ζημιών είναι ευθύνη των περιφερειακών αρχών⁽¹⁰⁾.
- (29) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του νόμου αριθ. 185/92, προκειμένου να επωφεληθούν των ενισχύσεων, οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις πρέπει να έχουν υποστεί ζημιές ύψους 35 % τουλάχιστον της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής τους, μη συμπεριλαμβανομένου του κτηνοτροφικού τομέα. Κατά τον υπολογισμό του ποσοστού στο οποίο αντιστοιχούν οι ζημιές είναι επίσης δυνατό να συμπεριληφθούν οι απώλειες που υπέστη η ίδια εκμετάλλευση λόγω πρότερων έκτακτων γεγονότων που έπληξαν την ίδια καλλιέργεια, κατά το ίδιο καλλιεργητικό έτος. Μία μεταγενέστερη τροποποίηση του άρθρου 3 παράγραφος 1 του νόμου αριθ. 185/92, ήτοι το άρθρο 127 παράγραφος 1 του νόμου αριθ. 388/2000, διασαφηνισε ότι η δικαιούχος γεωργική εκμετάλλευση δεν πρέπει να έχει ήδη λάβει αποζημίωση για τα ίδια έκτακτα γεγονότα.
- (30) Ο νόμος αριθ. 185/92 δεν προσδιορίζει ποιες είναι οι έκτακτης φύσης «θεομηνίες» ή «δυσμενείς καιρικές συνθήκες» για τις οποίες οι γεωργοί έχουν δικαίωμα να λάβουν αποζημίωση. Ωστόσο, στην επιστολή τους με ημερομηνία 20 Νοεμβρίου 2000, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι τα σχετικά κριτήρια γνωστοποιήθηκαν μέσω της εγκυκλίου αριθ. 7 της 28ης Μαΐου 1992. Σε συνημμένο έντυπο της εγκυκλίου, το οποίο οφείλουν να συμπληρώσουν οι δικαιούχοι αναφέροντας τις ζημιές που έχουν υποστεί, περιλαμβάνονται τα εξής έκτακτα γεγονότα: χαλαζιά, παγετός, ισχυρές βροχοπτώσεις, ξηρασία, υπερβολική χιονόπτωση, πλημμύρες, σιρόκος, σεισμός, ανεμοστρόβιλοι, πάγος, ισχυροί άνεμοι και καταιγίδες. Στην ίδια επιστολή, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι τα εν λόγω γεγονότα αποκτούν έκτακτο χαρακτήρα μόνον όταν έχουν επιφέρει σοβαρές ζημιές, οι οποίες αντιστοιχούν σε τουλάχιστον 35 % της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής. Σε επιστολή της τον Νοέμβριο του 2003, με θέμα τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου

⁽¹⁰⁾ Το άρθρο 2 του νόμου 185/92 ορίζει ότι μόλις οι περιφέρειες προσδιορίσουν, βάσει των τεχνικών εκθέσεων των αρμόδιων αρχών εποπτείας σε τοπικό επίπεδο, τις περιοχές που έχουν πληγεί από θεομηνίες ή δυσμενή καιρικά φαινόμενα που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες, και ποσοτικοποιήσουν τις ζημιές, το Υπουργείο Γεωργίας, κατόπιν εξακρίβωσης των συνεπειών του εν λόγω γεγονότος, εκδίδει διάταγμα με το οποίο αναγνωρίζει την έκτακτη φύση της κατάστασης και εγκρίνει τη χορήγηση ενισχύσεων στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που απώλεσαν 35 % τουλάχιστον της μεικτής αξίας της παραγωγής. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι αρμόδιες αρχές με την επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003 σχετικά με τις καταβληθείσες ενισχύσεις για θεομηνίες και γεγονότα που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες από την 1η Ιανουαρίου 2000, τα τεχνικά στοιχεία για την εκτίμηση της έκτακτης φύσης κάθε γεγονότος (συμπεριλαμβανομένων των σχετικών μετεωρολογικών παραμέτρων) και η ποσοτικοποίηση των επακόλουθων ζημιών περιγράφονται στις ειδικές τεχνικές εκθέσεις των αρμόδιων τοπικών αρχών εποπτείας κατά περίπτωση, μετά το εκάστοτε έκτακτο γεγονός. Για κάθε έκτακτο γεγονός ή σύνολο γεγονότων που είχαν ως αποτέλεσμα ζημιές ύψους 35 % της μεικτής αξίας της παραγωγής, το Υπουργείο Γεωργίας, μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης των υποβληθεισών τεχνικών εκθέσεων, εκδίδει διάταγμα με το οποίο αναγνωρίζει την έκτακτη φύση του υπό εξέταση γεγονότος. Θέλοντας να δώσουν ένα παράδειγμα της εν λόγω διαδικασίας και των στοιχείων βάσει των οποίων λαμβάνεται η απόφαση περί της έκτακτης φύσης ενός καιρικού φαινομένου, οι εθνικές αρχές υπέβαλαν έναν φάκελο σχετικά με την ξηρασία στη Σικελία (Agrigento) στο διάστημα 2001-2002. Στη συνοδευτική επιστολή, οι αρμόδιες αρχές δήλωσαν ότι, βάσει της περιγραφόμενης διαδικασίας, στο διάστημα 2000-2003 εκδόθηκαν 370 διατάγματα αυτού του είδους για τις κάτωθι αναφερόμενες περιοχές, και απέστειλαν αντίγραφο των σχετικών διαταγμάτων (κάθε διάταγμα περιλαμβάνει: το έκτακτο χαρακτήρα καιρικό φαινόμενο, τη χρονική περίοδο κατά την οποία αυτό έλαβε χώρα, την πληγείσα περιοχή και το είδος των ενισχύσεων που προβλέπονται από το νόμο 185/92). Οι περιφέρειες για τις οποίες το Υπουργείο Γεωργίας εξέδωσε τα προαναφερόμενα διατάγματα στο διάστημα 2000-2003 είναι οι ακόλουθες: Πεμόντε (28 διατάγματα)· Βάλε ντ' Αόστα (ένα διάταγμα)· Λομβαρδία (21 διατάγματα)· Λιγουρία (15 διατάγματα)· Αυτόνομη Επαρχία του Τρέντο (12 διατάγματα)· Αυτόνομη επαρχία του Μπολζάνο (3 διατάγματα)· Βένετο (20 διατάγματα)· Φριούλι Βενετία Τζούλια (16 διατάγματα)· Εμίλια-Ρομάνια (26 διατάγματα)· Τοσκάνη (20 διατάγματα)· Μάρκε (13 διατάγματα)· Ούμπρια (20 διατάγματα)· Λάτσιο (9 διατάγματα)· Καμπανία (39 διατάγματα)· Αμπρούτσο (14 διατάγματα)· Μολίσε (9 διατάγματα)· Πούλια (31 διατάγματα)· Μπαζιλικάτα (9 διατάγματα)· Καλαβρία (19 διατάγματα)· Σικελία (36 διατάγματα)· Σαρδηνία (9 διατάγματα).

2000, οι ιταλικές αρχές διασαφίνισαν ότι, σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή τα μέτρα υποστήριξης που προβλέπει ο νόμος αριθ. 185/92 (και ο δικαιούχος να λάβει την κρατική ενίσχυση), πρέπει να πληρούνται και οι δύο προϋποθέσεις που ακολουθούν:

- α) πρέπει να έχει πληγεί 35 % τουλάχιστον της καλλιέργειας·
- β) το ποσοστό της ζημίας επί του συνόλου της αξίας της παραγωγής πρέπει να είναι 35 % τουλάχιστον ⁽¹¹⁾.

(31) Ούτε ο νόμος, ούτε η εγκύκλιος προσδιορίζουν τον τρόπο υπολογισμού της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής. Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 οι ιταλικές αρχές είχαν εξηγήσει ότι η μέθοδος υπολογισμού περιλάμβανε τρία στάδια.

α) Υπολογισμός της συνήθους μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής:

- βάσει της εφαρμόζουσας παραγωγικής διαδικασίας της εκάστοτε εκμετάλλευσης υπολογίζεται η εφικτή παραγωγή υπό κανονικές συνθήκες (χωρίς ζημίες) μείον τα προϊόντα που επαναχρησιμοποιούνται στην εκμετάλλευση. Με τον τρόπο αυτό προσδιορίζεται η χρηματική αξία της παραγωγής,
- προσδιορίζεται το ύψος των συμπληρωματικών εσόδων που έχουν ήδη ληφθεί και όσων πρόκειται να ληφθούν κατά τη διάρκεια του έτους, συμπεριλαμβανομένων των ενισχύσεων εισοδήματος, εφόσον προβλέπονται ⁽¹²⁾,
- το άθροισμα της αξίας της παραγωγής και των επιπλέον εσόδων είναι οι μεικτά εμπορεύσιμη παραγωγή·

β) υπολογισμός της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής που είναι στη διάθεση του γεωργού μετά τις ζημίες:

- βάσει του ίδιου καλλιεργητικού συστήματος υπολογίζονται τα σχετικά ποσοτικά στοιχεία και η χρηματική αξία της εμπορεύσιμης παραγωγής μετά το έκτακτο γεγονός,
- υπολογίζονται τα συμπληρωματικά έσοδα συμπεριλαμβανομένων των ενισχύσεων εισοδήματος, εφόσον προβλέπεται η χορήγησή τους μετά τη ζημία ⁽¹³⁾,
- το άθροισμα της αξίας της εμπορεύσιμης παραγωγής μετά τη ζημία και των συμπληρωματικών εσόδων είναι η μεικτά εμπορεύσιμη παραγωγή μείον τη ζημία·

γ) υπολογισμός του ποσοστού της ζημίας:

- ο λόγος της επιτευχθείσας μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής μετά το γεγονός που προκάλεσε τη ζημία προς τη συνήθη μεικτά εμπορεύσιμη παραγωγή συνιστά το ποσοστό της ζημίας επί της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής.

(32) Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003 σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 2000, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι εκτιμήσεις τους βασίζονται στην τρέχουσα οικονομική θεωρία λαμβάνοντας ως βάση, όσον αφορά την παραγωγή και τις τιμές αγοράς, στοιχεία που προέρχονται από τουλάχιστον τριετές διάστημα. Οι ιταλικές αρχές έκριναν ότι η μεθοδολογία αυτή συνάδει πλήρως με την προβλεπόμενη στο σημείο 11.3.2 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών ⁽¹⁴⁾, καθώς το κατώτατο όριο της ζημίας προκειμένου να χορηγηθεί η ενίσχυση ορίζεται σε 35 % (και όχι σε 30 % ή 20 % όπως προβλέπουν οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές) και η μέση κανονική παραγωγή υπολογίζεται επί τριετούς βάσης λαμβάνοντας ως σημείο αναφοράς «φυσιολογικές» καλλιεργητικές περιόδους (δηλαδή καλλιεργητικά έτη κατά τα οποία δεν σημειώθηκαν ούτε θεομηνίες ούτε αφύσικα υψηλές αποδόσεις).

⁽¹¹⁾ Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές με την επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, όταν η γεωργική εκμετάλλευση που πλήττεται από ακραία καιρικά φαινόμενα εφαρμόζει το σύστημα της μονοκαλλιέργειας και όλα τα τμήματα της εκμετάλλευσης πλήττονται στον ίδιο βαθμό, το απαιτούμενο ποσοστό των ζημιών είναι το ίδιο και για τα δύο κριτήρια (35 % της καλλιέργειας και 35 % της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής). Αντιθέτως, όταν στην πληγείσα εκμετάλλευση καλλιεργούνται άνω του ενός προϊόντα, τότε πρέπει η πληγείσα καλλιέργεια, (π.χ. καλαμπόκι) να έχει υποστεί ζημία πολύ μεγαλύτερη από το 35 % επί του συνόλου (π.χ. 80 %) ούτως ώστε εάν η εν λόγω ζημία αναχθεί στο σύνολο των καλλιεργούμενων προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων αυτών που δεν έχουν υποστεί ζημία (π.χ. σπωροκηπευτικά) να αντιστοιχεί στο 35 % της συνολικής παραγωγής.

⁽¹²⁾ Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, οι ιταλικές αρχές τόνισαν ότι από την 1η Ιανουαρίου 2001, κατόπιν των τροποποιήσεων που εισήχθησαν με το άρθρο 127 παράγραφος 1 του νόμου 388/2000, κατά τον υπολογισμό του ποσοστού των ζημιών επί της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής δεν λαμβάνονται υπόψη οι συνεισφορές ή άλλες ενισχύσεις εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹³⁾ Βλέπε προηγούμενη υποσημείωση.

⁽¹⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 9.

- (33) Όσον αφορά τις ζημίες που υφίστανται οι υποδομές και τα εγγειοβελτιωτικά έργα, η εγκύκλιος ορίζει ότι εκείνες οι ζημίες που οφείλονται σε αναμενόμενες εποχικές συνθήκες ή αποδίδονται σε αμέλεια, αδεξιότητα, ανεπαρκή συντήρηση ή στη φυσιολογική φθορά των έργων αποκλείονται από τις αποζημιώσεις του Εθνικού Ταμείου Αλληλεγγύης. Η έκτακτη φύση του γεγονότος πρέπει να αποδεικνύεται με αδιάσειστα τεχνικά στοιχεία που προκύπτουν από επίσημες μετεωρολογικές μετρήσεις και ύστερα από συγκρίσεις με τα αντίστοιχα στοιχεία περασμένων ετών, έχοντας ως βάση επαρκώς μακρό χρονικό διάστημα προκειμένου να διασφαλίζεται η στατιστική σημαντικότητα (¹⁵).
- (34) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές με την επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 η ζημία υπολογίζεται σε επίπεδο γεωργικής εκμεταλλεύσης και κατά τον καθορισμό του ύψους της ενίσχυσης λαμβάνονται υπόψη τα συνήθη έξοδα που αποφεύγει ο γεωργός.
- (35) Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003 σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 2000, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι το ύψος της ενίσχυσης υπολογίζεται βάσει της ζημίας που υπέστησαν οι πληγείσες καλλιέργειες εφόσον αυτή είναι τουλάχιστον 35 %. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, όταν η ζημία αντιστοιχεί σε ποσοστό μικρότερο του 35 %, δεν προβλέπεται αποζημίωση και η εν λόγω ζημία θεωρείται ότι εντάσσεται στον συνήθη επιχειρηματικό κίνδυνο. Στην ίδια επιστολή οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν επίσης ότι, σύμφωνα με το σημείο 11.3.6 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών (¹⁶), οι ασφαλισμένες καλλιέργειες θεωρούνται «μη πληγείσες» και οι σχετικές απώλειες δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό της ενίσχυσης.
- (36) Το άρθρο 3 του νόμου αριθ. 185/92 ορίζει ότι οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις που πληρούν τις ανωτέρω προϋποθέσεις μπορούν να επωφεληθούν των ακόλουθων παρεμβάσεων:

α) μέτρα άμεσης επέμβασης

Το άρθρο αναφέρεται στα μέτρα άμεσης επέμβασης που προβλέπονται από το άρθρο 1 του νόμου αριθ. 590 της 15ης Οκτωβρίου 1981, και τις μετέπειτα τροποποιήσεις του.

Από την προαναφερθείσα εγκύκλιο προκύπτει ότι οι ενισχύσεις χορηγούνται εφόσον διαπιστωθούν ζημίες μεγάλης σοβαρότητας και καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, οι οποίες απαιτούν άμεση επέμβαση. Σε αυτή την κατηγορία εντάσσεται η εφάπαξ καταβολή ενίσχυσης για τη μερική κάλυψη της ζημίας, λαμβανομένων υπόψη των δαπανών για τον μετριασμό της ζημίας των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών για τη μεταφορά, την αποθήκευση, την επεξεργασία και τη μεταποίηση. Η εγκύκλιος που απέστειλαν οι ιταλικές αρχές στις περιφέρειες αναφέρει τα ακόλουθα μέτρα:

- αποζημίωση ανά εκτάριο σε περιπτώσεις καθολικής ή μερικής απώλειας της σοδειάς,
- αποζημίωση που καλύπτει έως 40 % της ζημίας για την απώλεια ζώντων ζώων και έως 30 % των δαπανών για τη διάθεση των νεκρών ζώων,
- αποζημίωση έως 5 εκατομμύρια λιρέτες Ιταλίας για επείγοντα έργα αποκατάστασης των αγροτικών εγκαταστάσεων (¹⁷),
- αποζημίωση έως 50 εκατομμύρια λιρέτες Ιταλίας για την αποκατάσταση των υποδομών των γεωργικών εκμεταλλεύσεων,
- αποζημίωση έως 100 % των δαπανών για τη συγκέντρωση, τη στέγαση και την τροφή των κοπαδιών μόνον όσο διαρκεί η περίοδος έκτακτης ανάγκης και, σε κάθε περίπτωση, για διάστημα έως έξι μηνών,
- αποζημίωση έως 90 % των δαπανών για τον μετριασμό της ζημίας των προϊόντων·

- β) αποζημίωση έως 3 εκατομμύρια λιρέτες Ιταλίας προς τους ίδιους τους καλλιεργητές ή τους κατόχους των γεωργικών εκμεταλλεύσεων για τους οποίους η γεωργία είναι η κύρια απασχόλησή τους. Το ποσό αυτό είναι δυνατό να ανέλθει σε δέκα εκατομμύρια λιρέτες για τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις όπου οι ζημίες αφορούν εξειδικευμένες προστατευόμενες καλλιέργειες. Η ενίσχυση ανέρχεται σε 80 % των

(¹⁵) Όπως επισημαίνουν οι αρμόδιες αρχές στην επιστολή του Νοεμβρίου 2003, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 2000, η εκτίμηση της έκτακτης φύσης των καιρικών φαινομένων που προηγείται της καταβολής των ενισχύσεων βασίζεται στις σχετικές τεχνικές πληροφορίες (συμπεριλαμβανομένων των μετεωρολογικών παραμέτρων) που περιλαμβάνονται στις ειδικές εκδόσεις, τις οποίες συντάσσουν οι αρμόδιοι περιφερειακοί φορείς κατά περίπτωση μετά το γεγονός που προκάλεσε τη ζημία.

(¹⁶) Βλέπε υποσημείωση 9.

(¹⁷) Πρόκειται για τις τιμές που αναφέρονται στον νόμο αριθ. 185/92 και στη συνοδευτική εγκύκλιο· δεν έχουν ληφθεί υπόψη μετέπειτα τροποποιήσεις.

επιλέξιμων δαπανών και αποσκοπεί στην αποκατάσταση του «κεφαλαίου καλλιέργειας» των γεωργών. Εναλλακτικά, όσοι δεν ζουν αποκλειστικά από τη γεωργία, είτε είναι καλλιεργητές είτε απλώς ιδιοκτήτες, έχουν δικαίωμα να λάβουν πενταετή δάνεια με ευνοϊκούς όρους·

- γ) πενταετή δάνεια με ευνοϊκούς όρους ώστε να καταστεί δυνατή η συνέχιση της λειτουργίας της εκμετάλλευσης κατά το καλλιεργητικό έτος στη διάρκεια του οποίου εκδηλώθηκε το έκτακτο γεγονός και στο επόμενο. Το χορηγούμενο δάνειο μπορεί επίσης να καλύψει τυχόν δόσεις δανείων πληρωτέες κατά το έτος στη διάρκεια του οποίου εκδηλώθηκε το γεγονός, εφόσον έχει δοθεί μία μόνον παράταση διάρκειας έως 24 μηνών·
- δ) δεκαετή δάνεια για την αποκατάσταση, την ανακατασκευή και τη μετατροπή των υποδομών που έχουν υποστεί ζημιές, συμπεριλαμβανομένων οπωρώνων, φυτωρίων, θερμοκηπίων και οδών διέλευσης. Εναλλακτικά, είναι δυνατό να χορηγηθούν στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις επιχορηγήσεις έως και 80 % των δαπανών όταν πρόκειται για μικρές εκμεταλλεύσεις, έως 65 % για εκμεταλλεύσεις μεσαίων διαστάσεων και έως 50 % για τις μεγάλες εκμεταλλεύσεις. Η επιδότηση μπορεί να δοθεί για την υποστήριξη των εργασιών ανοικοδόμησης και επισκευής των εγκαταστάσεων, αποκατάστασης των φυτών και των δέντρων, επισκευής και αντικατάστασης των γεωργικών μηχανημάτων καθώς και των εγκαταστάσεων για τη διατήρηση και τη μεταποίηση των προϊόντων· τέλος, για την αγορά των σπόρων και την αναπλήρωση των αποθεμάτων·
- ε) πενταετή δάνεια με ευνοϊκούς όρους, υπέρ συνεταιρισμών εμπορίας και μεταποίησης και ομάδων παραγωγών αναγνωρισμένων βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας με μειωμένα έσοδα λόγω των ζημιών που υπέστησαν οι σοδειές των μελών τους, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα μείωση του όγκου των προϊόντων που μπόρεσαν να συνεισφέρουν οι τελευταίοι. Η μείωση των εσόδων πρέπει να αντιστοιχεί σε τουλάχιστον 35 % του μέσου όρου των συνεισφορών και της εμπορεύσιμης ποσότητας τα δύο προηγούμενα χρόνια. Μόνον η μείωση της παραγωγής που οφείλεται σε κάποια θεομηνία ή άλλα γεγονότα που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες μπορεί να ληφθεί υπόψη. Δεν λαμβάνονται υπόψη μειώσεις που οφείλονται σε άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα στη διακύμανση της λειτουργικότητας του συνεταιρισμού, του αριθμού των μελών ή των καλλιεργητικών πρακτικών. Επιπλέον, δεν επιτρέπεται να επωφεληθούν συνεταιρισμοί που προμηθεύονται από την αγορά άνω του μισού της συνολικής ποσότητας των προϊόντων που μεταποιούν. Το ύψος του χορηγούμενου δανείου είναι ανάλογο με τα πάγια έξοδα διαχείρισης και δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσοστό της μείωσης των εσόδων·
- στ) χορήγηση ειδικών ενισχύσεων στους φρουτοπαραγωγικούς συνεταιρισμούς και στις αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών οπωροκηπευτικών για τη συλλογή των μη εμπορεύσιμων εσπεριδοειδών και απόσταξη μήλων και αχλαδιών·
- ζ) επίσης, οι περιφέρειες μπορούν να χορηγήσουν ενισχύσεις για την κάλυψη έως και 100 % των δαπανών αποκατάστασης των οδών διέλευσης και των υδραυλικών δικτύων.
- (37) Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του νόμου 185/1992, όπου παρατίθενται τα είδη των ενισχύσεων που χορηγούνται υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων έχει αντικατασταθεί σχεδόν ολοκλήρου από τις 17 Σεπτεμβρίου 2002 ⁽¹⁸⁾ από το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 200 της 13ης Σεπτεμβρίου 2002 (άμεσες επεμβάσεις υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που επλήγησαν από ακραία καιρικά φαινόμενα), το οποίο μετατράπηκε στο νόμο αριθ. 256 της 13ης Νοεμβρίου 2002. Το εν λόγω μέτρο εξετάζεται επί του παρόντος από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στο πλαίσιο της ενίσχυσης NN 145/02 (πρώην N 636/02) και δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης.
- (38) Συμπληρωματικά προς τα προαναφερθέντα μέτρα του άρθρου 3 του νόμου αριθ. 185/92, το άρθρο 4 προβλέπει την αναβολή για μέγιστο διάστημα 24 μηνών της καταβολής των δόσεων των γεωργικών δανείων για τη λειτουργία και τη βελτίωση της γεωργικής εκμετάλλευσης, τα οποία έχουν λάβει εκμεταλλεύσεις που πληρούν τα κριτήρια που απαιτούνται για την παρέμβαση. Τα επιτόκια για τις εν λόγω δόσεις είναι επιδοτούμενα. Το άρθρο 5 του νόμου απαλλάσσει εν μέρει αυτές τις εκμεταλλεύσεις από την καταβολή των κοινωνικών εισφορών επί δώδεκα μήνες μετά το καταστροφικό συμβάν. Η απαλλαγή κυμαίνεται από 20 % έως 50 % του οφειλόμενου ποσού.

⁽¹⁸⁾ Το άρθρο 6 του νομοθετικού διατάγματος ορίζει ότι οι προβλεπόμενες διατάξεις τίθενται σε ισχύ την επόμενη μέρα της δημοσίευσής του νομοθετικού διατάγματος στην επίσημη εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας (16.9.2002).

Ενισχύσεις για την καταπολέμηση των επιζωοτιών (άρθρο 6 του νόμου αριθ. 185/92)

- (39) Το άρθρο 6 επιτρέπει στις κοινοπραξίες παραγωγών να συνεισφέρουν στην ενίσχυση του εισοδήματος των κτηνοτροφικών μονάδων που επλήγησαν από κάποια ζωνόσο με αποτέλεσμα την υποχρεωτική καταστροφή των ζώων βάσει του νόμου αριθ. 218 της 2ας Ιουνίου 1988. Το ύψος των ενισχύσεων εξαρτάται από τις απώλειες παραγωγής ως συνέπεια της περιόδου αναμονής που επιβάλλουν οι αρμόδιες αρχές. Το κράτος συνεισφέρει έως 50 % κατά μέγιστο της ενίσχυσης των ταμείων.
- (40) Σύμφωνα με το άρθρο 6, οι όροι εφαρμογής του νόμου θα καθορισθούν με διάταγμα που θα εκδοθεί από το υπουργείο Γεωργίας. Κατόπιν αίτησης της Επιτροπής, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν το σχετικό διάταγμα (Π.Δ. αριθ. 100460 της 18ης Μαρτίου 1993), το οποίο, όπως εξήγησαν, δεν εφαρμόστηκε ποτέ στην πράξη (βλέπε φαξ της 31ης Ιανουαρίου 2001, όπως επιβεβαιώθηκε στη συνέχεια από την επιστολή του Νοεμβρίου του 2003).
- (41) Το διάταγμα προβλέπει ενισχύσεις για κτηνοτροφικές μονάδες που επλήγησαν από αφθώδη πυρετό, κλασική πανώλη των χοίρων, αφρικανική πανώλη των χοίρων, φυσαλιδώδη νόσο των χοίρων και πλευροπνευμονία. Δικαιούχοι είναι αποκλειστικά οι μονάδες που ανήκουν σε κάποια κοινοπραξία για την προστασία της γεωργικής παραγωγής, που αναφέρουν τον αριθμό των ζώων που διαθέτουν έως τις 30 Μαρτίου κάθε έτους, συνεισφέρουν το ποσό που τους αναλογεί και σέβονται όλους τους υγειονομικούς κανόνες για την προστασία των εκτρεφόμενων ζώων. Η ενίσχυση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 40 % της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής που θα έδιναν τα ζώα εάν δεν είχαν θανατωθεί. Το διάταγμα καθορίζει την αξία της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής για κάθε ζώο και για κάθε έτος. Για τον καθορισμό του ύψους της ενίσχυσης (εντός του ανώτατου ορίου του 40 %) λαμβάνονται υπόψη οι πάγιες δαπάνες της εκμετάλλευσης και το κατά πόσον τα ζώα ήταν εγγεγραμμένα σε γενεαλογικά μητρώα. Η συνολική ενίσχυση είναι ανάλογη της περιόδου αναμονής, η οποία, σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες για τα βοοειδή και τους τρεις για τους χοίρους και τα αιγοπρόβατα. Η κρατική ενίσχυση χορηγείται στις κοινοπραξίες μετά την υποβολή των απαραίτητων εγγράφων στις αρμόδιες περιφερειακές αρχές και την έγκριση των ισολογισμών. Εναλλακτικά, οι κοινοπραξίες μπορούν να απευθυνθούν σε ασφαλιστικές εταιρείες, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο β) του νόμου αριθ. 185/92.

Πρωτοβουλίες ενεργητικής προστασίας κατά των δυσμενών καιρικών συνθηκών (άρθρο 8 του νόμου αριθ. 185/92)

- (42) Προβλέπεται η χορήγηση ενίσχυσης που θα αντιστοιχεί σε 80 % κατά μέγιστο των επιλέξιμων δαπανών για επενδύσεις που αφορούν πρωτοβουλίες, ακόμη και πιλοτικού χαρακτήρα, για την ενεργητική προστασία ⁽¹⁹⁾ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων (καλλιεργειών) από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες. Η ενίσχυση αφορά κυρίως τα ειδικά προστατευτικά δίχτυα για την προφύλαξη των φυτών από το χαλάζι. Οι ενισχύσεις χορηγούνται στις κοινοπραξίες προστασίας που αναλαμβάνουν την υλοποίηση τέτοιου είδους σχεδίων. Επιπλέον, προβλέπεται συνεισφορά για την κάλυψη των εξόδων διαχείρισης και συντήρησης του εξοπλισμού που εγκαθίσταται χάρη στην προαναφερθείσα ενίσχυση έως ποσοστό 50 %. Τα σχέδια ενεργητικής προστασίας μπορούν να χρηματοδοτηθούν μόνον εφόσον η πρωτοβουλία αποδειχθεί οικονομικά συμφέρουσα σε σύγκριση με το κόστος της παθητικής προστασίας. Το υπουργείο Γεωργίας καθορίζει τα κατώτατα όρια κάτω από τα οποία τα σχέδια ενεργητικής προστασίας κρίνονται μη συμφέροντα από οικονομική άποψη.
- (43) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές με την επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου του 2000, τις οποίες επιβεβαίωσαν αργότερα με νέα επιστολή τον Νοέμβριο του 2003, δεν έχει αναληφθεί η υλοποίηση καμίας πρωτοβουλίας, προφανώς λόγω έλλειψης επαρκών τεχνικών μεθόδων για την πρόληψη των ζημιών που οφείλονται σε θεομηνίες ή δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

Ασφαλιστικές συμβάσεις (άρθρο 9 του νόμου αριθ. 185/1992, όπως τροποποιήθηκε από το Π.Δ. αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996)

- (44) Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 και τον Νοέμβριο του 2003, οι ιταλικές αρχές επισημαίνουν ότι το άρθρο 9 του νόμου αριθ. 185/92 αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις που περιέχονται στο Π.Δ. αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996 (κανονισμός για την τροποποίηση του άρθρου 9 του νόμου αριθ. 185/92, της 14ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με την υπό ευνοϊκούς όρους ασφάλιση των γεωργών), το οποίο εκδόθηκε προκειμένου να εναρμονισθεί η σχετική ιταλική νομοθεσία με τις κοινοτικές διατάξεις.

⁽¹⁹⁾ Σε αντιδιαστολή με την παθητική προστασία, η οποία παρέχεται μέσω ασφαλιστικών συμβάσεων.

- (45) Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Π.Δ. αριθ. 324/1996, οι κοινοπραξίες προστασίας των γεωργών που συστάθηκαν βάσει του νόμου αριθ. 364 της 25ης Μαΐου 1970 και του νόμου αριθ. 590 της 15ης Οκτωβρίου 1981, όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο αριθ. 185/92, μπορούν να συνάπτουν για λογαριασμό των μελών τους (εφόσον δεν αναλάβουν τα ίδια την ευθύνη) ασφαλιστικές συμβάσεις για την κάλυψη των απωλειών που οφείλονται σε δυσμενείς καιρικές συνθήκες και ασθένειες των φυτών ή των ζώων. Οι ασφαλιστικές συμβάσεις πρέπει να συνάπτονται είτε με μεμονωμένες ασφαλιστικές εταιρείες είτε με ασφαλιστικές εταιρείες που συμμετέχουν σε κοινοπραξίες που πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3932/92 ⁽²⁰⁾. Οι ασφαλιστικές εταιρείες πρέπει να έχουν εξουσιοδοτηθεί να ασφαλίζουν γεωργικές εκμεταλλεύσεις έναντι ζημιών που προκαλούνται από χαλάζι. Οι γεωργοί έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ τριών τύπων σύμβασης ⁽²¹⁾:
- α) αποζημίωση για ζημιές που προκλήθηκαν σε συγκεκριμένες καλλιέργειες λόγω χαλαζόπτωσης, πάγου, παγετού ή άλλων δυσμενών καιρικών συνθηκών (μεμονωμένα γεγονότα που πλήττουν μεμονωμένες εκμεταλλεύσεις).
 - β) αποζημίωση για ζημιές που έχουν υποστεί οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις ή συγκεκριμένες καλλιέργειες λόγω του συνόλου των δυσμενών καιρικών φαινομένων που είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση της αξίας της παραγωγής σε βαθμό μεγαλύτερο από τον αναμενόμενο στο πλαίσιο του επιχειρηματικού κινδύνου. Οι συμβάσεις είναι επίσης δυνατό να αφορούν τις απώλειες λόγω ασθενειών των φυτών, εφόσον αυτές συνδέονται άμεσα με κάποιο δυσμενές καιρικό φαινόμενο, καθώς και λόγω ζωνόσων (διάφορα δυσμενή καιρικά φαινόμενα που πλήττουν μεμονωμένες καλλιέργειες ή εκμεταλλεύσεις). Αυτό το είδος σύμβασης μπορεί να αφορά επίσης ζημία ως προς την ποιότητα.
 - γ) αποζημίωση για ζημιές που έχουν υποστεί οι κύριες καλλιέργειες των γεωργικών εκμεταλλεύσεων λόγω του συνόλου των δυσμενών καιρικών φαινομένων που είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση της αξίας της παραγωγής σε βαθμό μεγαλύτερο από τον αναμενόμενο στο πλαίσιο του επιχειρηματικού κινδύνου (διάφορα δυσμενή καιρικά φαινόμενα που πλήττουν μεμονωμένες καλλιέργειες ή εκμεταλλεύσεις).
- (46) Όσον αφορά τον συνήθη επιχειρηματικό κίνδυνο, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν στην επιστολή τους της 20ής Νοεμβρίου 2000 ότι το ύψος του καθορίζεται γενικά σε 10-15 %.
- (47) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Π.Δ. 324/1996 και βάσει των διευκρινίσεων που παρέσχον οι αρμόδιες αρχές στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, η κρατική συνεισφορά στις επιλέξιμες ασφαλιστικές δαπάνες (οι οποίες καθορίζονται ετησίως βάσει παραμέτρων που θεσπίζονται με υπουργικό διάταγμα λαμβανομένων υπόψη ασφαλιστικών στατιστικών δεδομένων, για κάθε εγγύηση ανά προϊόν και ανά δήμο) δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του κόστους των ασφαλιστών (65 % στις περιοχές υψηλού κινδύνου από κλιματολογική άποψη, οι οποίες θα προσδιορισθούν με προεδρικό διάταγμα). Στην επιστολή του Νοεμβρίου του 2003 οι αρμόδιες αρχές διευκρίνισαν ότι η κρατική συνεισφορά δεν υπερέβη ποτέ το 50 % του κόστους των ασφαλιστών, σε συμμόρφωση με όσα ορίζει το σημείο 11.5.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, και ότι ουδέποτε εφαρμόστηκε το αυξημένο ποσοστό για τις περιοχές υψηλού κινδύνου. Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000, οι ιταλικές αρχές ανέφεραν ότι η κρατική συνεισφορά κυμαίνεται μεταξύ 30-40 %. Στις ελάχιστες περιπτώσεις στις οποίες χορηγήθηκε περιφερειακή ενίσχυση, όπως για παράδειγμα στην περιφέρεια του Τρέντο, η συνολική κρατική ενίσχυση δεν υπερέβη ποτέ το 65 %. Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003 οι αρμόδιες αρχές ανέφεραν ότι, βάσει των πληροφοριών που παρασχέθηκαν από τις περιφέρειες, λίγες ήταν αυτές που χορήγησαν ενισχύσεις συμπληρωματικές των κρατικών για την κάλυψη του κόστους των ασφαλιστών στο διάστημα 2000-2003. Και σε αυτές τις περιπτώσεις, ωστόσο, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έλαβε το υπουργείο Γεωργίας, το συνολικό ύψος της ενίσχυσης παρέμεινε εντός του ορίου του 50 % των πραγματικών δαπανών για τα ασφάλιστρα. Στις περιπτώσεις στις οποίες η ενίσχυση χορηγήθηκε για την ασφαλιστική κάλυψη έναντι απωλειών λόγω θεομηνιών και γεγονότων που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες (και, κατά συνέπεια, με κρατική συνεισφορά άνω του 50 %), η σχετική απόφαση μπορούσε να ληφθεί κατ' εφαρμογή ειδικού καθεστώτος ενισχύσεων εγκεκριμένου από την Επιτροπή ⁽²²⁾.
- (48) Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, οι ιταλικές αρχές ανέφεραν ότι οι ενισχύσεις για ασφαλιστική κάλυψη τροποποιήθηκαν με το άρθρο 127 παράγραφος 4 του νόμου 388/2000, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα χορήγησης ενισχύσεων ακόμη και στην περίπτωση συμβάσεων που έχουν συναφθεί από μεμονωμένους παραγωγούς που δεν ανήκουν σε κανένα συνεταιρισμό.

⁽²⁰⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3932/92 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1992, περί εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ασφαλίσεων (ΕΕ L 398 της 31.12.1992, σ. 7).

⁽²¹⁾ Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τις αρμόδιες αρχές με επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000, τα είδη των συμβάσεων για τα οποία προβλέπεται κρατική επιδότηση είναι αυτά που προβλέπονται από το άρθρο 9 του νόμου αριθ. 185/92.

⁽²²⁾ Βλέπε για παράδειγμα Ιταλία/Σαρδηνία, ενίσχυση αριθ. Ν 554/2000, εγκεκριμένη με την επιστολή SG 2000/D109513 της 22.12.2000.

- (49) Εκτός από την προαναφερθείσα διάταξη, το άρθρο 127 περιέχει και άλλες διατάξεις οι οποίες, βάσει των πληροφοριών που παρασχέθηκαν από τις ιταλικές αρχές, έχουν ήδη κοινοποιηθεί στην Επιτροπή⁽²³⁾ ή δεν έχουν ακόμη εφαρμοσθεί⁽²⁴⁾ και πρόκειται να της κοινοποιηθούν πριν από τη θέση σε εφαρμογή. Η παρούσα απόφαση δεν αφορά ωστόσο το άρθρο 127 του νόμου 388 του 2000 ούτε τις σχετικές διατάξεις εφαρμογής και λαμβάνει υπόψη το άρθρο 127 παράγραφος 4 μόνον στο βαθμό που το εν λόγω άρθρο προβλέπει τη δυνατότητα χορήγησης ενισχύσεων στην περίπτωση συμβάσεων που έχουν συναφθεί από μεμονωμένους παραγωγούς που δεν ανήκουν σε κανένα συνεταιρισμό.
- (50) Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το άρθρο 127 του νόμου 388/2000 τροποποιήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 2002⁽²⁵⁾ από το άρθρο 2 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 200 της 13ης Σεπτεμβρίου του 2002 (άμεσες επεμβάσεις υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που επλήγησαν από ακραία καιρικά φαινόμενα), το οποίο μετατράπηκε στο νόμο αριθ. 256 της 13ης Νοεμβρίου 2002. Το εν λόγω μέτρο εξετάζεται επί του παρόντος από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στο πλαίσιο της ενίσχυσης NN 145/02 (πρώην N636/02) και δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης.

III. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

- (51) Το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ ορίζει ότι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο μέτρο που επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.
- (52) Ο νόμος αριθ. 185/92 προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων μέσω κρατικών πόρων προς συγκεκριμένες γεωργικές εκμεταλλεύσεις, οι οποίες, ως εκ τούτου, θα εξασφαλίσουν άριστο οικονομικό πλεονέκτημα έναντι των υπολοίπων εκμεταλλεύσεων που δεν επωφελούνται αντίστοιχης ενίσχυσης. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όταν μία κρατική ενίσχυση ενισχύει τη θέση μιας επιχείρησης έναντι των ανταγωνιστών της, το αποτέλεσμα είναι πιθανή στρέβλωση του ανταγωνισμού καθώς οι υπόλοιπες επιχειρήσεις δεν λαμβάνουν αντίστοιχη ενίσχυση⁽²⁶⁾.
- (53) Τα υπό εξέταση μέτρα επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών καθώς ο όγκος των ενδοκοινοτικών συναλλαγών με αντικείμενο τα γεωργικά προϊόντα είναι σημαντικός, όπως φαίνεται και στον πίνακα που ακολουθεί⁽²⁷⁾, όπου παρατίθεται η συνολική αξία των εισαγωγών και των εξαγωγών γεωργικών προϊόντων μεταξύ της Ιταλίας και της υπόλοιπης ΕΕ για το διάστημα 1993-2001⁽²⁸⁾.

(σε εκατ. Ευ/ΕΥΡ)

Σύνολο γεωργικού τομέα		
	Εξαγωγές	Εισαγωγές
1993	6 714	12 741
1994	7 360	13 390
1995	8 364	13 629

⁽²³⁾ NN 64/03 (πρώην N 618/02) (ταμείο αλληλεγγύης) και N 758/2002 (ταμείο ανασφάλισης).

⁽²⁴⁾ Για παράδειγμα, ενισχύσεις για την ασφαλιστική κάλυψη του συνόλου της παραγωγής της γεωργικής εκμετάλλευσης έναντι των κινδύνων που προκύπτουν από το σύνολο των δυσμενών καιρικών συνθηκών.

⁽²⁵⁾ Το άρθρο 6 του νομοθετικού διατάγματος ορίζει ότι οι εν λόγω διατάξεις θα τεθούν σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης του νομοθετικού διατάγματος στην Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας (16.9.2002).

⁽²⁶⁾ Βλέπε υπόθεση C-730/79, Συλλογή I-1980, 2671, αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12.

⁽²⁷⁾ Πηγή: Eurostat.

⁽²⁸⁾ Σύμφωνα με την πάγια νομολογία, ο όρος που αφορά τις συναλλαγές πληρούται όταν ο δικαιούχος διεξάγει κάποια οικονομική δραστηριότητα που αποτελεί αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών. Απλώς και μόνον το γεγονός ότι η κρατική ενίσχυση ενδυναμώνει τη θέση της εν λόγω επιχείρησης σε σχέση με τους ανταγωνιστές της στο πλαίσιο των ενδοκοινοτικών συναλλαγών αρκεί για να θεωρηθεί ότι η ενίσχυση επηρεάζει τις εν λόγω συναλλαγές. Όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα, σύμφωνα με την πάγια νομολογία, ακόμη και αν το συνολικό ύψος των ενισχύσεων είναι μικρό και αυτές κατανομούνται μεταξύ πολλών γεωργών, επηρεάζονται οι συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών (βλέπε υπόθεση C-113/2000 Συλλογή 2002, 7601, παράγραφος 30 έως 36 και 54 έως 56· υπόθεση C-114/2000, Συλλογή 2000, I-7657, παράγραφοι 46 έως 52 και 68 έως 69).

(σε εκατ. Ecu/EUR)

Σύνολο γεωργικού τομέα		
	Εξαγωγές	Εισαγωγές
1996	9 191	14 525
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

- (54) Πρέπει να σημειωθεί σχετικά ότι, σύμφωνα με το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η ενίσχυση προς μία επιχείρηση ενδέχεται να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό, εάν η εν λόγω επιχείρηση παράγει προϊόντα που ανταγωνίζονται αντίστοιχα προϊόντα από άλλα κράτη μέλη, ακόμη και η ίδια δεν τα εξάγει. Πράγματι, όταν ένα κράτος μέλος επιδοτεί μία επιχείρηση, η εσωτερική παραγωγή μπορεί μεν να παραμένει σταθερή ή και να αυξάνει, όμως η κίνηση αυτή έχει ως συνέπεια να εμποδίζονται οι επιχειρήσεις που εδρεύουν σε άλλα κράτη μέλη να εξάγουν τα προϊόντα τους στην αγορά αυτού του κράτους μέλους. Είναι συνεπώς πιθανό η εν λόγω ενίσχυση να επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και να προκαλεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού ⁽²⁹⁾.
- (55) Η Επιτροπή καταλήγει συνεπώς στο συμπέρασμα ότι τα υπό εξέταση μέτρα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απαγόρευσης που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.
- (56) Το άρθρο 87 στις παραγράφους 2 και 3, ορίζει τις παρεκκλίσεις από την απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 1.
- (57) Οι παρεκκλίσεις που αφορούν το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ), είναι σαφές ότι δεν μπορούν να εφαρμοσθούν στην περίπτωση αυτή δεδομένου του είδους και του σκοπού των εν λόγω ενισχύσεων. Η Ιταλία, πράγματι, δεν ισχυρίστηκε ότι τα στοιχεία α) και γ) του άρθρου 87 παράγραφος 2 τυγχάνουν εφαρμογής.
- (58) Το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), δεν είναι δυνατό να εφαρμοσθεί, καθώς οι ενισχύσεις δεν προορίζονται για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών, στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση.
- (59) Όσον αφορά το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο β), οι σχετικές ενισχύσεις δεν προορίζονται για την προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της ιταλικής οικονομίας.
- (60) Οι εν λόγω ενισχύσεις δεν προορίζονται για την υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ) ούτε ενδείκνυνται για την υλοποίηση των στόχων αυτών.
- (61) Λαμβάνοντας υπόψη το είδος και τους σκοπούς των υπό εξέταση ενισχύσεων, οι μόνες ενδεχομένως εφαρμόσιμες παρεκκλίσεις είναι αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) και παράγραφος 3 στοιχείο γ).

⁽²⁹⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 13ης Ιουλίου 1988 στην υπόθεση 102/87 Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Συλλογή 1988, σ. 4067.

Εφαρμόσιμες διατάξεις

- (62) Η εφαρμοσιμότητα των προαναφερθεισών παρεκκλίσεων πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα των διατάξεων που διέπουν τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων στον γεωργικό τομέα, ήτοι των Κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας ⁽³⁰⁾ (στο εξής οι «κατευθυντήριες γραμμές»), που άρχισαν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου 2000.
- (63) Σύμφωνα με το σημείο 23.3 των κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή θα εφαρμόσει τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στις νέες κρατικές ενισχύσεις, συμπεριλαμβανομένων των εκκρεμών κοινοποιήσεων από τα κράτη μέλη, από 1ης Ιανουαρίου 2000. Οι παράνομες ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ⁽³¹⁾ θα αξιολογούνται ανάλογα με τους κανόνες και τις κατευθυντήριες γραμμές που ίσχυαν κατά την ημερομηνία της χορήγησής τους.
- (64) Ο νόμος αριθ. 185/92 δεν κοινοποιήθηκε ποτέ στην Επιτροπή και συνεπώς τέθηκε σε ισχύ κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης. Εμπίπτει συνεπώς στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 και πρέπει να εξετασθεί σύμφωνα με τους κανόνες που ίσχυαν κατά την ημερομηνία χορήγησης των εν λόγω ενισχύσεων. Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν δυνάμει του νόμου αυτού έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999 εκτιμήθηκαν βάσει των εφαρμοστέων διατάξεων πριν από τη θέση σε ισχύ των νέων κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών ⁽³²⁾. Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει του ίδιου νόμου από την 1η Ιανουαρίου 2000 πρέπει αντιθέτως να αξιολογηθούν βάσει των νέων κατευθυντήριων γραμμών.
- (65) Όπως διευκρινίζεται στην παράγραφο 23, η παρούσα απόφαση αφορά αποκλειστικά τις ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλία βάσει του νόμου αριθ. 185/92 από την 1η Ιανουαρίου 2000. Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει του νόμου αριθ. 185/92 πριν από την 1η Ιανουαρίου 2000 καθώς και οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει των άρθρων 1 και 6 του περιφερειακού νόμου 6/93 και άλλων εθνικών νόμων που προαναφέρθηκαν εξετάζονται στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων C 12/A/95 και C 12/C/95 και αποτελούν αντικείμενο χωριστών αποφάσεων.

Ενίσχυση για την αποζημίωση των αγροτών για ζημιές που οφείλονται σε θεομηνίες και δυσμενείς καιρικές συνθήκες (άρθρα 3, 4 και 5 του νόμου αριθ. 185/92)

- (66) Τα υπό εξέταση άρθρα αφορούν ενισχύσεις προς γεωργούς για την αποζημίωσή τους σε περίπτωση ζημιών που οφείλονται σε θεομηνίες ή δυσμενείς καιρικές συνθήκες. Εάν χορηγήθηκαν μετά την 1η Ιανουαρίου 2000, οι εν λόγω ενισχύσεις αξιολογούνται βάσει του σημείου 11 (ενισχύσεις για την αντιστάθμιση ζημιών στη γεωργική παραγωγή ή στα μέσα γεωργικής παραγωγής) των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών ⁽³³⁾. Βάσει του σημείου 11.2 (ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή έκτακτα γεγονότα) των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, έως τώρα η Επιτροπή κατατάσσει στην κατηγορία των θεομηνιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης τα ακόλουθα γεγονότα: σεισμούς, χιονοστιβάδες, κατολισθήσεις και πλημμύρες. Στα έκτακτα γεγονότα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης, η Επιτροπή περιλαμβάνει τον πόλεμο, τις εσωτερικές ταραχές ή απεργίες και, με ορισμένες επιφυλάξεις και ανάλογα με την έκτασή τους, μείζονα πυρηνικά ή βιομηχανικά ατυχήματα και πυρκαγιές, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα εκτεταμένες απώλειες. Εφόσον έχει αποδειχθεί η ύπαρξη θεομηνίας ή έκτακτου γεγονότος, η Επιτροπή θα επιτρέπει τη χορήγηση ενίσχυσης σε ποσοστό μέχρι 100 % για την αντιστάθμιση των υλικών ζημιών. Η αντιστάθμιση πρέπει κανονικά να υπολογίζεται σε επίπεδο ατομικού δικαιούχου και, για να αποφεύγεται η υπεραντιστάθμιση, οι τυχόν πληρωμές που οφείλονται, π.χ. βάσει ασφαλιστικών συμβολαίων, πρέπει να αφαιρούνται από το ποσό της ενίσχυσης. Η Επιτροπή θα δέχεται επίσης ενισχύσεις για την αποζημίωση γεωργών για τις απώλειες εισοδήματος που απορρέουν από την καταστροφή των μέσων γεωργικής παραγωγής υπό τον όρο ότι δεν υπάρχει υπεραντιστάθμιση.

⁽³⁰⁾ Βλέπε υποσημείωση 9.

⁽³¹⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

⁽³²⁾ Έγγραφο εργασίας VI/5934/86-2 της 10.11.1986. Κανόνες που διέπουν τη χορήγηση εθνικών ενισχύσεων στην περίπτωση ζημιών στη γεωργική παραγωγή ή στα μέσα γεωργικής παραγωγής και εθνικών ενισχύσεων για την πληρωμή ενός ποσοστού των ασφαλιστών που καλύπτουν τους κινδύνους αυτούς.

⁽³³⁾ Βλέπε υποσημείωση 9.

- (67) Από την άλλη πλευρά, σύμφωνα με το σημείο 11.3 (ενισχύσεις για την αποζημίωση γεωργών για απώλειες που προκαλούνται από δυσμενείς καιρικές συνθήκες), η Επιτροπή υποστηρίζει σταθερά ότι οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες, όπως ο παγετός, το χαλάζι, ο πάγος, η βροχή ή η ξηρασία, δεν μπορούν από μόνες τους να θεωρηθούν θεομηνίες κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης. Εντούτοις, λόγω των ζημιών που ενδέχεται να προκαλέσουν τα γεγονότα αυτά στη γεωργική παραγωγή ή στα μέσα γεωργικής παραγωγής, η Επιτροπή έχει δεχθεί ότι τα γεγονότα αυτά μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες, όταν το επίπεδο των ζημιών φθάνει ένα κατώτατο όριο, το οποίο έχει καθορισθεί σε 20 % της κανονικής παραγωγής στις μειονεκτικές περιοχές και σε 30 % στις λοιπές περιοχές. Λόγω των εγγενών διακυμάνσεων της γεωργικής παραγωγής, η διατήρηση του κατωτάτου αυτού ορίου φαίνεται επίσης αναγκαία, για να εξασφαλίζεται ότι οι καιρικές συνθήκες δεν χρησιμοποιούνται ως πρόσχημα για την καταβολή λειτουργικών ενισχύσεων. Για να έχει η Επιτροπή τη δυνατότητα να αξιολογεί παρόμοια καθεστώτα ενισχύσεων, οι κοινοποιήσεις μέτρων ενίσχυσης για την αντιστάθμιση ζημιών που προκαλούνται από δυσμενείς καιρικές συνθήκες πρέπει να περιλαμβάνουν μεταξύ των δικαιολογητικών τα κατάλληλα μετεωρολογικά στοιχεία.
- (68) Όταν η ζημία επέρχεται σε ετήσιες καλλιέργειες, το σχετικό κατώτατο όριο απωλειών, ήτοι 20 % ή 30 %, πρέπει να καθορίζεται με βάση τη μεικτή παραγωγή της συγκεκριμένης καλλιέργειας κατά το εν λόγω έτος σε σύγκριση με τη μεικτή ετήσια παραγωγή ενός φυσιολογικού έτους. Καταρχήν, η μεικτή παραγωγή ενός φυσιολογικού έτους πρέπει να υπολογίζεται με αναφορά στη μέση μεικτή παραγωγή των προηγούμενων τριών ετών, αποκλεισμένου κάθε έτους για το οποίο ήταν καταβλητέα αποζημίωση συνεπεία άλλων δυσμενών καιρικών συνθηκών. Η Επιτροπή, εντούτοις, θα δέχεται εναλλακτικές μεθόδους υπολογισμού της κανονικής παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων των περιφερειακών τιμών αναφοράς, εφόσον κρίνει ότι οι τιμές αυτές είναι αντιπροσωπευτικές και δεν βασίζονται σε αφύσικα υψηλές αποδόσεις. Αφού καθορισθεί το μέγεθος των απωλειών παραγωγής, πρέπει να υπολογίζεται το ποσό της καταβλητέας ενίσχυσης. Για να αποφεύγεται η υπεραντιστάθμιση, το ποσό της καταβλητέας ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει το μέσο επίπεδο παραγωγής κατά τη φυσιολογική περίοδο, πολλαπλασιαζόμενο επί την μέση τιμή κατά την ίδια περίοδο μείον την πραγματική παραγωγή του έτους επέλευσης του γεγονότος, πολλαπλασιαζόμενη επί τη μέση τιμή για το έτος αυτό. Το ποσό της ενίσχυσης πρέπει επίσης να μειώνεται κατά το ποσό των όποιων πληρωμών απευθείας ενισχύσεων.
- (69) Κατά γενικό κανόνα ο υπολογισμός των απωλειών πρέπει να γίνεται σε επίπεδο μεμονωμένης εκμετάλλευσης. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν η ενίσχυση καταβάλλεται για την αντιστάθμιση ζημιών που προκλήθηκαν από γεγονότα τοπικής εμβέλειας. Εντούτοις, στην περίπτωση που οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες έπληξαν μια ευρύτερη περιοχή με τον ίδιο τρόπο, η Επιτροπή θα δέχεται να βασίζονται οι καταβολές της ενίσχυσης στις μέσες απώλειες, υπό τον όρο ότι αυτές είναι αντιπροσωπευτικές και δεν θα οδηγούν σε σημαντική υπεραποζημίωση των δικαιούχων.
- (70) Στην περίπτωση ζημιών στα μέσα παραγωγής, οι επιπτώσεις των οποίων γίνονται αισθητές στη διάρκεια περισσότερων ετών (για παράδειγμα η μερική καταστροφή δενδροκαλλιεργειών από παγετό), για την πρώτη συγκομιδή μετά την επέλευση του δυσμενούς γεγονότος η ποσοστιαία πραγματική απώλεια σε σύγκριση με ένα φυσιολογικό έτος, προσδιοριζόμενο σύμφωνα με τις αρχές που εκτίθενται στις προηγούμενες παραγράφους, πρέπει να υπερβαίνει το 10 % και η ποσοστιαία πραγματική απώλεια, πολλαπλασιαζόμενη επί τον αριθμό των ετών κατά τα οποία σημειώθηκε απώλεια παραγωγής, πρέπει να υπερβαίνει το 20 % στις μειονεκτικές και το 30 % στις λοιπές περιοχές.
- (71) Η Επιτροπή θα εφαρμόζει τις αρχές που προαναφέρθηκαν κατ' αναλογία στην περίπτωση ενισχύσεων για την αποζημίωση απωλειών στο ζωικό κεφάλαιο, οι οποίες προκλήθηκαν από δυσμενείς καιρικές συνθήκες.
- (72) Για να αποφεύγεται η υπεραποζημίωση, από το ποσό των ενισχύσεων που καταβάλλονται πρέπει να αφαιρείται κάθε ποσό που λαμβάνεται βάσει προγραμμάτων ασφάλισης. Επιπλέον, τα συνήθη έξοδα, τα οποία απέφυγε ο γεωργός, για παράδειγμα λόγω της μη συγκομιδής των καλλιεργειών, πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη. Εντούτοις, στις περιπτώσεις που τα έξοδα αυτά αυξάνονται εξαιτίας των δυσμενών καιρικών συνθηκών, μπορεί να χορηγείται συμπληρωματική ενίσχυση που να καλύπτει τα έξοδα αυτά.
- (73) Οι ενισχύσεις για την αποζημίωση γεωργών για ζημιές σε κτίρια και εξοπλισμό που προκλήθηκαν από δυσμενή καιρικά γεγονότα (για παράδειγμα ζημιές σε θερμοκήπια από χαλάζι) θα γίνονται δεκτές σε ποσοστό μέχρις 100 % του πραγματικού κόστους, χωρίς να εφαρμόζεται κατώτερο όριο.
- (74) Καταρχήν, οι ενισχύσεις της παρούσας ενότητας επιτρέπεται να καταβάλλονται μόνον σε γεωργούς ή, εναλλακτικά, σε οργάνωση παραγωγών, της οποίας ο γεωργός είναι μέλος. Στην περίπτωση αυτή το ποσό της ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει την πραγματική ζημία που υπέστη ο γεωργός.

Είδη έκτακτων γεγονότων που καλύπτει η νομοθεσία και μέγεθος ζημίας που δικαιολογεί χορήγηση αποζημίωσης

- (75) Η ιταλική νομοθεσία αναφέρεται γενικά στις θεομηνίες και τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες χωρίς να κατονομάζει συγκεκριμένα γεγονότα. Η Επιτροπή είχε καλέσει τις ιταλικές αρχές να προσδιορίσουν τα είδη των έκτακτων γεγονότων που, υπό συγκεκριμένες συνθήκες, παρέχουν στους γεωργούς το δικαίωμα να ζητήσουν αποζημίωση. Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 οι ιταλικές αρχές απάντησαν ότι τα είδη των γεγονότων που καλύπτει η νομοθεσία καθορίστηκαν με την αναλυτική εγκύκλιο που εστάλη σε όλες τις περιφέρειες και τους λοιπούς ενδιαφερομένους. Σε συνημμένο έντυπο της εγκυκλίου, το οποίο οφείλουν να συμπληρώσουν οι δικαιούχοι αναφέροντας τις ζημίες που έχουν υποστεί, περιλαμβάνονται τα εξής φαινόμενα: χαλάζι, παγετός, ισχυρές βροχοπτώσεις, ξηρασία, υπερβολική χιονόπτωση, πλημμύρες, σιρόκος, σεισμός, ανεμοστρόβιλοι, πάγος, ισχυροί άνεμοι και καταιγίδες.
- (76) Μεταξύ των προαναφερθέντων έκτακτων γεγονότων, μόνον οι πλημμύρες και οι σεισμοί κατατάσσονται στις θεομηνίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης και ως τέτοιες δικαιολογούν τη χορήγηση αποζημιώσεων ανεξαρτήτως του μεγέθους της ζημίας. Όσον αφορά τα υπόλοιπα έκτακτα γεγονότα, οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές αναφέρουν μόνον τον παγετό, το χαλάζι, τον πάγο, τη βροχή και την ξηρασία και προβλέπουν ότι για να επωφεληθεί της ενίσχυσης, η πληγείσα γεωργική εκμετάλλευση πρέπει να αναφέρει ζημίες που να αντιστοιχούν στο κατώτατο όριο του 30 % βάσει της προαναφερθείσας μεθόδου υπολογισμού. Στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές δεν αναφέρονται φαινόμενα όπως υπερβολική χιονόπτωση, σιρόκος, ισχυροί άνεμοι, ανεμοστρόβιλοι και καταιγίδες, ωστόσο, και αυτά τα γεγονότα γίνονται ενίοτε αποδεκτά από την Επιτροπή ως έκτακτα γεγονότα αντίστοιχα αυτών που περιλαμβάνονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές⁽³⁴⁾. Για όλα τα δυσμενή καιρικά φαινόμενα που αναφέρονται στο παρόν, η ιταλική νομοθεσία προβλέπει ότι οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις που επλήγησαν από κάποιο φαινόμενο αυτού του είδους έχουν δικαίωμα να λάβουν αποζημίωση μόνον όταν οι ζημίες ανέρχονται σε 35 % τουλάχιστον της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής.
- (77) Ούτε ο νόμος ούτε το επεξηγηματικό έγγραφο ορίζουν τη μέθοδο υπολογισμού των ζημιών. Μετά το ρητά διατυπωμένο αίτημα της Επιτροπής, στις επιστολές τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 και του Νοεμβρίου του 2003 οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο υπολογισμού. Όπως προκύπτει από τις παραγράφους 28 έως 32 ανωτέρω, η μέθοδος που επέλεξαν οι ιταλικές αρχές για τον υπολογισμό των απωλειών δεν συμπίπτει απολύτως με αυτή που προτείνει η Επιτροπή.
- (78) Πράγματι, ενώ η Επιτροπή απαιτεί απώλειες ίσες με 30 % (20 %) της κανονικής παραγωγής για τη συγκεκριμένη καλλιέργεια, η οποία προκύπτει από τις τρεις προηγούμενες καλλιεργητικές περιόδους, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα έτη κατά τα οποία καταβλήθηκε αποζημίωση λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών, οι ιταλικές αρχές θέτουν ως όρο απώλειες ίσες με 35 % τόσο της κανονικής παραγωγής για τη συγκεκριμένη καλλιέργεια όσο και της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής του έτους κατά το οποίο έλαβε χώρα το έκτακτο γεγονός. Ωστόσο, η ιταλική μέθοδος δεν προβλέπει τη συνεκτίμηση «των τριών προηγούμενων ετών, αποκλεισμένου κάθε έτους για το οποίο ήταν καταβλητέα αποζημίωση συνεπεία άλλων δυσμενών καιρικών συνθηκών», βάσει των οποίων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές υπολογίζεται η κανονική παραγωγή, και, επιπλέον, βασίζεται στον υπολογισμό των απωλειών της «μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής». Ωστόσο, όπως αναφέρεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, η Επιτροπή θα δέχεται εναλλακτικές μεθόδους υπολογισμού της κανονικής παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων των περιφερειακών τιμών αναφοράς, εφόσον κρίνει ότι οι τιμές αυτές είναι αντιπροσωπευτικές και δεν βασίζονται σε αφύσικα υψηλές αποδόσεις.
- (79) Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003 σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 2000, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν αφενός ότι, προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή τα υποστηρικτικά μέτρα που προβλέπει ο νόμος 185/92 (δηλαδή προκειμένου ο δικαιούχος να λάβει την κρατική ενίσχυση), η ζημία ως ποσοστό τόσο της κανονικής παραγωγής όσο και της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον σε 35 %⁽³⁵⁾, και επεσήμαναν αφετέρου ότι αποφασίζουν βάσει

⁽³⁴⁾ Βλέπε για παράδειγμα: N 173/2001 (Ιταλία-Σαρδηνία)· C12/A/95 (Ιταλία). Για όλα τα έκτακτα δυσμενή καιρικά φαινόμενα για τα οποία η Ιταλία χορήγησε αποζημιώσεις βάσει του νόμου αριθ. 185/92 από την 1η Ιανουαρίου 2000 και τα σχετικά μετεωρολογικά στοιχεία, βλ. επ. υποσημείωση 10.

⁽³⁵⁾ Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές με την επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, όταν η γεωργική εκμετάλλευση που πλήττεται από ακραία καιρικά φαινόμενα εφαρμόζει το σύστημα της μονοκαλλιέργειας και όλα τα τμήματα της εκμετάλλευσης πλήττονται στον ίδιο βαθμό, το απαιτούμενο ποσοστό των ζημιών είναι ίδιο και για τα δύο κριτήρια (35 % της καλλιέργειας και 35 % της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής). Αντιθέτως, όταν στην πληγείσα εκμετάλλευση καλλιεργούνται άνω του ενός προϊόντα, τότε η πληγείσα καλλιέργεια, (π.χ. καλαμπόκι) πρέπει να έχει υποστεί ζημία πολύ μεγαλύτερη από 35 % του συνόλου (π.χ. 80 %), ώστε εάν η εν λόγω ζημία αναχθεί στο σύνολο των καλλιεργούμενων προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων αυτών που δεν έχουν υποστεί ζημία (π.χ. σπαραγγόφυτα) να αντιστοιχεί σε 35 % της συνολικής παραγωγής.

εκτιμήσεων που με τη σειρά τους βασίζονται στην τρέχουσα οικονομική θεωρία λαμβάνοντας ως βάση, όσον αφορά την παραγωγή και τις τιμές αγοράς, στοιχεία που προέρχονται από τουλάχιστον τριετές διάστημα. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η εν λόγω μεθοδολογία συνάδει πλήρως με αυτή που περιγράφεται στο σημείο 11.3.2 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών⁽³⁶⁾, καθώς το κατώτατο όριο που δικαιολογεί τη χορήγηση της ενίσχυσης είναι 35 % (και όχι 30 % ή 20 % όπως προβλέπεται από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές) και η μέση κανονική παραγωγή υπολογίζεται σε τριετή βάση έχοντας ως αναφορά τα «φυσιολογικά» καλλιεργητικά έτη (δηλαδή έτη κατά τα οποία δεν σημειώθηκαν ούτε θεομηνίες ούτε αφύσικα υψηλές αποδόσεις).

- (80) Δεδομένου ότι η περίοδος αναφοράς ορίζεται κατά τρόπον ώστε το αποτέλεσμα του υπολογισμού να είναι πραγματικά αντιπροσωπευτικό και να μη βασίζεται σε αφύσικα υψηλές αποδόσεις, πρέπει να εξετασθεί εάν το γεγονός ότι η ιταλική μέθοδος δεν χρησιμοποιεί ως περίοδο αναφοράς «τα τρία προηγούμενα έτη, αποκλεισμένου κάθε έτους για το οποίο ήταν καταβλητέα αποζημίωση συνεπεία άλλων δυσμενών καιρικών συνθηκών» ενδεχομένως καθιστά την ιταλική μέθοδο υπολογισμού μη αντιπροσωπευτική της μέσης κανονικής παραγωγής, ευνοώντας έτσι τις καταχρήσεις και τις στρεβλώσεις. Υπενθυμίζεται ότι η μέθοδος που χρησιμοποιούν οι ιταλικές αρχές βασίζεται στο επίπεδο παραγωγής που είναι δυνατό να επιτύχει η γεωργική εκμετάλλευση υπό κανονικές συνθήκες, ήτοι απουσία ζημιών. Η εν λόγω μέθοδος λαμβάνει υπόψη την παραγωγή της εκάστοτε εκμετάλλευσης μείον το μέρος της παραγωγής που επαναχρησιμοποιείται στην ίδια την εκμετάλλευση. Το ύψος της παραγωγής υπολογίζεται συνεπώς βάσει «αντικειμενικών» παραμέτρων (έκταση, παραγωγικοί συντελεστές), οι οποίες είναι χαρακτηριστικές της συγκεκριμένης παραγωγικής ενότητας και δεν επηρεάζονται από εξωτερικούς παράγοντες που θα μπορούσαν να μεταβάλουν το ύψος της μέσης δυνατικής παραγωγής της γεωργικής εκμετάλλευσης.
- (81) Επιπλέον, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι εκτιμήσεις τους βασίζονται στην τρέχουσα οικονομική θεωρία λαμβάνοντας ως βάση, όσον αφορά την παραγωγή και τις τιμές αγοράς, στοιχεία που προέρχονται από τουλάχιστον τριετές διάστημα. Με τον τρόπο αυτό, ο οποίος, σύμφωνα με τις κοινοποιηθείσες πληροφορίες, επιτρέπει τον υπολογισμό της μέσης κανονικής παραγωγής επί τριετούς βάσης λαμβάνοντας ως σημείο αναφοράς «φυσιολογικές» καλλιεργητικές περιόδους (δηλαδή καλλιεργητικά έτη κατά τα οποία δεν σημειώθηκαν ούτε θεομηνίες ούτε αφύσικα υψηλές αποδόσεις), καθιστά περιττή την αναφορά στα «τρία προηγούμενα έτη, αποκλεισμένου κάθε έτους για το οποίο ήταν καταβλητέα αποζημίωση συνεπεία άλλων δυσμενών καιρικών συνθηκών» για τον υπολογισμό αντιπροσωπευτικής τιμής. Η κανονική παραγωγή που υπολογίζεται με αυτή τη μέθοδο δεν μπορεί πράγματι να λάβει υπερβολικά υψηλές τιμές λόγω εξωτερικών παραγόντων που οδηγούν σε αφύσικα υψηλές αποδόσεις. Επίσης, σημειώνεται ότι οι απώλειες υπολογίζονται για κάθε γεωργική εκμετάλλευση ξεχωριστά και όχι βάσει του μέσου όρου της παραγωγής περισσότερων εκμεταλλεύσεων, κάτι που ενδεχομένως θα έδινε ανακριβή αποτελέσματα όσον αφορά τη ζημία που υπέστη κάθε μεμονωμένη εκμετάλλευση, με κίνδυνο υπεραποζημίωσης.
- (82) Όσον αφορά το γεγονός ότι η υπολογισμός της ζημίας είναι δυνατό να περιλαμβάνει τις απώλειες λόγω πρότερων θεομηνιών που έπληξαν την ίδια εκμετάλλευση κατά τη διάρκεια της ίδιας καλλιεργητικής περιόδου, με την προϋπόθεση ότι τα γεγονότα αυτά δεν αποτέλεσαν αντικείμενο άλλων αντισταθμίσεων, οι ιταλικές αρχές στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003 διευκρίνισαν ότι αυτό συνεπάγεται τα εξής: 1. για την ενεργοποίηση των μέτρων χορήγησης ενισχύσεων, οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες πρέπει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, να έχουν ως συνέπεια απώλεια του 35 % της πληγείσας καλλιέργειας (διότι μόνον σε αυτή την περίπτωση οι εν λόγω συνθήκες είναι δυνατό να θεωρηθούν έκτακτες)· 2. η ενίσχυση αναλογεί στις απώλειες που υπέστη η συγκεκριμένη καλλιέργεια, εφόσον αυτές ανέρχονται σε τουλάχιστον 35 %· 3. οι απώλειες που οφείλονται σε πρότερες θεομηνίες που έπληξαν την ίδια ή διαφορετικές καλλιέργειες (απώλειες με αποτέλεσμα ζημία κάτω του 35 %) υπολογίζονται μόνον για τον προσδιορισμό του ύψους της ζημίας επί της μικτής εμπορεύσιμης παραγωγής και δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό των απωλειών που αποτελούν αντικείμενο παρέμβασης.
- (83) Όπως διαβεβαιώνουν οι ιταλικές αρχές στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, η ενίσχυση υπολογίζεται συνεπώς αποκλειστικά βάσει των ζημιών που υπέστησαν οι καλλιέργειες για τις οποίες το ποσοστό των απωλειών ήταν τουλάχιστον 35 %.
- (84) Στην ίδια επιστολή οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν επίσης ότι, σύμφωνα με το σημείο 11.3.6 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών⁽³⁷⁾, οι ασφαλισμένες καλλιέργειες θεωρούνται «μη πληγείσες» και οι σχετικές απώλειες δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό της ενίσχυσης.

⁽³⁶⁾ Βλέπε υποσημείωση 9.

⁽³⁷⁾ Βλέπε υποσημείωση 9.

- (85) Από τις προαναφερθείσες πληροφορίες και τις διευκρινίσεις που παρασχέθηκαν από τις ιταλικές αρχές, συνάγεται ότι η μέθοδος υπολογισμού των απωλειών που εφαρμόζει η Ιταλία για την αποζημίωση των γεωργών σε περίπτωση ζημιών λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών συνάδει με το σημείο 11.3.2 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, καθώς το κατώτατο όριο της ζημίας προκειμένου να χορηγηθεί η ενίσχυση ορίζεται σε 35 % (και όχι σε 30 % ή 20 % όπως προβλέπουν οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές), τόσο για την πληγείσα καλλιέργεια όσο και για τη μεικτή εμπορεύσιμη παραγωγή, και η μέση κανονική παραγωγή υπολογίζεται επί τριετούς βάσης λαμβάνοντας ως σημείο αναφοράς «φυσιολογικές» καλλιεργητικές περιόδους (δηλαδή καλλιεργητικά έτη κατά τα οποία δεν σημειώθηκαν ούτε θεομηνίες ούτε αφύσικα υψηλές αποδόσεις).

Ύψος της ενίσχυσης και κίνδυνος υπεραποζημίωσης

- (86) Σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 75 έως 82 ανωτέρω, οι ενισχύσεις που χορηγούνται για την αποζημίωση των γεωργών μπορούν να ανέλθουν σε 100 % του ύψους των ζημιών. Σε καμία περίπτωση οι ενισχύσεις δεν είναι δυνατό να υπερβούν το σύνολο των απωλειών που πραγματικά υπέστησαν οι γεωργοί.
- (87) Οι ιταλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι οι ενισχύσεις υπολογίζονται βάσει της ζημίας που υπέστησαν οι καλλιέργειες για τις οποίες των ποσοστό των απωλειών είναι τουλάχιστο 35 % (διότι απώλειες κάτω του 35 % θεωρείται ότι είναι εντός των ορίων του συνηθούς επιχειρηματικού κινδύνου) και ότι, σύμφωνα με το σημείο 11.3.6 των κατευθυντήριων γραμμών ⁽³⁸⁾, οι ζημιές σε ασφαλισμένες καλλιέργειες δεν συνυπολογίζονται. Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν επίσης ότι δεν συνυπολογίζονται τα συνηθή εξόδα τα οποία απέφυγε ο γεωργός, για παράδειγμα λόγω της μη συγκομιδής των καλλιεργειών.
- (88) Ο υπό εξέταση νόμος ορίζει ότι οι γεωργοί που έχουν πληγεί από το έκτακτο γεγονός έχουν πρόσβαση σε μία ή περισσότερες ενισχύσεις βάσει της νομοθεσίας, ανάλογα με το είδος της ζημίας και της γεωργικής εκμετάλλευσης. Οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι γεωργοί έχουν μεν τη δυνατότητα να λάβουν διαφόρων ειδών ενισχύσεις, ωστόσο δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση η υπεραποζημίωση. Στις επιστολές τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 και τον Νοέμβριο του 2003, οι εν λόγω αρχές διευκρίνισαν ότι οι ενισχύσεις που προορίζονται για την κάλυψη των ζημιών σε καλλιέργειες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη και, σε κάθε περίπτωση, να μην υπερβαίνουν: i) την αξία των επενδεδυμένων κεφαλαίων στον παραγωγικό κύκλο (οι σχετικοί τεχνικοί όροι είναι «κεφάλαια καλλιέργειας» ή «προκαταβολές εξόδων καλλιέργειας», και περιλαμβάνουν τα ποσά που δαπάνησε ο γεωργός για την παραγωγή: για παράδειγμα τα έξοδα για το λίπασμα, τη συγκομιδή, τα φυτοφάρμακα, την απόκτηση των τεχνικών μέσων της παραγωγής, όπως σπόροι και κοπριά), τα οποία δεν καλύφθηκαν από τα έσοδα λόγω απώλειας προϊόντων (όπως επεσήμαναν οι ιταλικές αρχές, η ενίσχυση δεν αναλογεί στην πραγματική ζημία, η οποία, στην εν λόγω περίπτωση θα περιελάμβανε επίσης και τα αναμενόμενα κέρδη)· και ii) τις μείζονες δαπάνες, εφόσον υπάρχουν, με τις οποίες επιβαρύνονται οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις και που είναι απαραίτητες για την ολοκλήρωση του παραγωγικού κύκλου. Οι ενισχύσεις για την αποκατάσταση των εγκαταστάσεων καλύπτουν μέρος μόνον του συνολικού κόστους. Η αρχή που χορηγεί τις ενισχύσεις πρέπει να διασφαλίζει ότι η εκάστοτε αντιστάθμιση δεν υπερβαίνει το ύψος της ζημίας, διότι σε αντίθετη περίπτωση το αποτέλεσμα θα είναι ο παράνομος πλουτισμός του γεωργού. Ομοίως, οι αρμόδιες αρχές για τη χορήγηση της ενίσχυσης πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις τυχόν άλλες δημόσιες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν για τον ίδιο σκοπό από τον υπό εξέταση νόμο.
- (89) Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 (πριν από την τροποποίηση που επέφερε το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 200 της 13ης Σεπτεμβρίου του 2002) ⁽³⁹⁾ και στα άρθρα 4 και 5 του νόμου αριθ. 185/92, οι οποίες προορίζονται για την αποζημίωση των γεωργών σε περίπτωση ζημιών λόγω θεομηνιών ή δυσμενών καιρικών συνθηκών, είναι δυνατό να θεωρηθούν συμβατές με την κοινή αγορά βάσει, αντιστοίχως, του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) και του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, ως ενισχύσεις που προορίζονται για την επανόρθωση ζημιών που οφείλονται σε θεομηνίες και δυσμενείς καιρικές που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες. Όσον

⁽³⁸⁾ Βλέπε υποσημείωση 9.

⁽³⁹⁾ Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του νόμου αριθ. 185/1992, όπου παρατίθενται τα είδη των ενισχύσεων που χορηγούνται υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων έχει αντικατασταθεί σχεδόν εξ ολοκλήρου από τις 17 Σεπτεμβρίου του 2002 από το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 200 της 13ης Σεπτεμβρίου 2002 (ίμεσες επεμβάσεις υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που επλήγησαν από ακραία καιρικά φαινόμενα), το οποίο μετατράπηκε στο νόμο αριθ. 256 της 13ης Νοεμβρίου 2002. Το εν λόγω μέτρο εξετάζεται επί του παρόντος από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στο πλαίσιο της ενίσχυσης NN 145/02 (πρώην N 636/02) και δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης.

αφορά τις ενισχύσεις που πρόκειται να χορηγηθούν μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης στην Ιταλία, οι ιταλικές αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν, ένα προς ένα, κάθε καιρικό φαινόμενο που δικαιολογεί τη χορήγηση αποζημιώσεων κατ' εφαρμογή του νόμου αριθ. 185/92, και να παρέχουν τα απαραίτητα μετεωρολογικά στοιχεία προκειμένου η Επιτροπή να είναι σε θέση να ασκήσει τον έλεγχο που προβλέπεται στις παραγράφους 11.2.1 και 11.3.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών ⁽⁴⁰⁾.

Ενισχύσεις υπέρ των συνεταιρισμών εμπορίας και μεταποίησης των γεωργικών προϊόντων (άρθρο 3 του νόμου αριθ. 185/92)

- (90) Ο νόμος αριθ. 185/92 ορίζει ότι και οι συνεταιρισμοί εμπορίας και μεταποίησης γεωργικών προϊόντων, των οποίων τα έσοδα μειώθηκαν λόγω μειωμένων εισφορών των μελών τους ύστερα από θεομηνίες, μπορούν να επωφεληθούν των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον εν λόγω νόμο ⁽⁴¹⁾. Η μείωση των εσόδων πρέπει να αντιστοιχεί τουλάχιστον σε 35 % του μέσου όρου των συνεισφορών και της παραγωγής που διατέθηκε στο εμπόριο κατά τη διετία που προηγήθηκε.
- (91) Πριν από τη θέση σε ισχύ των νέων κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών ήταν πάγια τακτική της Επιτροπής να εγκρίνει τη χορήγηση ενισχύσεων αυτού του είδους προς συνεταιρισμούς εμπορίας και μεταποίησης ⁽⁴²⁾. Η προσέγγιση της Επιτροπής βασιζόταν στην αρχή ότι, λόγω της μείωσης της παραγωγής ύστερα από θεομηνίες ή δυσμενείς καιρικές συνθήκες, οι γεωργοί ήταν αναγκασμένοι να μειώσουν τις συνεισφορές στους συνεταιρισμούς στους οποίους ανήκαν και στους οποίους ανέθεταν την εμπορική διάθεση των προϊόντων τους. Οι γεωργοί που είχαν πληγεί από θεομηνίες υφίσταντο συνεπώς διπλό πλήγμα: καταρχάς λόγω της καταστροφής των καλλιεργειών τους και, επιπλέον, λόγω των απωλειών των συνεταιρισμών στους οποίους ανήκαν και στους οποίους διέθεταν την παραγωγή τους. Μάλιστα, οι εν λόγω συνεταιρισμοί ήταν πιθανό να λειτουργούν με ζημία δεδομένων των πάγιων εξόδων τους και των μειωμένων συνεισφορών των μελών τους. Μετά τη θέση σε ισχύ των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή ακολούθησε αυτή την τακτική ⁽⁴³⁾ βασιζόμενη στο σημείο 11.3.8 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών σύμφωνα με το οποίο: «Καταρχήν, οι ενισχύσεις της παρούσας ενότητας επιτρέπεται να καταβάλλονται μόνον σε γεωργούς ή, εναλλακτικά, σε οργάνωση παραγωγών, της οποίας ο γεωργός είναι μέλος. Στην περίπτωση αυτή το ποσό της ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει την πραγματική ζημία που υπέστη ο γεωργός».
- (92) Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν ότι η ζημία που υφίστανται οι συνεταιρισμοί έχει άμεσες συνέπειες για τους παραγωγούς που ανήκουν σε αυτούς. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση για την εν λόγω ζημία, όταν χορηγείται στον συνεταιρισμό, δεν δίδεται και στον παραγωγό. Σύμφωνα με τις διευκρινίσεις των ιταλικών αρχών, η ενίσχυση υπολογίζεται βάσει της ζημίας που υπέστη ο παραγωγός, ο οποίος συνεισέφερε μειωμένη ποσότητα προϊόντων στον συνεταιρισμό, χωρίς η ζημία να αντισταθμίζεται από τα έσοδα που προέκυψαν από την εμπορική διάθεση των προϊόντων του. Οι ιταλικές αρχές θεωρούν ότι η διαδικασία χορήγησης της ενίσχυσης εγγυάται τον σεβασμό του σημείου 11.3.8 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, καθώς το ύψος της συνολικής ενίσχυσης (ήτοι της ενίσχυσης που χορηγείται απευθείας στον γεωργό και της ενίσχυσης που δίδεται στον συνεταιρισμό για λογαριασμό του γεωργού, για την κάλυψη δικών του εξόδων) δεν υπερβαίνει την πραγματική ζημία που υπέστη ο γεωργός.
- (93) Από τις ανωτέρω παραγράφους προκύπτει ότι δεν δικαιολογείται ο αποκλεισμός από τις παρεμβάσεις που προβλέπει ο νόμος των συνεταιρισμών μεταποίησης και εμπορίας που επωφεληθήκαν τέτοιου είδους ενισχύσεων για λογαριασμό των μελών τους, λαμβάνοντας τις ενισχύσεις που θα μπορούσαν να είχαν χορηγηθεί απευθείας στους παραγωγούς.

⁽⁴⁰⁾ Στο σημείο 11.2.1 ορίζεται: «... η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να αξιολογεί τις προτάσεις χορήγησης ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β), κατά περίπτωση ...». Στο σημείο 11.3.1 ορίζεται: «Για να έχει η Επιτροπή τη δυνατότητα να αξιολογεί παρόμοια καθεστώτα ενισχύσεων, οι κοινοποιήσεις μέτρων ενίσχυσης για την αντιστάθμιση ζημιών που προκαλούνται από δυσμενείς καιρικές συνθήκες πρέπει να περιλαμβάνουν μεταξύ των δικαιολογητικών τα κατάλληλα μετεωρολογικά στοιχεία».

⁽⁴¹⁾ Πενταετή δάνεια με ευνοϊκούς όρους, το ύψος των οποίων υπολογίζεται βάσει των πάγιων εξόδων διαχείρισης και του ποσοστού μείωσης των εσόδων. Βλέπε αιτιολογική σκέψη 36 στοιχείο ε) της παρούσας απόφασης.

⁽⁴²⁾ Βλέπε για παράδειγμα τις ενισχύσεις αριθ. Ν 877/95 και αριθ. Ν 435/95.

⁽⁴³⁾ Βλέπε για παράδειγμα: Ν 679/2001 (Ιταλία-Μπολζάνο)· Ν 250/2002 (Ιταλία-Μπολζάνο)· Ν 301/2002 (Ιταλία-Τρέντο).

- (94) Από τα προαναφερθέντα συνάγεται ότι οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 (πριν από την τροποποίηση που επήλθε με το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 200 της 13ης Σεπτεμβρίου 2002) ⁽⁴⁴⁾ του νόμου 185/92, οι οποίες χορηγούνται για την αποζημίωση των συνεταιρισμών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων που έχουν υποστεί ζημία λόγω θεομηνιών και δυσμενών καιρικών συνθηκών, εφόσον συνάδουν προς τις διατάξεις του σημείου 11.3.8 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών και χορηγήθηκαν στους συνεταιρισμούς για λογαριασμό των παραγωγών που ανήκουν σε αυτούς αντί της απευθείας χορήγησης ενισχύσεων στους γεωργούς, μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την κοινή αγορά βάσει, αντιστοίχως, του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) και του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης. Όσον αφορά τις ενισχύσεις που θα χορηγηθούν μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης στην Ιταλία, οι ιταλικές αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν, κατά περίπτωση, κάθε μεμονωμένη ενίσχυση που χορηγείται, προκειμένου η Επιτροπή να είναι σε θέση να ελέγχει προσεκτικά αυτό το είδος ενισχύσεων, σύμφωνα με την πάγια τακτική της ⁽⁴⁵⁾.

Ενισχύσεις για την καταπολέμηση των επιζωοτιών (άρθρο 6 του νόμου αριθ. 185/92)

- (95) Το άρθρο 6 του νόμου αριθ. 185/92 επιτρέπει γενικά στις κοινοπραξίες παραγωγών να συνεισφέρουν στην ενίσχυση του εισοδήματος των κτηνοτροφικών μονάδων που επλήγησαν από κάποια ζωνόδοσο. Ο καθορισμός του τρόπου υλοποίησης αυτών των παρεμβάσεων θα γίνει μέσω διατάγματος του υπουργείου Γεωργίας. Μέσω του διατάγματος αυτού, θα θεσπιστεί επίσης η χορήγηση άμεσων και απευθείας ενισχύσεων προς τους εν λόγω γεωργούς, καθώς ο νόμος αριθ. 185/92 δεν αναφέρεται στο θέμα αυτό. Για τον λόγο αυτό, το άρθρο 6 του νόμου αριθ. 185/92 συνιστά κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Υπουργικό διάταγμα αριθ. 100460 της 18ης Μαρτίου 1993

- (96) Το διάταγμα περιέχει τις εκτελεστικές διατάξεις για την εφαρμογή των μέτρων που θεσπίζονται με γενικό τρόπο από το άρθρο 6 του νόμου αριθ. 185/92 και συνεπώς εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.
- (97) Μετά τη θέση σε ισχύ των νέων κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας, προκειμένου να εγκριθούν, βάσει του σημείου 11.4 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, οι ενισχύσεις που προορίζονται για την καταπολέμηση των ζωνόδων πρέπει να πληρούν τις τέσσερις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- (98) 1. οι ασθένειες πρέπει να αφορούν το δημόσιο συμφέρον. Πρέπει να υπάρχουν κοινοτικές ή εθνικές διατάξεις, προβλεπόμενες είτε από το νόμο είτε από διοικητική πράξη, που να επιβάλλουν στις αρμόδιες εθνικές αρχές να αντιμετωπίσουν την εν λόγω ασθένεια, είτε μέσω της οργάνωσης μέτρων για την εξάλειψή της, και τα μέτρα ενίσχυσης θα γίνονται δεκτά μόνον στο πλαίσιο του κατάλληλου προγράμματος πρόληψης, ελέγχου και εξάλειψης της ασθένειας που υλοποιείται σε κοινοτικό, εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο (σημείο 11.4.2 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών).
- (99) 2. οι στόχοι των μέτρων ενίσχυσης πρέπει να είναι προληπτικοί ή αντισταθμιστικοί ή συνδυασμός των δύο (σημείο 11.4.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών).
- (100) 3. οι ενισχύσεις πρέπει να συμβιβάζονται με τις ειδικές διατάξεις που προβλέπονται στην κοινοτική κτηνιατρική νομοθεσία (σημείο 11.4.4 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών).
- (101) 4. μπορεί να χορηγείται ενίσχυση σε ποσοστό μέχρι 100 % των πραγματικών δαπανών εφόσον δεν υπάρχει υπεραντιστάθμιση (σημείο 11.4.5 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών).

⁽⁴⁴⁾ Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του νόμου 185/1992, όπου παρατίθενται τα είδη των ενισχύσεων που χορηγούνται υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, έχει αντικατασταθεί σχεδόν εξ ολοκλήρου από τις 17 Σεπτεμβρίου του 2002 από το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 200 της 13ης Σεπτεμβρίου 2002 (άμεσες επεμβάσεις υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που έχουν πληγεί από ακραία καιρικά φαινόμενα), το οποίο μετατράπηκε στο νόμο αριθ. 256 της 13ης Νοεμβρίου 2002. Το εν λόγω μέτρο εξετάζεται επί του παρόντος από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στο πλαίσιο της ενίσχυσης NN 145/02 (πρώην N636/02) και δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης.

⁽⁴⁵⁾ Βλέπε υποσημείωση 43.

- (102) Επιπλέον, σύμφωνα με τις νέες κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, και ειδικότερα με την παράγραφο 11.2.2, προκειμένου να αποφεύγεται η υπεραντιστάθμιση, αφαιρούνται από το ποσό της ενίσχυσης τυχόν οφειλόμενες πληρωμές. π.χ. βάσει ασφαλιστικών συμβολαίων.
- (103) Οι ενισχύσεις στις οποίες αναφέρεται το προεδρικό διάταγμα χορηγούνται αποκλειστικά σε περιπτώσεις ζωονόσων για τις οποίες προβλέπεται υποχρεωτικό πρόγραμμα εξάλειψης βάσει του νόμου αριθ. 218 της 2ας Ιουνίου 1988, ο οποίος προβλέπει μέτρα για την καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού και άλλων ζωονόσων. Οι ενισχύσεις χορηγούνται μόνον για την περίοδο αναμονής λόγω της υποχρεωτικής σφαγής των ζώων, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι ή τους τρεις μήνες. Ο σκοπός της ενίσχυσης είναι αντι-σταθμιστικός, καθώς χορηγείται για την αποζημίωση των παραγωγών για την απώλεια εισοδήματος που υφίστανται ως αποτέλεσμα της υποχρεωτικής σφαγής των ζώων τους στο πλαίσιο των προγραμμάτων εκρίζωσης της νόσου. Τα μέτρα συνάδουν με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία. Δεν φαίνεται πιθανό η ενίσχυση να οδηγήσει σε υπεραντιστάθμιση, καθώς η κρατική συνεισφορά δεν υπερβαίνει το 40 % της μεικτής εμπορεύσιμης παραγωγής των ζώων που θανατώθηκαν.
- (104) Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, οι ιταλικές αρχές διαβεβαίωσαν επίσης ότι, σε κάθε μελλοντική εφαρμογή του μέτρου, θα διασφαλίζουν την αποφυγή υπεραντιστάθμισης λόγω σώρευσης της εν λόγω ενίσχυσης με άλλες κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται για τον ίδιο σκοπό και ότι τυχόν εκκρεμύσεις πληρωμές στο πλαίσιο ασφαλιστικών συμβολαίων θα αφαιρούνται από το ποσό της ενίσχυσης.
- (105) Από τις ανωτέρω παραγράφους προκύπτει ότι οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το Π.Δ. αριθ. 100460 δεν αντιβαίνουν στις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις. Κρίνονται επίσης συμβατές με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

Ενισχύσεις για πρωτοβουλίες ενεργητικής προστασίας (άρθρο 8 του νόμου αριθ. 185/92)

- (106) Το άρθρο 8 του νόμου αριθ. 185/92 προβλέπει κρατική συνεισφορά σε ποσοστό 80 % για την κάλυψη των επιλέξιμων δαπανών για επενδύσεις που αφορούν πρωτοβουλίες ενεργητικής προστασίας, όπως δίκτυα για προστασία από το χαλάζι, και σε ποσοστό 50 % για την κάλυψη των επιλέξιμων δαπανών για τη διαχείριση και τη συντήρηση των μέσων προστασίας που τέθηκαν σε λειτουργία στο πλαίσιο αυτών των επενδύσεων. Οι επενδύσεις αποσκοπούν στην πρόληψη των ζημιών που προκαλούνται από δυσμενείς καιρικές συνθήκες ή άλλα έκτακτα γεγονότα. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασέχθηκαν από τις ιταλικές αρχές, οι εν λόγω επενδύσεις είναι εναλλακτικές των πρωτοβουλιών παιητικής προστασίας (ασφάλιση) στις περιπτώσεις που η επένδυση αυτού του είδους είναι πλεονεκτική και οικονομικά συμφέρουσα σε σχέση με την αντίστοιχη δαπάνη για την παιητική προστασία.
- (107) Ανεξαρτήτως του σκοπού τους, οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 8 δεν μπορούν να αξιολογηθούν βάσει των κανόνων που τίθενται στο σημείο 11 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις ενισχύσεις για την αντιστάθμιση ζημιών στη γεωργική παραγωγή ή στα μέσα γεωργικής παραγωγής. Οι εν λόγω κανόνες διέπουν αποκλειστικά τις εκ των υστέρων αντισταθμιστικές ενισχύσεις, οι οποίες χορηγούνται μετά την επέλευση του έκτακτου γεγονότος, καθώς και τις εκ των προτέρων ενισχύσεις για την κάλυψη των ασφαλιστών για την ασφαλιστική κάλυψη έναντι τέτοιου είδους κινδύνων. Στους προαναφερθέντες κανόνες δεν περιέχονται διατάξεις σχετικά με τις ενισχύσεις για πρωτοβουλίες ενεργητικής προστασίας, όπως αυτές που περιγράφουν οι ιταλικές αρχές στο άρθρο 8 του νόμου αριθ. 185/92.
- (108) Προκύπτει συνεπώς ότι οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το υπό εξέταση άρθρο πρέπει να αξιολογηθούν υπό το πρίσμα των διατάξεων που ισχύουν για τις ενισχύσεις που χορηγούνται για επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, δηλαδή για επενδύσεις που γίνονται στο επίπεδο της πρωτογενούς παραγωγής, οι οποίες από την 1η Ιανουαρίου 2000 διέπονται από το σημείο 4.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών.
- (109) Πιο συγκεκριμένα, στο σημείο 4.1.1.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών ορίζεται ότι η επένδυση θα πρέπει να επιδιώκει έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους στόχους: τη μείωση του κόστους παραγωγής, τη βελτίωση και αναδιάρθρωση της παραγωγής, τη βελτίωση της ποιότητας, τη διαφύλαξη και βελτίωση του φυσικού περιβάλλοντος, των συνθηκών υγιεινής και του επιπέδου καλής διαβίωσης των ζώων ή την προώθηση της διαφοροποίησης των δραστηριοτήτων της εκμετάλλευσης. Οι ενισχύσεις για επενδύσεις που δεν επιδιώκουν κάποιον από τους στόχους αυτούς, ιδίως οι επενδύσεις για απλές επενδύσεις αντικατάστασης, οι οποίες με κανένα τρόπο δεν βελτιώνουν τις συνθήκες γεωργικής παραγωγής, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι διευκολύνουν την ανάπτυξη του τομέα και επομένως δεν εμπίπτουν στην παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

- (110) Σύμφωνα με το σημείο 4.1.1.2, το μέγιστο ποσοστό δημόσιας στήριξης, εκφραζόμενο ως μέγεθος επιλέξιμης επένδυσης, περιορίζεται σε ανώτατο όριο 40 % ή 50 % στις μειονεκτικές περιοχές, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 17 του κανονισμού για την αγροτική ανάπτυξη⁽⁴⁶⁾. Εντούτοις, στην περίπτωση επενδύσεων που πραγματοποιούνται από νέους γεωργούς εντός πενταετίας από την εγκατάστασή τους, το μέγιστο ποσοστό ενίσχυσης αυξάνεται σε 45 % ή 55 % σε μειονεκτικές περιοχές.
- (111) Σύμφωνα με το σημείο 4.1.1.3, ενίσχυση για επενδύσεις μπορεί να χορηγείται μόνο σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις η οικονομική βιωσιμότητα των οποίων μπορεί να αποδειχθεί μετά από αξιολόγηση των προοπτικών της εκμετάλλευσης⁽⁴⁷⁾ και στις οποίες ο γεωργός διαθέτει επαρκή επαγγελματική ικανότητα. Η εκμετάλλευση πρέπει να πληροί τα ελάχιστα κοινοτικά πρότυπα σχετικά με το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων. Εντούτοις όταν οι επενδύσεις γίνονται με σκοπό τη συμμόρφωση με τα νέα θεσπιζόμενα ελάχιστα πρότυπα όσον αφορά το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων, θα μπορεί να χορηγείται ενίσχυση για την επίτευξη αυτών των νέων προτύπων.
- (112) Σύμφωνα με το σημείο 4.1.1.4 δεν χορηγείται ενίσχυση για επενδύσεις που έχουν ως στόχο την αύξηση της παραγωγής προϊόντων τα οποία δεν μπορούν να βρουν κανονικές διεξόδους στην αγορά. Η ύπαρξη κανονικών διεξόδων στην αγορά θα πρέπει να εκτιμάται στο κατάλληλο επίπεδο από την άποψη των σχετικών προϊόντων, του τύπου των επενδύσεων, και των υπάρχουσών και αναμενόμενων ικανοτήτων παραγωγής. Λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν περιορισμοί της παραγωγής ή τα όρια της κοινοτικής στήριξης στο πλαίσιο των κοινών οργανώσεων αγοράς. Εάν, στο πλαίσιο μιας κοινής οργάνωσης αγοράς, υφίστανται περιορισμοί της παραγωγής ή όρια της κοινοτικής στήριξης σε επίπεδο μεμονωμένων γεωργών, εκμεταλλεύσεων ή μεταποιητικών μονάδων, δεν επιτρέπεται να χορηγείται ενίσχυση για επενδύσεις, οι οποίες θα οδηγούσαν σε αύξηση της παραγωγής πέραν των εν λόγω περιορισμών ή ορίων.
- (113) Σύμφωνα με το σημείο 4.1.1.5 οι επιλέξιμες δαπάνες μπορούν να περιλαμβάνουν: την ανέγερση ή απόκτηση ή βελτίωση ακινήτων· νέα μηχανήματα και εξοπλισμό⁽⁴⁸⁾, συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών· γενικά έξοδα, όπως αμοιβές αρχιτεκτόνων, μηχανικών και συμβούλων, δαπάνες για μελέτες σκοπιμότητας, απόκτηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και αδειών, σε ποσοστό μέχρι 12 % των δαπανών που προαναφέρθηκαν· αγορά γης, συμπεριλαμβανομένων των νομίμων αμοιβών, φόρων και δαπανών μεταγραφής. Σύμφωνα με το σημείο 4.1.1.8, οι ανώτατες επιλέξιμες προς στήριξη δαπάνες δεν πρέπει να υπερβαίνουν το όριο για το σύνολο των επιλέξιμων προς στήριξη επενδύσεων που έχει καθοριστεί από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού για την αγροτική ανάπτυξη.
- (114) Σύμφωνα με το σημείο 4.1.1.9, η Επιτροπή θα εφαρμόσει επίσης αναλογικά τους κανόνες της παρούσας ενότητας στις επενδύσεις σε πρωτογενή γεωργική παραγωγή, οι οποίες δεν πραγματοποιούνται από γεωργούς, παραδείγματος χάρι, όταν ο εξοπλισμός αγοράζεται από ομάδα παραγωγών για κοινή χρήση.
- (115) Οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 8 του νόμου 185/92 ορίζονται γενικά ως επενδύσεις για πρωτοβουλίες ενεργητικής προστασίας, οι οποίες υλοποιούνται εναλλακτικά προς την παθητική προστασία (ασφάλιση). Οι ιταλικές αρχές κλήθηκαν να παράσχουν διευκρινίσεις και παραδείγματα των επενδύσεων που εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή. Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 οι ιταλικές αρχές έδωσαν μόνον ένα γενικό παράδειγμα των εν λόγω επενδύσεων, δηλαδή τα δίχτυα για προστασία από το χαλάζι, αποκαλύπτοντας ότι δεν υπήρξαν τέτοιου είδους επενδύσεις λόγω έλλειψης της αναγκαίας τεχνολογίας.

⁽⁴⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1783/2003 (ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 70).

⁽⁴⁷⁾ Ενίσχυση σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες δεν επιτρέπεται να χορηγείται, εκτός εάν η εν λόγω ενίσχυση πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων.

⁽⁴⁸⁾ Η αγορά μεταχειρισμένου εξοπλισμού μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη δαπάνη σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, όταν πληρούνται ταυτόχρονα οι εξής τέσσερις όροι: υπάρχει δήλωση του πωλητή, η οποία πιστοποιεί την ακριβή προέλευση του εξοπλισμού και βεβαιώνει ότι ο εν λόγω εξοπλισμός δεν έχει ήδη λάβει εθνική ή κοινοτική ενίσχυση· η αγορά του εξοπλισμού αποτελεί ιδιαίτερο πλεονέκτημα για το πρόγραμμα ή το έργο ή επιβάλλεται από έκτακτες περιστάσεις (δεν υπάρχει διαθέσιμος νέος εξοπλισμός στις απαιτούμενες προθεσμίες, ώστε απειλείται η καλή υλοποίηση του έργου)· μειώνεται το κόστος (και κατά συνέπεια το ποσό της ενίσχυσης) σε σχέση με το κόστος του ίδιου εξοπλισμού σε καινούργια κατάσταση, ενώ διατηρείται ταυτόχρονα καλή σχέση κόστους/οφελούς. Τα τεχνικά ή/και τεχνολογικά χαρακτηριστικά του μεταχειρισμένου εξοπλισμού που αγοράζεται πρέπει να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του έργου.

- (116) Η χορήγηση της υπό εξέτασης ενίσχυσης δεν υπόκειται σε καμία από τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις της παραγράφου 4.1.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών. Υπενθυμίζεται επίσης ότι το άρθρο 8 του νόμου αριθ. 185/92 θέτει για τις εν λόγω επενδύσεις το ανώτατο όριο του 80 % για τις ενισχύσεις. Για τις επενδύσεις στην πρωτογενή παραγωγή, η Επιτροπή επιτρέπει τις ενισχύσεις σε ποσοστό έως 40 % για τις επενδύσεις στις κανονικές ζώνες και έως 50 % στις μειονεκτικές περιοχές, σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999. Το ποσοστό του 80 % που έχουν θέσει οι ιταλικές αρχές υπερβαίνει συνεπώς το ανώτατο όριο που έχει θεσπίσει η Επιτροπή.
- (117) Η Επιτροπή θεωρεί, ωστόσο, ότι η προβλεπόμενη ενίσχυση μέχρι το ποσοστό του 80 % των δαπανών που σχετίζονται με τις πρωτοβουλίες για την ενεργητική προστασία που προβλέπονται από το άρθρο 8 του νόμου αριθ. 185/92 δεν μπορεί να επωφεληθεί των παρεκκλίσεων του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, και είναι συνεπώς ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.
- (118) Το άρθρο 8 του νόμου αριθ. 185/92 θεσπίζει επίσης μία ενίσχυση μέχρι το ποσοστό του 50 % των επιλέξιμων δαπανών για τη διαχείριση και τη συντήρηση του εξοπλισμού που χρηματοδοτήθηκε μέσω των ενισχύσεων που αναφέρονται ανωτέρω. Στην επιστολή της στις 19 Απριλίου 2000 η Επιτροπή κάλεσε τις ιταλικές αρχές να αιτιολογήσουν τη χορήγηση αυτής της ενίσχυσης, η οποία φαινόταν να καλύπτει λειτουργικά έξοδα που επιβαρύνουν κανονικά τις ίδιες τις εκμεταλλεύσεις στο πλαίσιο της κανονικής λειτουργίας τους. Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 οι ιταλικές αρχές απάντησαν ότι η προβλεπόμενη ενεργητική προστασία είχε συλλογικό χαρακτήρα και οι σχετικές πρωτοβουλίες υλοποιούνταν από κοινοπραξίες ή άλλους φορείς. Οι σχετικές δαπάνες δεν ενέπιπταν στην ίδια κατηγορία με αυτές που βάρυναν τις μεμονωμένες εκμεταλλεύσεις. Η ενίσχυση σε ποσοστό 50 % προβλέφθηκε κατ' αναλογία προς την κρατική συνεισφορά για τις ασφαλιστικές συμβάσεις.
- (119) Η απάντηση των ιταλικών αρχών επιβεβαιώνει ότι η συνεισφορά του 50 % προορίζεται ουσιαστικά για την κάλυψη των εξόδων διαχείρισης και συντήρησης του εξοπλισμού προστασίας έναντι των δυσμενών καιρικών συνθηκών, ο οποίος τέθηκε σε λειτουργία χάρη στις προαναφερθείσες επενδύσεις. Το γεγονός ότι η ενίσχυση χορηγείται σε κοινοπραξίες, οι οποίες αναλαμβάνουν τη διαχείρισή της, είναι άνευ σημασίας καθώς τελικοί αποδέκτες της ενίσχυσης είναι οι αγρότες, οι οποίοι επωφελούνται από τον σχετικό εξοπλισμό. Πρόκειται συνεπώς για μία ενίσχυση η οποία έχει απλώς ως στόχο την ανακούφιση των αγροτών από τα συνήθη λειτουργικά έξοδα που σχετίζονται με την καθημερινή διαχείριση της εκμετάλλευσής τους (συμπεριλαμβανομένων των εξόδων για τη συντήρηση του εξοπλισμού και των επενδύσεων) για όλη τη διάρκεια της ενίσχυσης. Οι ενισχύσεις μέσω των οποίων καλύπτονται δαπάνες που βαρύνουν κανονικά τον γεωργό είναι εξ ορισμού ενισχύσεις λειτουργίας⁽⁴⁹⁾ ή ενισχύσεις που απλώς παρέχουν βραχυπρόθεσμο οικονομικό πλεονέκτημα. Πρόκειται για ενισχύσεις χωρίς διαρθρωτικές συνέπειες στην ανάπτυξη του κλάδου, οι οποίες δεν είναι δυνατό να θεωρηθούν ενισχύσεις που προωθούν την ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων ή ορισμένων οικονομικών τομέων. Συμπεραίνεται συνεπώς ότι οι εν λόγω ενισχύσεις δεν είναι δυνατό να επωφεληθούν καμίας εκ των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, και είναι συνεπώς ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.
- (120) Με την επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 και εν συνέχεια με την επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, οι ιταλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι ουδέποτε χορηγήθηκαν οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 8 του νόμου 185/92.

Ενισχύσεις για ασφαλιστικές συμβάσεις (Π.Δ. αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996 για την αντικατάσταση του άρθρου 9 του νόμου 185/92)

- (121) Το άρθρο 9 του νόμου αριθ. 185/92 θέτει τους όρους υπό τους οποίους το Εθνικό Ταμείο Αλληλεγγύης χορηγεί ενισχύσεις για την κάλυψη των ασφαλιστρών.
- (122) Στην επιστολή τους της 20ής Νοεμβρίου 2000, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι το άρθρο 9 του νόμου αριθ. 185/92 σχετικά με τα επιδοτούμενα ασφαλιστικά προγράμματα αντικαταστάθηκε από το Π.Δ. αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996 (διατάξεις που αντικαθιστούν το άρθρο 9 του νόμου αριθ. 185/92 της 14ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με την επιδοτούμενη γεωργική ασφάλιση).

⁽⁴⁹⁾ Βλέπε απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 1995 στην υπόθεση T-459/93 (Siemens SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1995, I-1675) και σημείο 3.5 των κατευθυντήριων γραμμών.

- (123) Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, το διάταγμα εκδόθηκε για τη συμμόρφωση της ιταλικής νομοθεσίας στον τομέα της επιδοτούμενης ασφάλισης με την κοινοτική νομοθεσία. Το Π.Δ. 324/96 θεσπίζει ρητές διατάξεις σχετικά με τις επιδοτούμενες ασφαλιστικές συμβάσεις. Η κρατική συνεισφορά για τον σκοπό αυτό μπορεί να ανέλθει σε 65 % στις περιοχές υψηλού κινδύνου από κλιματολογική άποψη.
- (124) Ειδικότερα, το άρθρο 1 παράγραφος 2 του Π.Δ. αριθ. 324 της 1ης Μαΐου 1996 προβλέπει τρία είδη συμβάσεων που είναι δυνατό να αφορούν:
- α) αποζημίωση για ζημιές που έχουν προκληθεί σε συγκεκριμένες καλλιέργειες λόγω χαλαζόπτωσης, πάγου, παγετού ή άλλων δυσμενών καιρικών συνθηκών [άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α)]·
 - β) αποζημίωση των ζημιών που έχουν υποστεί οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις ή συγκεκριμένες καλλιέργειες λόγω του συνόλου των δυσμενών καιρικών φαινομένων που είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση της αξίας της παραγωγής σε βαθμό μεγαλύτερο από τον αναμενόμενο στο πλαίσιο του επιχειρηματικού κινδύνου. Οι συμβάσεις είναι επίσης δυνατό να αφορούν τις απώλειες λόγω ασθενειών των φυτών, εφόσον αυτές συνδέονται άμεσα με κάποιο δυσμενές καιρικό φαινόμενο, ζημία ως προς την ποιότητα, αλλά και ζημία λόγω ζωνοόσων [άρθρο 1 παράγραφος 2, στοιχείο β)]·
 - γ) αποζημίωση των ζημιών που έχουν υποστεί οι κύριες καλλιέργειες των γεωργικών εκμεταλλεύσεων λόγω του συνόλου των δυσμενών καιρικών φαινομένων που είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση της αξίας της παραγωγής σε βαθμό μεγαλύτερο από τον αναμενόμενο στο πλαίσιο του επιχειρηματικού κινδύνου [άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ)].
- (125) Στο Π.Δ. αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996 δεν γίνεται καμία αναφορά στις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν τα διάφορα είδη ασφαλιστικών συμβάσεων προκειμένου να χορηγηθεί η εν λόγω ενίσχυση ⁽⁵⁰⁾. Όσον αφορά τον συνήθη επιχειρηματικό κίνδυνο [όπως αυτός προσδιορίζεται στις συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) του Π.Δ.], στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000 οι ιταλικές αρχές σημειώνουν ότι αυτός ορίζεται γενικά σε 10-15 %. Βάσει αυτής της διευκρίνισης και της διατύπωσης του Π.Δ., είναι πιθανό όλες οι προαναφερθείσες συμβάσεις να αφορούν ασφαλιστική κάλυψη που να μην καλύπτει και τον κίνδυνο θεομηνιών βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β), ή γεγονότων που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τη σχετική διατύπωση, όλα τα είδη συμβάσεων που περιέχονται στο διάταγμα 324/96 θα μπορούσαν να επωφεληθούν της προβλεπόμενης ενίσχυσης μέχρι του ποσοστού του 50 % (65 % σε περιοχές υψηλού κλιματολογικού κινδύνου).
- (126) Επίσης, το Π.Δ. αναφέρεται αποκλειστικά στα ανώτατα όρια της ενίσχυσης που το κράτος μπορεί να χορηγήσει για την κάλυψη των ασφαλιστρών, χωρίς να διευκρινίζεται εάν πρόκειται για τα μέγιστα ποσά των ενισχύσεων που είναι δυνατό να χορηγηθούν στις περιπτώσεις αυτές. Το διάταγμα δεν κάνει καμία αναφορά σε ενδεχόμενη σώρευση με ενισχύσεις με παρόμοιο σκοπό που χορηγούνται σε περιφερειακό ή επαρχιακό επίπεδο από κρατικά κονδύλια. Ωστόσο, δεν αποκλείεται το ποσοστό του 50 % (ή του 65 %) που ορίζει το διάταγμα να υπερβεί το ποσό που θεωρείται αποδεκτό —εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις για αυτό το είδος ενισχύσεων— βάσει των κοινοτικών διατάξεων.
- (127) Μετά τη θέση σε ισχύ των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, οι ενισχύσεις για ασφαλιστικές συμβάσεις αξιολογούνται βάσει του σημείου 11.5 (ενίσχυση για την πληρωμή ασφαλιστρών), όπου αναφέρεται ότι ως εναλλακτική δυνατότητα σε σχέση με την πληρωμή εκ των υστέρων αποζημίωσης που προκαλούνται από θεομηνίες, ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει καθεστώτα ενισχύσεων για να ενθαρρύνουν τους γεωργούς να αποκτούν ασφαλιστική κάλυψη έναντι παρόμοιων γεγονότων. Ειδικότερα, σύμφωνα με το σημείο 11.5.1, είναι πάγια πολιτική της Επιτροπής να επιτρέπει ενισχύσεις σε ποσοστό μέχρι 80 % του κόστους των ασφαλιστρών για την κάλυψη έναντι απωλειών που προκαλούνται από θεομηνίες και έκτακτα γεγονότα, τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του σημείου 11.2 ανωτέρω, και από δυσμενή κλιματικά γεγονότα, τα οποία μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες σύμφωνα με το σημείο 11.3.

⁽⁵⁰⁾ Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου του 2000 οι ιταλικές αρχές εξήγησαν ότι η βασική διαφορά μεταξύ των τριών ειδών ασφαλιστικής κάλυψης συνίσταται στο γεγονός ότι οι συμβάσεις της κατηγορίας α) καλύπτουν τους κινδύνους μεμονωμένων έκτακτων γεγονότων σε μεμονωμένες καλλιέργειες, αυτές της κατηγορίας β) καλύπτουν τους κινδύνους περισσότερων έκτακτων γεγονότων σε μεμονωμένες καλλιέργειες ή εγκαταστάσεις, ενώ οι συμβάσεις της κατηγορίας γ) καλύπτουν τους κινδύνους περισσότερων έκτακτων γεγονότων σε διάφορες καλλιέργειες.

- (128) Εφόσον η ασφάλιση καλύπτει και άλλες απώλειες που οφείλονται σε δυσμενείς καιρικές συνθήκες ή σε φυτικές και ζωικές ασθένειες, το ύψος της ενίσχυσης περιορίζεται σε 50 % του κόστους των ασφαλιστρών. Η Επιτροπή εξετάζει κατά περίπτωση και άλλα μέτρα ενίσχυσης όσον αφορά την ασφάλιση έναντι θεομηνιών και έκτακτων γεγονότων, ιδίως τα καθεστώτα αντασφάλισης και άλλα μέτρα ενίσχυσης που αποσκοπούν στην υποστήριξη των παραγωγών σε ζώνες ιδιαίτερας υψηλού κινδύνου.
- (129) Στο σημείο 11.5.3 ορίζεται εξάλλου ότι οι ενισχύσεις για την πληρωμή ασφαλιστρών δεν επιτρέπεται να αποτελούν φραγμό στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ασφαλιστικών υπηρεσιών. Αυτό θα συνέβαινε, για παράδειγμα, εάν η δυνατότητα παροχής ασφαλιστικής κάλυψης περιοριζόταν σε μία και μόνη εταιρεία ή όμιλο εταιρειών ή εάν όρος της ενίσχυσης ήταν ότι η ασφαλιστική σύμβαση πρέπει να συνάπτεται με εταιρεία εγκατεστημένη στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.
- (130) Για την καλύτερη κατανόηση των ανωτέρω διατάξεων, υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, δυσμενή καιρικά φαινόμενα όπως ο παγετός, το χαλάζι, ο πάγος, η βροχή ή η ξηρασία μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης μόνον εφόσον αφορούν απώλειες ίσες με 30 % τουλάχιστον (20 % στις μειονεκτικές περιοχές) της κανονικής παραγωγής, υπολογισθείσας βάσει των κριτηρίων που θέτουν οι ίδιες οι κατευθυντήριες γραμμές. Βάσει των κριτηρίων αυτών, οι ασφαλιστικές συμβάσεις που καλύπτουν αποκλειστικά τις θεομηνίες, κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) και καιρικά φαινόμενα όπως παγετός, χαλάζι, βροχή κ.λπ. που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) είναι δυνατό να λάβουν ενίσχυση έως και 80 %. Οι συμβάσεις που καλύπτουν, εκτός από τους προαναφερθέντες και άλλους κινδύνους οι οποίοι δεν πληρούν τα απαραίτητα κριτήρια ώστε να εξομοιωθούν προς θεομηνίες βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) μπορούν συνεπώς να επωφεληθούν ενίσχυσης έως το ποσοστό του 50 %. Οι ασφαλιστικές συμβάσεις που καλύπτουν ζημιές λόγω γεγονότων που δεν μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) δεν είναι επιλέξιμες για τη χορήγηση ενίσχυσης ⁽⁵¹⁾.
- (131) Οι προαναφερθείσες συμβάσεις που προβλέπονται από το άρθρο 1 παράγραφος 2 του Π.Δ. αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996 πρέπει ωστόσο να εξετασθούν υπό το πρίσμα των διατάξεων του σημείου 11.5 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών. Κάθε είδος ασφαλιστικής σύμβασης αξιολογείται χωριστά.

Συμβάσεις βάσει του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο α)

- (132) Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) του Π.Δ. 324/96, μπορούν να χορηγηθούν ενισχύσεις για την πληρωμή των ασφαλιστρών στο πλαίσιο ασφαλιστικών συμβάσεων που καλύπτουν τις ζημιές που υφίστανται συγκεκριμένες καλλιέργειες λόγω χαλαζόπτωσης, πάγου ή άλλων δυσμενών καιρικών συνθηκών. Δεν αναφέρονται οι θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β), της συνθήκης. Όσον αφορά τα δυσμενή καιρικά φαινόμενα, το άρθρο δεν διευκρινίζει εάν οι υπό εξέταση ασφαλιστικές συμβάσεις καλύπτουν κινδύνους που πληρούν τις προϋποθέσεις ώστε να εξομοιωθούν προς τις θεομηνίες που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης (απώλειες ύψους 30 % τουλάχιστον στις κανονικές περιοχές· 20 % στις μειονεκτικές). Πράγματι, η νομοθεσία δεν προσδιορίζει το κατώτατο όριο της ζημίας που αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης. Προκύπτει συνεπώς ότι, βάσει του άρθρου 1 εδάφιο 2 στοιχείο α) οι γεωργοί μπορούν να λάβουν ενισχύσεις για την πληρωμή των ασφαλιστρών που αφορούν την κάλυψη έναντι οποιουδήποτε κλιματολογικού κινδύνου, ανεξαρτήτως του ύψους των ζημιών που υπέστησαν.
- (133) Προκειμένου να διασαφηνισθεί το ζήτημα αυτό, στην επιστολή της στις 19 Απριλίου 2000, η Επιτροπή ζήτησε ρητά από τις ιταλικές αρχές να διευκρινίσουν εάν οι ενισχύσεις που προβλέπονται για αυτό το είδος συμβάσεων αφορούν ασφαλιστική κάλυψη έναντι χαλαζόπτωσης, παγετού και άλλων δυσμενών καιρικών φαινομένων, ανεξαρτήτως του ύψους της ζημίας που προκαλούν τα εν λόγω γεγονότα, ή εάν η αποζημίωση χορηγείται μόνον όταν η ζημία υπερβαίνει κάποιο κατώτατο όριο. Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι, λόγω της απελευθέρωσης της αγοράς ασφαλιστικών προϊόντων και της ελεύθερης σύναψης συμβάσεων, δεν ήταν δυνατό να οριστεί κατώτατο όριο ζημιών για τη χορήγηση αποζημίωσης. Βάσει εμπειρικών στοιχείων που προκύπτουν από την εξέταση των ασφαλιστικών συμβάσεων που έχουν ήδη συναφθεί, προκύπτει ότι το σύνθηδες κατώτατο όριο ζημιών ανέρχεται σε 10-15 %.

⁽⁵¹⁾ Σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν προηγουμένως, αυτές οι ασφαλιστικές συμβάσεις ήταν δυνατό να λάβουν σταδιακά μειούμενη ενίσχυση μέχρι το ποσοστό του 30 %, σε συνολικό διάστημα δέκα ετών. Βλέπε απόφαση σχετικά στην υπόθεση C 12/A/95.

- (134) Ελλείπει πιο λεπτομερούς απάντησης και λοιπών στοιχείων εκ μέρους των ιταλικών αρχών, προκύπτει ότι η χορήγηση των ενισχύσεων βάσει του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) του Π.Δ. 324/96 δεν υπόκειται σε καμία ειδική προϋπόθεση και ότι οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν θεωρητικά να χορηγούνται για κάθε είδους ασφάλιση που καλύπτει δυσμενή καιρικά φαινόμενα, ανεξαρτήτως του ύψους της ζημίας που προκαλείται από το εκάστοτε γεγονός.
- (135) Συνεπώς, αυτή η ρύθμιση δεν συνάδει, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, με τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας που προβλέπονται στο σημείο 11.5 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών. Από την άποψη αυτή, και εφόσον οι ασφαλιστικές συμβάσεις δεν καλύπτουν επιπλέον απώλειες που οφείλονται σε θεομηνίες ή έκτακτα γεγονότα σύμφωνα με το σημείο 11.2, και δυσμενείς καιρικές συνθήκες που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες σύμφωνα με το σημείο 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, οι ενισχύσεις δεν μπορούν να εγκριθούν. Εάν οι συμβάσεις καλύπτουν επίσης απώλειες που οφείλονται στα προαναφερθέντα γεγονότα είναι δυνατό να χορηγηθούν ενισχύσεις μέχρι ποσοστό 50 % του κόστους των ασφαλιστρών.

Συμβάσεις βάσει του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ)

- (136) Το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) και το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του Π.Δ. 324/96 αφορούν τις ασφαλιστικές συμβάσεις για την κάλυψη των ζημιών που οφείλονται σε περισσότερα του ενός καιρικά φαινόμενα, τα οποία έχουν «μεγαλύτερες από τις συνήθεις» επιπτώσεις στην αξία της παραγωγής. Δεν γίνεται καμία αναφορά σε θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης. Προκειμένου να εξακριβωθεί εάν οι εν λόγω ασφαλιστικές συμβάσεις πληρούν τις προϋποθέσεις του σημείου 11.5 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών είναι, ωστόσο, απαραίτητο να εξετασθεί εάν αυτές αφορούν δυσμενή καιρικά φαινόμενα που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β).
- (137) Προκειμένου να διασαφηνισθεί το ζήτημα αυτό, στην επιστολή της στις 19 Απριλίου 2000, η Επιτροπή ζήτησε από τις ιταλικές αρχές να προσδιορίσουν τη σημασία της φράσης «μεγαλύτερες από τις συνήθεις», καθώς η εν λόγω προϋπόθεση δεν ποσοτικοποιείται ούτε στον νόμο ούτε στην εγκύκλιο. Στην επιστολή της 20ής Νοεμβρίου 2000 οι ιταλικές αρχές εξήγησαν ότι η φράση «μεγαλύτερες από τις συνήθεις» σημαίνει ότι αποζημίωση χορηγείται μόνον όταν οι ζημιές υπερβαίνουν ένα καθορισμένο όριο που ισούται με τον συνήθη επιχειρηματικό κίνδυνο που βαρύνει αποκλειστικά τον παραγωγό. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, ο εν λόγω συνήθης επιχειρηματικός κίνδυνος κυμαίνεται σε γενικές γραμμές μεταξύ 10 % — 15 %, παρόλο που ορισμένες ασφαλιστικές συμβάσεις ενδέχεται να θέτουν υψηλότερα όρια προκειμένου να περιορισθεί το κόστος. Ωστόσο, κανένα έγγραφο δεν περιέχει ειδικές διατάξεις ως προς αυτό.
- (138) Ελλείπει πιο συγκεκριμένων στοιχείων και περαιτέρω πληροφοριών εκ μέρους των ιταλικών αρχών, τα καιρικά φαινόμενα που καλύπτονται από τις ασφαλιστικές συμβάσεις που προβλέπονται από το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) του Π.Δ. 324/96, δεν είναι συνεπώς δυνατό να εξομοιωθούν προς θεομηνίες, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) καθώς δεν πληρούν τις σχετικές προϋποθέσεις όπως αυτές ορίζονται στο σημείο 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών. Από την άποψη αυτή, και εφόσον οι ασφαλιστικές συμβάσεις δεν καλύπτουν επιπλέον απώλειες που οφείλονται σε θεομηνίες ή έκτακτα γεγονότα σύμφωνα με το σημείο 11.2, και δυσμενείς καιρικές συνθήκες που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες σύμφωνα με το σημείο 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, οι ενισχύσεις δεν μπορούν να εγκριθούν. Εάν οι συμβάσεις καλύπτουν επίσης απώλειες που οφείλονται στα προαναφερθέντα γεγονότα, είναι δυνατό να χορηγηθούν ενισχύσεις μέχρι ποσοστό 50 % του κόστους των ασφαλιστρών.
- (139) Το Π.Δ. 324/96 αναφέρει ότι η κρατική ενίσχυση για τα ασφάλιστρα ανέρχεται σε 50 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών και υπολογίζεται όπως εξηγείται στην παράγραφο 47 ανωτέρω. Η εν λόγω ενίσχυση μπορεί να φτάσει έως και το 65 % για τις περιοχές υψηλού κλιματολογικού κινδύνου. Δεν παρέχεται καμία ένδειξη όσον αφορά το μέγιστο ποσοστό που μπορεί να φτάσει η ενίσχυση σε περίπτωση σωρευσης με άλλες κρατικές ενισχύσεις.

- (140) Στην επιστολή της στις 19 Απριλίου 2000 η Επιτροπή κάλεσε τις ιταλικές αρχές να διευκρινίσουν το μέγιστο ύψος των χορηγούμενων ενισχύσεων. Στην επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου 2000, οι ιταλικές αρχές απάντησαν ότι η κρατική ενίσχυση ανέρχεται σε 50 %, και μπορεί να φτάσει και το 65 % στις περιοχές υψηλού κλιματολογικού κινδύνου. Γενικά, η κρατική ενίσχυση κυμαίνεται από 30 % έως 40 %. Στις (λιγοστές, όπως υποστηρίζουν οι ιταλικές αρχές) περιπτώσεις στις οποίες χορηγείται περιφερειακή ενίσχυση, όπως συμβαίνει στην επαρχία του Τρέντο, η οποία δεν υπερβαίνει το 25-30 %, η συνολική κρατική ενίσχυση δεν υπερβαίνει το 65 %. Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 2000, οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν ότι ουδέποτε εφαρμόστηκε το ανώτατο όριο του 65 %. Στην ίδια επιστολή οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν ότι, βάσει των πληροφοριών που διαβίβασαν οι περιφέρειες, ελάχιστες εξ αυτών χορήγησαν συμπληρωματικές ενισχύσεις πέραν της κρατικής, ειδικά για την πληρωμή ασφαλιστρών κατά το χρονικό διάστημα 2000-2003. Και σε αυτές τις περιπτώσεις, ωστόσο, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έλαβε το υπουργείο Γεωργίας, το συνολικό ύψος της ενίσχυσης παρέμεινε εντός του ορίου του 50 % των πραγματικών δαπανών για τα ασφάλιστρα. Στις περιπτώσεις στις οποίες η ενίσχυση χορηγήθηκε για την ασφαλιστική κάλυψη έναντι απωλειών λόγω θεομηνιών και γεγονότων που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες (και, κατά συνέπεια, με κρατική συνεισφορά άνω του 50 %), η σχετική απόφαση μπορούσε να ληφθεί κατ' εφαρμογή ειδικού καθεστώτος ενισχύσεων εγκεκριμένου από την Επιτροπή ⁽⁵²⁾.
- (141) Στις παραγράφους 135 και 138 ανωτέρω, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα είδη των συμβάσεων που προβλέπονται από το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ) του Π.Δ. 324/96 (το οποίο αντικαθιστά το άρθρο 9 του νόμου αριθ. 185/92) δεν φαίνεται, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, να πληρούν τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας βάσει του σημείου 11.5 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, καθώς επιτρέπουν κατ' αρχήν στους γεωργούς να λαμβάνουν ενισχύσεις για την πληρωμή ασφαλιστρών που προορίζονται για την ασφαλιστική κάλυψη έναντι οποιουδήποτε καιρικού φαινομένου, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το μέγεθος της ζημίας που δικαιολογεί την καταβολή αποζημίωσης, και ότι, συνεπώς, δεν πρέπει να χορηγούνται οι ενισχύσεις για την καταβολή των ασφαλιστρών. Ωστόσο, δεδομένης της ασάφειας των πληροφοριών που χορήγησαν οι αρμόδιες αρχές, στις περιπτώσεις που αυτές οι συμβάσεις καλύπτουν και τις απώλειες που οφείλονται σε θεομηνίες και έκτακτα γεγονότα σύμφωνα με το σημείο 11.2, και σε δυσμενή καιρικά φαινόμενα που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες σύμφωνα με το σημείο 11.3 των κατευθυντήριων γραμμών, είναι δυνατή η χορήγηση των ενισχύσεων μέχρι το 50 % του κόστους των ασφαλιστρών.
- (142) Υπό το πρίσμα των ανωτέρω εκτιμήσεων, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι ενισχύσεις για την πληρωμή των ασφαλιστρών που χορηγήθηκαν από την Ιταλία βάσει του Π.Δ. 324 της 17ης Μαΐου 1996 (που αντικατέστησε το άρθρο 9 του νόμου αριθ. 185/92), στις περιπτώσεις στις οποίες οι ασφαλιστικές συμβάσεις δεν καλύπτουν και απώλειες που οφείλονται σε θεομηνίες και έκτακτα γεγονότα σύμφωνα με το σημείο 11.2, και σε δυσμενή καιρικά φαινόμενα που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες σύμφωνα με το σημείο 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, κρίνονται με ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και δεν μπορούν να επωφεληθούν καμίας εκ των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- (143) Από τις ανωτέρω παραγράφους προκύπτει ότι οι προβλεπόμενες ενισχύσεις βάσει του άρθρου 3 (πριν από την τροποποίηση που επήλθε με το άρθρο 1 του Π.Δ. αριθ. 200 της 13ης Σεπτεμβρίου 2002) ⁽⁵³⁾, και των άρθρων 4 και 5 του νόμου αριθ. αριθ. 185/92, της 14ης Φεβρουαρίου του 1992, που προβλέπουν τη χορήγηση ενισχύσεων για ζημιές που οφείλονται σε θεομηνίες και σε δυσμενείς καιρικές συνθήκες που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες, μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την κοινή αγορά κατά την έννοια αντιστοίχως του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) και του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης στην περίπτωση ενισχύσεων που προορίζονται για την επανόρθωση ζημιών που οφείλονται σε θεομηνίες και σε δυσμενή καιρικά φαινόμενα που μπορούν να εξομοιωθούν προς αυτές.

⁽⁵²⁾ Βλέπε για παράδειγμα Ιταλία/Σαρδηνία, ενίσχυση αριθ. N 554/2000, εγκεκριμένη με την επιστολή SG 2000/D109513 της 22.12.2000.

⁽⁵³⁾ Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του νόμου 185/1992, όπου παρατίθενται τα είδη των ενισχύσεων που χορηγούνται υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, έχει αντικατασταθεί σχεδόν εξ ολοκλήρου από τις 17 Σεπτεμβρίου του 2002 από το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 200 της 13ης Σεπτεμβρίου 2002 (άμεσες επεμβάσεις υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που επλήγησαν από ακραία καιρικά φαινόμενα), το οποίο μετατράπηκε στο νόμο αριθ. 256 της 13ης Νοεμβρίου 2002. Το εν λόγω μέτρο εξετάζεται επί του παρόντος από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στο πλαίσιο της ενίσχυσης NN 145/02 (πρώην N636/02) και δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης.

- (144) Όσον αφορά τις ενισχύσεις που πρόκειται να χορηγηθούν μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης στην Ιταλία, οι ιταλικές αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν, κατά περίπτωση, κάθε καιρικό φαινόμενο που δικαιολογεί τη χορήγηση ενίσχυσης κατ' εφαρμογή του νόμου αριθ. 185/92 και να παρέχουν τα απαραίτητα μετεωρολογικά στοιχεία, ώστε η Επιτροπή να είναι σε θέση να ασκεί τον προβλεπόμενο έλεγχο βάσει των σημείων 11.2.1 και 11.3.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας ⁽⁵⁴⁾. Εξάλλου, από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, οι ιταλικές αρχές θα είναι υποχρεωμένες να κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε ενίσχυση που χορηγείται στους συνεταιρισμούς μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων βάσει του άρθρου 3 του νόμου αριθ. 185/92, διότι είναι πάγια τακτική της Επιτροπής να εξετάζει αυτού του είδους τις ενισχύσεις κατά περίπτωση.
- (145) Οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 6 του νόμου αριθ. 185/92, όπως εφαρμόζεται βάσει του υπουργικού διατάγματος αριθ. 100460 της 18ης Μαρτίου 1993, είναι συμβατές με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.
- (146) Οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 8 του νόμου αριθ. 185/92 δεν μπορούν να επωφεληθούν των παρεκκλίσεων του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και είναι συνεπώς μη συμβατές με την κοινή αγορά.
- (147) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τις ιταλικές αρχές με την επιστολή τους στις 20 Νοεμβρίου του 2000 ⁽⁵⁵⁾ και στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 8 του νόμου αριθ. 185/92 δεν εφαρμόστηκαν ποτέ στην πράξη και συνεπώς δεν τίθεται θέμα ανάκτησής τους. Στο μέλλον, όταν οι ιταλικές αρχές θα χορηγούν τις ενισχύσεις για επενδύσεις που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις, αυτές θα πρέπει υποχρεωτικά να συνάδουν με το σημείο 4.1.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών. Οι ενισχύσεις για τη διαχείριση και τη διατήρηση των πρωτοβουλιών που προβλέπονται από το άρθρο 8 του νόμου 185/92 πρέπει να καταργηθούν.
- (148) Οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το Π.Δ. αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996 (που αντικαθιστά τις διατάξεις του άρθρου 9 του νόμου αριθ. 185/92) σχετικά με τις ενισχύσεις για την κάλυψη των ασφαλιστρών δεν είναι συμβατές με την κοινή αγορά, καθώς οι ασφαλιστικές συμβάσεις δεν καλύπτουν και τις απώλειες που οφείλονται σε θεομηνίες ή σε έκτακτα γεγονότα σύμφωνα με το σημείο 11.2, ή σε δυσμενή καιρικά φαινόμενα που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες σύμφωνα με το σημείο 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών. Στις περιπτώσεις στις οποίες οι συμβάσεις καλύπτουν και τις απώλειες που οφείλονται στα προαναφερθέντα γεγονότα, είναι δυνατό να χορηγηθούν ενισχύσεις μέχρι 50 % του κόστους των ασφαλιστρών. Ενισχύσεις που καλύπτουν άνω του 50 % (έως 80 %) των ασφαλιστρών είναι δυνατό να χορηγηθούν μόνον για τις συμβάσεις που καλύπτουν αποκλειστικά απώλειες που προκαλούνται από θεομηνίες και έκτακτα γεγονότα, σύμφωνα με το σημείο 11.2, και από δυσμενή καιρικά φαινόμενα τα οποία μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες σύμφωνα με το σημείο 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών.
- (149) Καταρχήν, οι μη συμβατές ενισχύσεις που χορηγούνται παράνομα πρέπει να ανακτώνται (βλέπε επίσης το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου). Ωστόσο, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στην υπό εξέταση περίπτωση, υπό καθορισμένες συνθήκες, η ανάκτηση θα αντέβαινε στις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, ιδίως στην αρχή της ασφάλειας δικαίου, για τον εξής λόγο. Η Επιτροπή επεσήμανε σχετικά με τη γεωργική ασφάλιση μία ασάφεια στην ιταλική έκδοση των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών. Η εν λόγω ασάφεια δεν υπάρχει στις λοιπές μεταφράσεις των κατευθυντήριων γραμμών και συνίσταται στο γεγονός ότι στην τελευταία φράση του σημείου 11.5.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών λείπει στα ιταλικά η λέξη «επίσης». Το αποτέλεσμα είναι το ιταλικό κείμενο να έχει ως εξής: «Στις περιπτώσεις που η ασφάλιση καλύπτει άλλες απώλειες προκαλούμενες από δυσμενή κλιματικά γεγονότα ή ζημιές προκαλούμενες από ζωικές ή φυτικές ασθένειες, το ποσοστό ενίσχυσης μειώνεται σε 50 % του κόστους των ασφαλιστρών». Η φράση αυτή ενδέχεται να δημιουργήσει στους ιταλούς ενδιαφερομένους την εντύπωση ότι είναι πάγια τακτική της Επιτροπής να εγκρίνει ενισχύσεις έως 50 % του κόστους των ασφαλιστρών για ασφαλιστικά συμβόλαια που δεν καλύπτουν θεομηνίες, έκτακτα γεγονότα και δυσμενείς καιρικές συνθήκες, κατά την έννοια των σημείων 11.2 και 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, και ενισχύσεις άνω του 50 % για τα ασφαλιστικά συμβόλαια που αφορούν ακριβώς αυτά τα

⁽⁵⁴⁾ Στο σημείο 11.2.1 ορίζεται: «... η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να αξιολογεί τις προτάσεις χορήγησης ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) κατά περίπτωση...». Στο σημείο 11.3.1 ορίζεται: «Για να έχει η Επιτροπή τη δυνατότητα να αξιολογεί παρόμοια καθεστώτα ενισχύσεων, οι κοινοποιήσεις μέτρων ενίσχυσης για την αντιτάμιση ζημιών που προκαλούνται από δυσμενείς καιρικές συνθήκες πρέπει να περιλαμβάνουν μεταξύ των δικαιολογητικών τα κατάλληλα μετεωρολογικά στοιχεία».

⁽⁵⁵⁾ Βλέπε παράγραφο 16.

φαινόμενα. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν κρίνεται σκόπιμη η ανάκτηση των ενισχύσεων με ανώτατο όριο το 50 % που χορηγήθηκαν για ασφαλιστικές συμβάσεις που δεν καλύπτουν επίσης και τις απώλειες που οφείλονται σε θεομηνίες, έκτακτα γεγονότα ή δυσμενείς καιρικές συνθήκες κατά την έννοια των σημείων 11.2 και 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών. Η Επιτροπή θα δημοσιεύσει διορθωτικό στην ιταλική έκδοση των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσο το δυνατόν πιο σύντομα.

- (150) Ωστόσο, η επιστροφή των ενισχύσεων από τους δικαιούχους κρίνεται αναπόφευκτη στις περιπτώσεις στις οποίες χορηγήθηκαν ενισχύσεις που υπερέβαιναν το 50 % για ασφαλιστικές συμβάσεις που δεν καλύπτουν απώλειες προκαλούμενες από θεομηνίες, έκτακτα γεγονότα και δυσμενείς καιρικές συνθήκες κατά την έννοια των σημείων 11.2 και 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών. Στην επιστολή τους τον Νοέμβριο του 2003, οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν ότι, βάσει των πληροφοριών που τους διαβιβάσθηκαν από τις περιφέρειες, προκύπτει ότι στο διάστημα 2000-2003 πολύ λίγες εξ αυτών χορήγησαν ενισχύσεις συμπληρωματικές προς τις κρατικές ειδικά για την πληρωμή ασφαλιστρών, και ότι σε αυτές τις περιπτώσεις η ενίσχυση παράμεινε εντός του ορίου του 50 % των δαπανών για τα ασφαλιστρα. Στις περιπτώσεις που χορηγήθηκαν ενισχύσεις για ποσοστό μεγαλύτερο του 50 %, η σχετική απόφαση μπορούσε να ληφθεί κατ' εφαρμογή ειδικού καθεστώτος ενισχύσεων εγκεκριμένου από την Επιτροπή⁽⁵⁶⁾ σε συμμόρφωση προς το σημείο 11.5 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 (πριν από την τροποποίηση που επήλθε με το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 200 της 13ης Σεπτεμβρίου 2002) και στα άρθρα 4 και 5 του νόμου αριθ. 185/92, οι οποίες αποσκοπούν στην αποζημίωση των γεωργών σε περιπτώσεις ζημιών προκαλούμενων από θεομηνίες και δυσμενείς καιρικές συνθήκες που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες, είναι συμβατές με την κοινή αγορά, κατά την έννοια, αντίστοιχα, του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) και του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.
2. Τα μέτρα που προβλέπονται από το άρθρο 6 του νόμου αριθ. 185/92 δεν συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.
3. Οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το υπουργικό διάταγμα αριθ. 100460 της 18ης Μαρτίου 1993 είναι συμβατές με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.
4. Οι ενισχύσεις για τις πρωτοβουλίες ενεργητικής προστασίας από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες βάσει του άρθρου 8 του νόμου αριθ. 185/92 δεν είναι συμβατές με την κοινή αγορά.
5. Οι ενισχύσεις για την πληρωμή των ασφαλιστρών βάσει του Π.Δ. αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996 (που αντικατέστησε το άρθρο 9 του νόμου 185/92) είναι συμβατές με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, στον βαθμό που συνάδουν προς το σημείο 11.5 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας (στο εξής: «κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές»), εφόσον οι ασφαλιστικές συμβάσεις που επωφελούνται της ενίσχυσης καλύπτουν επίσης και τις απώλειες που οφείλονται σε θεομηνίες και έκτακτα γεγονότα, κατά την έννοια του σημείου 11.2, ή δυσμενείς καιρικές συνθήκες που μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες, κατά την έννοια του σημείου 11.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, και υπό την προϋπόθεση ότι οι ενισχύσεις για τις εν λόγω συμβάσεις παραμένουν εντός του ορίου του 50 % του κόστους των ασφαλιστρών.
6. Οι ενισχύσεις για την πληρωμή των ασφαλιστρών που χορηγούνται από τις ιταλικές αρχές βάσει του Π.Δ. αριθ. 324 της 17ης Μαΐου 1996 (που αντικαθιστά τις διατάξεις του άρθρου 9 του νόμου αριθ. 185/92), οι οποίες δεν συνάδουν προς τις διατάξεις του σημείου 11.5 των κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας, δεν είναι συμβατές με την κοινή αγορά.

⁽⁵⁶⁾ Βλέπε για παράδειγμα Ιταλία/Σαρδηνία, ενίσχυση αριθ. N 554/2000, εγκεκριμένη με την επιστολή SG 2000/D109513 της 22.12.2000.

Άρθρο 2

1. Από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία θα κοινοποιεί στην Επιτροπή, κατά περίπτωση, κάθε δυσμενές καιρικό φαινόμενο που οδηγεί στη χορήγηση ενίσχυσης κατ' εφαρμογή του νόμου αριθ. 185/92, παρέχοντας τα απαραίτητα μετεωρολογικά στοιχεία, σύμφωνα με τα σημεία 11.2.1 και 11.3.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας.
2. Από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία θα κοινοποιεί στην Επιτροπή, κατά περίπτωση, οποιαδήποτε ενίσχυση χορηγείται σε συνεταιρισμούς εμπορίας και μεταποίησης γεωργικών προϊόντων βάσει του άρθρου 3 του νόμου 185/92.
3. Η Ιταλία θα τροποποιήσει τις διατάξεις που διέπουν τη χορήγηση ενισχύσεων για την πληρωμή ασφαλιστρών σύμφωνα με τα οριζόμενα στο σημείο 11.5 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας, μετά την προαναφερθείσα διόρθωση, το οποίο στην πρώτη παράγραφο αναφέρει τα εξής: (...) Είναι πάγια πολιτική της Επιτροπής να επιτρέπει ενισχύσεις σε ποσοστό μέχρι 80 % του κόστους των ασφαλιστρών για την κάλυψη έναντι απωλειών που προκαλούνται από θεομηνίες και έκτακτα γεγονότα, τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του σημείου 11.2 ανωτέρω, και από δυσμενή κλιματικά γεγονότα, τα οποία μπορούν να εξομοιωθούν προς θεομηνίες σύμφωνα με το σημείο 11.3. Στις περιπτώσεις που η ασφάλιση καλύπτει επίσης και άλλες απώλειες προκαλούμενες από ζωικές ή φυτικές ασθένειες, το ποσοστό ενίσχυσης μειώνεται σε 50 % του κόστους των ασφαλιστρών.
4. Η Ιταλία θα τροποποιήσει τις διατάξεις της νομοθεσίας της σχετικά με τις ενισχύσεις για επενδύσεις ενεργητικής προστασίας σύμφωνα με το σημείο 4.1.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας.
5. Η Ιταλία θα καταργήσει τις διατάξεις της νομοθεσίας της σχετικά με τις ενισχύσεις λειτουργίας και συντήρησης στο πλαίσιο των πρωτοβουλιών ενεργητικής προστασίας.
6. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1638/98 του Συμβουλίου που τροποποίησε τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών ⁽⁵⁷⁾, οι ενισχύσεις που προβλέπονται από τις ιταλικές αρχές στο πλαίσιο του καθεστώτος ενισχύσεων που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας ενίσχυσης δεν επιτρέπεται να χορηγούνται για ελαιώνες που φυτεύτηκαν μετά την 1η Μαΐου 1998. Επίσης, δεν μπορούν να επωφεληθούν των εν λόγω ενισχύσεων τα μέτρα αναδιάρθρωσης που συνεπάγονται την αύξηση του αριθμού των δέντρων σε ήδη υπάρχοντες ελαιώνες.

Άρθρο 3

Η Ιταλία υποχρεούται να ενημερώσει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽⁵⁷⁾ ΕΕ L 210 της 28.7.1995, σ. 32· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1513/2001 (ΕΕ L 201 της 26.7.2001, σ. 4).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Απριλίου 2004

για την ανάθεση σε εκτελεστικούς φορείς, της διαχείρισης της ενίσχυσης που χορηγείται για την εφαρμογή ενός προενταξιακού μέτρου στους τομείς της γεωργίας και της αγροτικής ανάπτυξης στη Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά την προενταξιακή περίοδο

(2004/308/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τον συντονισμό της βοήθειας προς τις υποψήφιες χώρες στο πλαίσιο της προενταξιακής στρατηγικής και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με την κοινοτική στήριξη για τα προενταξιακά μέτρα που αφορούν τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη στις υποψήφιες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης κατά την προενταξιακή περίοδο ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφοι 5 και 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999, το ειδικό πρόγραμμα ένταξης για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη για τη Δημοκρατία της Σλοβενίας (εφεξής καλούμενο «SAPARD») εγκρίθηκε με την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Οκτωβρίου 2000 ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση της Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 2002.

(2) Στις 5 Μαρτίου 2001, η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και η Επιτροπή, ενεργώντας εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, υπέγραψαν την πολυετή χρηματοδοτική συμφωνία που ορίζει το τεχνικό, νομικό και διοικητικό πλαίσιο για την εκτέλεση του SAPARD, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την ετήσια χρηματοδοτική συμφωνία για το 2003, και άρχισε να ισχύει στις 11 Νοεμβρίου 2003.

(3) Η αρμόδια αρχή της Δημοκρατίας της Σλοβενίας ανέθεσε την εφαρμογή ορισμένων από τα μέτρα που καθορίζονται στο SAPARD σε έναν οργανισμό του SAPARD, τον Οργανισμό Γεωργικών Αγορών και Αγροτικής Ανάπτυξης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας. Τα δημοσιονομικά καθήκοντα που πρέπει να ασκούνται στο πλαίσιο της εκτέλεσης του SAPARD έχουν ανατεθεί στο Δημόσιο Ταμείο του Υπουργείου Οικονομικών.

(4) Με βάση περιπτωσιολογική ανάλυση της ικανότητας διαχείρισης εθνικών και κλαδικών προγραμμάτων/έργων, των διαδικασιών δημοσιονομικού ελέγχου και των δομών όσον αφορά τα δημόσια οικονομικά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1266/1999, η Επιτροπή εξέδωσε για ορισμένα μέτρα που προβλέπονται στο SAPARD την απόφαση 2001/820/EK, της 19ης Νοεμβρίου 2001, για ανάθεση, σε εκτελεστικούς φορείς, της διαχείρισης της κοινοτικής ενίσχυσης για τα προενταξιακά μέτρα, στους τομείς της γεωργίας και της αγροτικής ανάπτυξης, τα οποία εφαρμόζονται στη Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά την προενταξιακή περίοδο ⁽⁴⁾.

(5) Αργότερα, η Επιτροπή διενήργησε νέα ανάλυση, σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1266/1999, όσον αφορά το μέτρο αριθ. 5 «Τεχνική βοήθεια» (εφεξής καλούμενο «μέτρο 5») που προβλέπεται στο SAPARD. Η Επιτροπή θεωρεί ότι και στην περίπτωση αυτού του μέτρου, η Δημοκρατία της Σλοβενίας τηρεί τόσο τις διατάξεις των άρθρων 4 έως 6 και του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2222/2000 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2000, για τον καθορισμό των χρηματοδοτικών κανόνων για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 του Συμβουλίου για την κοινοτική στήριξη για τα προενταξιακά μέτρα που αφορούν τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη σε υποψήφιες χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης κατά την προενταξιακή περίοδο ⁽⁵⁾, όσο και τους ελάχιστους όρους που παρατίθενται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1266/1999.

(6) Είναι, επομένως, σκόπιμο να αρθεί η απαίτηση της εκ των προτέρων έγκρισης, την οποία επιβάλλει το άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 και να ανατεθεί η διαχείριση της ενίσχυσης σε αποκεντρωμένη βάση, όσον αφορά το μέτρο 5, στον Οργανισμό Γεωργικών Αγορών και Αγροτικής Ανάπτυξης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και στο Δημόσιο Ταμείο της Δημοκρατίας της Σλοβενίας.

(7) Επειδή όμως οι έλεγχοι που διενεργήθηκαν από την Επιτροπή για το μέτρο 5 βασίζονταν σε ένα σύστημα που ακόμη δεν λειτουργεί πλήρως ως προς όλα τα σχετικά στοιχεία, ενδείκνυται να ανατεθεί η διαχείριση του SAPARD στον Οργανισμό Γεωργικών Αγορών και Αγροτικής Ανάπτυξης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και στο Δημόσιο Ταμείο σε προσωρινή βάση, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2222/2000.

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 68.

⁽²⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 87· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 696/2003 (ΕΕ L 99 της 17.4.2003, σ. 24).

⁽³⁾ Ε(2000) 3138 τελικό.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 307 της 24.11.2001, σ. 25.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 253 της 7.10.2000, σ. 5· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 188/2003 (ΕΕ L 27 της 1.2.2003, σ. 14).

- (8) Η πλήρης ανάθεση της διαχείρισης του SAPARD προβλέπεται μόνον εφόσον διενεργηθούν επιπλέον έλεγχοι για να εξακριβωθεί ότι το σύστημα λειτουργεί ικανοποιητικά και εφαρμόστούν οι συστάσεις που ενδέχεται να διατυπώσει η Επιτροπή όσον αφορά την ανάθεση της διαχείρισης της ενίσχυσης τον Οργανισμό Γεωργικών Αγορών και Αγροτικής Ανάπτυξης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και στο Δημόσιο Ταμείο.
- (9) Στις 14 Νοεμβρίου 2001, οι σλοβενικές αρχές υπέβαλαν πρόταση σχετικά με τους κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του τμήματος Β της πολυετούς χρηματοδοτικής συμφωνίας. Η πρόταση αυτή τροποποιήθηκε εν μέρει με την επιστολή της 21ης Αυγούστου 2003. Η Επιτροπή καλείται να λάβει απόφαση σχετικά με το θέμα αυτό.
- (10) Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2222/2000, είναι δυνατή η επιστροφή των δαπανών τεχνικής βοήθειας, στις οποίες έχει υποβληθεί ο δικαιούχος πριν από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης της Επιτροπής με την οποία ανατίθεται η διαχείριση. Ενδείκνυται επομένως να καθορισθεί ημερομηνία από την οποία επιτρέπεται η επιστροφή των εν λόγω δαπανών,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Αίρεται η απαίτηση της εκ των προτέρων έγκρισης από την Επιτροπή, της επιλογής των έργων και της σύναψης των συμβάσεων για το μέτρο 5 από τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1266/1999.

Άρθρο 2

Η διαχείριση του SAPARD ανατίθεται προσωρινά:

1. στον Οργανισμό Γεωργικών Αγορών και Αγροτικής Ανάπτυξης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, Dunajska Str. 160, 1000 Ljubljana, για την εφαρμογή του μέτρου 5 του SAPARD, όπως αυτό ορίζεται στο πρόγραμμα για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη που εγκρίθηκε με την προαναφερόμενη απόφαση της Επιτροπής και
2. στο Δημόσιο Ταμείο του Υπουργείου Οικονομικών της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, Beethonpova Str. 11, 1502 Ljubljana, για τα δημοσιονομικά καθήκοντα που πρέπει να ασκούνται στο πλαίσιο της εκτέλεσης του SAPARD όσον αφορά το μέτρο 5 για τη Δημοκρατία της Σλοβενίας.

Άρθρο 3

Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του μέτρου 5 είναι επιλέξιμες για κοινοτική συγχρηματοδότηση από τις 27 Οκτωβρίου 2000, υπό τον όρο πάντοτε ότι δεν έχουν καλυφθεί από τον οργανισμό του SAPARD πριν από την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 4

Με την επιφύλαξη ενδεχόμενων αποφάσεων για τη χορήγηση ενίσχυσης σε μεμονωμένους δικαιούχους βάσει του SAPARD, εφαρμόζονται για το μέτρο 5 οι κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών τους οποίους πρότεινε η Δημοκρατία της Σλοβενίας με την επιστολή της 21ης Αυγούστου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στην Επιτροπή με τον αριθμό AGR A/29346.

Βρυξέλλες, 2 Απριλίου 2004.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του τίτλου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ 2004/309/ΚΕΠΠΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 2ας Απριλίου 2004

σχετικά με την ενημέρωση της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2003/906/ΚΕΠΠΑ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΥΙΟΘΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ:

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως τα άρθρα 15 και 34,

Άρθρο 1

Ο κατάλογος προσώπων, ομάδων και οντοτήτων έναντι των οποίων εφαρμόζεται η κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ επισυνάπτεται στο παράρτημα.

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Άρθρο 2

(1) Στις 27 Δεκεμβρίου 2001, το Συμβούλιο υιοθέτησε την κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας ⁽¹⁾.

Η κοινή θέση 2003/906/ΚΕΠΠΑ καταργείται.

Άρθρο 3

(2) Στις 12 Σεπτεμβρίου 2003, το Συμβούλιο υιοθέτησε την κοινή θέση 2003/906/ΚΕΠΠΑ για την ενημέρωση της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2003/651/ΚΕΠΠΑ.

Η παρούσα κοινή θέση παράγει αποτελέσματα από την ημερομηνία της υιοθέτησής της.

Άρθρο 4

(3) Η κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ προβλέπει την τακτική της επανεξέτασης.

Η παρούσα κοινή θέση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

(4) Είναι αναγκαία η αναθεώρηση του παραρτήματος της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ και η κατάργηση της κοινής θέσης 2003/906/ΚΕΠΠΑ.

Βρυξέλλες, 2 Απριλίου 2004.

(5) Καταρτίστηκε κατάλογος βάσει των κριτηρίων του άρθρου 1 παράγραφος 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ,

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. COWEN

⁽¹⁾ ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 93· κοινή θέση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την κοινή θέση 2003/906/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 340 της 24.12.2003, σ. 77).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος προσώπων, ομάδων και οντοτήτων του άρθρου 1 ⁽¹⁾

1. ΠΡΟΣΩΠΑ

1. ABOU, Rabah Naami (γνωστός και ως Naami Hamza, Mihoubi Faycal, Fellah Ahmed ή Dafri Rème Lahdi) γεννηθείς στις 1.2.1966 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
2. ABOUD, Maisi (γνωστός και ως Abderrahmane ο Ελβετός) γεννηθείς στις 17.10.1964 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
3. * ALBERDI URANGA, Itziar (ακτιβίστρια της E.T.A.) γεννηθείσα στις 7.10.1963 στο Durango (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 78.865.693
4. * ALBISU IRIARTE, Miguel (ακτιβιστής της E.T.A.· μέλος της Gestoras Pro-amnistía) γεννηθείς στις 7.6.1961 στο San Sebastián (Guipúzcoa), αριθ. δελτίου ταυτότητας 15.954.596
5. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (γνωστός και ως ABU OMRAN ή ως AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim) γεννηθείς στις 26.6.1967 στο Qatif-Bab al Shamal Σαουδικής Αραβίας· υπήκοος Σαουδικής Αραβίας
6. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, γεννηθείς στο Al Ihsa Σαουδικής Αραβίας· υπήκοος Σαουδικής Αραβίας
7. AL YACoub, Ibrahim Salih Mohammed γεννηθείς στις 16.10.1966 στο Tarut Σαουδικής Αραβίας· υπήκοος Σαουδικής Αραβίας
8. * APAOLAZA SANCHÓ, Iván (ακτιβιστής της E.T.A.· μέλος της K.Madrid) γεννηθείς στις 10.11.1971 στο Beasain (Guipúzcoa), αριθ. δελτίου ταυτότητας 44.129.178
9. ARIOUA, Azzedine γεννηθείς στις 20.11.1960 στην Κωνσταντίνη της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
10. ARIOUA, Kamel (γνωστός και ως Lamine Kamel) γεννηθείς στις 18.8.1969 στην Κωνσταντίνη της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
11. ASLI, Mohamed (γνωστός και ως Dahmane Mohamed) γεννηθείς στις 13.5.1975 στο Ain Taya της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
12. ASLI, Rabah γεννηθείς στις 13.5.1975 στο Ain Taya της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
13. * ARZALLUS TAPIA, Eusebio (ακτιβιστής της E.T.A.) γεννηθείς στις 8.11.1957 στο Regil (Guipúzcoa), αριθ. δελτίου ταυτότητας 15.927.207
14. ATWA, Ali (γνωστός και ως BOUSLIM, Ammar Mansour ή ως SALIM, Hassan Rostom) Λίβανος, γεννηθείς το 1960 στο Λίβανο· υπήκοος Λιβάνου
15. DARIB, Noureddine (γνωστός και ως Carreto, γνωστός και ως Zitoun Mourad) γεννηθείς στις 1.2.1972 στην Αλγερία (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
16. DJABALI, Abderrahmane (γνωστός και ως Touil) γεννηθείς στις 1.6.1970 στην Αλγερία (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
17. * ECHEBERRIA SIMARRO, Leire (ακτιβίστρια της E.T.A.) γεννηθείς στις 20.12.1977 στο Basauri (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 45.625.646
18. * ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso (ακτιβιστής της E.T.A.) γεννηθείς στις 10.1.1958 στο Plencia (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 16.027.051
19. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (γνωστός και ως AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali ή ως EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali) γεννηθείς στις 10.7.1965 ή 11.7.1965 στο El Dibabiya Σαουδικής Αραβίας· υπήκοος Σαουδικής Αραβίας
20. FAHAS, Sofiane Yacine γεννηθείς στις 10.9.1971 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
21. * GOGESCOECHEA ARRONATEGUI, Eneko (ακτιβιστής της E.T.A.) γεννηθείς στις 29.4.1967 στο Guernica (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 44.556.097
22. * IPARRAGUIRRE GUENECHEA, Ma Soledad (ακτιβίστρια της E.T.A.) γεννηθείσα στις 25.4.1961 στην Escoriaza (Navarra), αριθ. δελτίου ταυτότητας 16.255.819
23. * IZTUETA BARANDICA, Enrique (ακτιβιστής της E.T.A.) γεννηθείς 30.7.1955 στο Santurce (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 14.929.950
24. IZZ-AL-DIN, Hasan (γνωστός και ως GARBAYA, AHMED ή ως SA-ID ή ως SALWWAN, Samir), Λίβανος, γεννηθείς το 1963 στο Λίβανο· υπήκοος Λιβάνου
25. LASSASSI, Saber (γνωστός και ως Mimiche) γεννηθείς στις 30.11.1970 στην Κωνσταντίνη της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)

(¹) Τα πρόσωπα, οι ομάδες και οι οντότητες που επισημαίνονται με (*) υπόκεινται μόνο στις διατάξεις του άρθρου 4.

26. MOHAMMED, Khalid Shaikh (γνωστός και ως ALI, Salem ή ως BIN KHALID, Fahd Bin Abdallah ή ως HENIN, Ashraf Refaat Nabith ή ως WADOOD, Khalid Abdul) γεννηθείς στις 14.4.1965 ή 1.3.1964 στο Πακιστάν, αριθ. διαβατηρίου 488555
27. MOKTARI, Fateh (γνωστός και ως Ferdi Omar) γεννηθείς στις 26.12.1974 στο Hussein Dey της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
28. * MORCILLO TORRES, Gracia (ακτιβίστρια της Ε.Τ.Α.· μέλος του Kas/Ekin) γεννηθείσα στις 15.3.1967 στο San Sebastián (Guipúzcoa), αριθ. δελτίου ταυτότητας 72.439.052
29. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (γνωστός και ως MUGHNIYAH, Imad Fayiz), Ανώτερος Αξιωματικός Πληροφοριών της ΧΕΖΜΠΟΛΑΧ, γεννηθείς στις 7.12.1962 στο Tayr Dibba Λιβάνου, αριθ. διαβατηρίου 432298 (Λιβάνου)
30. * NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús (ακτιβιστής της Ε.Τ.Α.) γεννηθείς στις 23.2.1961 στην Pamplona (Navarra), αριθ. δελτίου ταυτότητας 15.841.101
31. NOUARA, Farid γεννηθείς στις 25.11.1973 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
32. * ORBE SEVILLANO, Zigor (ακτιβιστής της Ε.Τ.Α.· μέλος του Jarrai/Haika/Segi) γεννηθείς στις 22.9.1975 στο Basauri (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 45.622.851
33. * PALACIOS ALDAY, Gorka (ακτιβιστής της Ε.Τ.Α.· μέλος της K. Madrid), γεννηθείς στις 17.10.1974 στο Baracaldo (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 30.654.356
34. * PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki (ακτιβιστής της Ε.Τ.Α.· μέλος του Jarrai/Haika/Segi) γεννηθείς στις 18.9.1964 στο San Sebastián (Guipúzcoa), αριθ. δελτίου ταυτότητας 15.976.521
35. * QUINTANA ZORROZUA, Asier (ακτιβιστής της Ε.Τ.Α.· μέλος της K. Madrid), γεννηθείς στις 27.2.1968 στο Bilbao (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 30.609.430
36. RESSOUS, Hoari (γνωστός και ως Hallasa Farid) γεννηθείς στις 11.9.1968 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
37. * RUBENACH ROIG, Juan Luis (ακτιβιστής της Ε.Τ.Α.· μέλος της K. Madrid), γεννηθείς στις 18.9.1963 στο Bilbao (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 18.197.545
38. SEDKAOUI, Noureddine (γνωστός και ως Nounou) γεννηθείς στις 23.6.1963 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
39. SELMANI, Abdelghani (γνωστός και ως Gano) γεννηθείς στις 14.6.1974 στο Αλγέρι της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
40. SENOUCI, Sofiane γεννηθείς στις 15.4.1971 στο Hussein Dey της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
41. SISON, Jose Maria (γνωστό και ως Armando Liwanag, ή και ως Joma, επικεφαλής του NPA) γεννηθείς στις 8.2.1939 στο Cabugao των Φιλιππίνων
42. TINGUALI, Mohammed (γνωστός και ως Mouh di Kouba) γεννηθείς στις 21.4.1964 στη Blida της Αλγερίας (Μέλος της al-Takfir και al-Hijra)
43. * URANGA ARTOLA, Kemen (ακτιβιστής της Ε.Τ.Α.· μέλος του Herri Batasuna/E.H./Batasuna) γεννηθείς στις 25.5.1969 στο Ondarroa (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 30.627.290
44. * VALLEJO FRANCO, Iñigo (ακτιβιστής της Ε.Τ.Α.) γεννηθείς 21.05.1976 στο Bilbao (Vizcaya), αριθ. δελτίου ταυτότητας 29.036.694
45. * VILA MICHELENA, Fermín (ακτιβιστής της Ε.Τ.Α.· μέλος του Kas/Ekin) γεννηθείς στις 12.3.1970 στο Irún (Guipúzcoa), αριθ. δελτίου ταυτότητας 15.254.214

2. ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ

1. Οργάνωση Abu Nidal (ANO), (γνωστή και ως Επαναστατικό Συμβούλιο Fatah, Αραβικές Επαναστατικές Ταξιαρχίες, Μαύρος Σεπτέμβρης, και Επαναστατική Οργάνωση Σοσιαλιστών Μουσουλμάνων)
2. Ταξιαρχία Μαρτύρων του Al-Aqsa
3. al-Takfir και al-Hijra
4. Aum Shinrikyo (γνωστή και ως AUM, ή ως Aum Υπέρτατη Αλήθεια, ή ως Aleph)
5. Babbar Khalsa
6. * Ιρλανδικός Δημοκρατικός Στρατός Συνέχεια (Continuity Irish Republican Army-CIRA)
7. * Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad/Βασκική Πατρίδα και Ελευθερία (Ε.Τ.Α.) (Οι ακόλουθες οργανώσεις αποτελούν τμήμα της τρομοκρατικής οργάνωσης Ε.Τ.Α.: K.a.s., Xaki, Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistía, Askatasuna, Batasuna (a.k.a. Herri Batasuna, a.k.a. Euskal Herritarrok)
8. Gamaa al-Islamiyya (Ισλαμική Ομάδα), (γνωστή και ως Al-Gamaa al-Islamiyya, IG)

9. Μέγα Ισλαμικό Μέτωπο των Πολεμιστών της Ανατολής (Great Islamic Bastern Warriors Front) (IBDA-C)
 10. *Ομάδες Αντιφασιστικής Αντίστασης 1η Οκτωβρίου [Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre (G.R.A.P.O.)]
 11. Χαμάς (συμπεριλαμβανομένης της οργάνωσης Hamas-Izz al-Din al-Qassem)
 12. Ίδρυμα Αρωγής και Ανάπτυξης Αγίων Τόπων
 13. Διεθνής Ομοσπονδία Νεολαίας Σιχ [International Sikh Youth Federation (ISYF)]
 14. Kahane Chai (Kach)
 15. Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK) (γνωστό και ως KADEK ή ως KONGRA-GEL)
 16. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 17. *Δύναμη Νομιμοφρόνων Εθελοντών [Loyalist Volunteer Force (LVF)]
 18. Οργάνωση Mujahedin-e Khalq (MEK ή MKO) [εκτός από το «Εθνικό Αντιστασιακό Συμβούλιο του Ιράν» («National Council of Resistance of Iran» — NCRI)] [γνωστή και ως Εθνικός Απελευθερωτικός Στρατός του Ιράν (NLA, η μαχόμενη πτέρυγα της MEK), Μουτζαχεντίν του Λαού του Ιράν (PMOI), Εταιρία Μουσουλμάνων Ιρανών Σπουδαστών]
 19. Εθνικός Απελευθερωτικός Στρατός (Ejército de Liberación Nacional)
 20. Νέος Λαϊκός Στρατός (NPA), Φιλιππίνες, συνδεδεμένος με το Sison José María C (γνωστό και ως Armando Liwanag, ή και ως Joma, επικεφαλής του NPA)
 21. * Εθελοντές της Οράγγης [Orange Volunteers (OV)]
 22. Παλαιστινιακό Απελευθερωτικό Μέτωπο (Palestine Liberation Front, PLF)
 23. Παλαιστινιακή Ισλαμική Τζιχάντ (Palestinian Islamic Jihad — PIJ)
 24. Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (Popular Front for the Liberation of Palestine — PFLP)
 25. Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης — Γενική Διοίκηση (Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (γνωστό ως PFLP-General Command, PFLP-GC)
 26. * Πραγματικός IPA (Real IRA)
 27. * Red Hand Defenders (RHD)
 28. Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις της Κολομβίας (Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia, FARC)
 29. * Επαναστατικοί Πυρήνες
 30. * Επαναστατική Οργάνωση 17 Νοέμβρη
 31. Επαναστατικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός/Μέτωπο/Κόμμα (Revolutionary Peoples Liberation Army/Front/Party — DHKP/C), (γνωστός ως Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά), Dev Sol)
 32. * Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας (ΕΛΑ)
 33. Φωτεινό Μονοπάτι (SL) (Sendero Luminoso)
 34. Ίδρυμα Al Aqsa (γνωστό και ως Ίδρυμα Al Aqsa Nederland, ή απλώς Al Aqsa Nederland)
 35. * Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters (UDA/UFF)
 36. Ενωμένες Δυνάμεις/Ομάδα Αυτοάμυνας Κολομβίας (Autodefensas Unidas de Colombia — AUC)
-